

BERXWEDAN

HER TİŞT Jİ BO ENÎYA RÎZGARÎYA NETEWA KURDÎSTAN

Sayı: 17 / Aralık 1985 / 1.50.-DM

KURDÎSTAN HALKI ALÇAKÇA BİR KOMPLODA YİĞİT BİR ÖNDERİNİ DAHA YİTİRDİ

Celal (Nazif Aktaş) Yoldaş, Anın Yolumuzu Aydınlatan Sürekli Bir Meşaledir

*Paris'te TKP (FTİB), PPKK (KKDK), TKSP (Komkar), Dev-İşçi, Mayıs, TKEP (Birlik Yolu), Rızgari (Denge Komal), Fransa Kurtuluş, TSİP (Gerçek) ve Sosyalist İşçi imzaları altında dağıtılan ve provakasyon aracı olan bildirinin dağıtımını, Kürdistan yurtseverlerine karşı bir saldırı olarak kullanan, bu azgın Kürt ve halk düşmanı grupların komplosu sonucu 1 devrimci şehit düşerken, 3 yurtsever de ağır yaralandı.

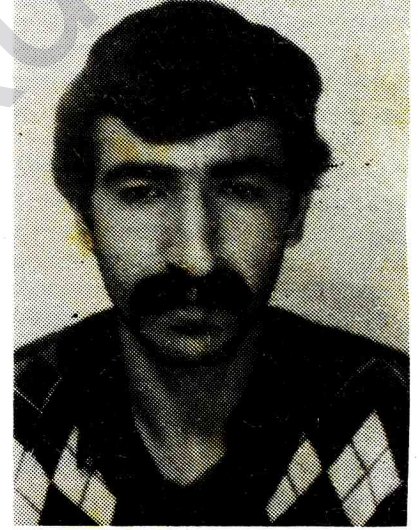
*Olay, komplonun arkasında yer alan güçlerin gerçek yüzlerini bir kez daha açığa çıkarırken, saldırı ve provakasyonların neye yöneldiğini de gözler önüne sermiştir.

KOMPLO GÜNLERCE SÜREN TOPLANTILARDA PLANLANDI

23 Aralık 1985 günü Kürdistanlı yurtsever emekçilerin, aydınların, kadın ve gençlerin toplandığı KKWK adlı derneğin önüne gelerek, silah, bıçak ve sopalarla donatılmış olarak konumlandırılan kalabalık bir saldırgan güruhunun komplosu sonucu enternasyonalist devrimci M. Nazif AKTAŞ yoldaş şehit düşerken, 3 yurtsever de ağır yaralanmıştır. Komplo için seçilen yerin tesadüfi olmadığı, günlerce süren bir hazırlık sonucu karara alındığı bugün daha da açığa çıkmıştır. Evet, haklı olarak sormak gerekir. Neden KKWK'nin önu, neden Kürdistanlı yurtseverlerin

yoğun olduğu Saint-Denis-Strasbourg metrosunun önu? Ava çıkan birisinin peşinde olduğu avın en fazla bulunacağı alanı tercih edeceği açıktır. İşte, bu komplocu güçler de, yurtseverlerin yoğun olduğu bir alana evsinerini yaparak, devrimci ve yurtseverlere tuzak kurdular. Derneğe giden ve aralarında yurtseverlerin, devrimcilerin bulunduğu bir topluluğa silah, bıçak ve sopayla saldıran bu alçaklar güruhu, M. Nazif AKTAŞ'ı katlederken, 3 yurtseveri de ağır yaraladılar. Fakat devrimcilerin ve yurtseverlerin kararlı direnişi ve yakında bulunan emekçilerin de müdahalesi sonucu geri adım atarak kaçmak zorunda kalan provakatörlerin,

Devamı Syf: 4'te

HALKIMIZIN DİRENİŞ DUVARINA ÇARPAN SÖMÜRGEÇİ-FAŞİSTLERİN OYUNLARI BOŞA ÇIKIYOR

Aralık ayının ilk günlerinde Bingöl yöresinde sömürgeçilerin hayata geçirmek istedikleri bir dizi oyun boşa çıkarılarak, ordu güçleri ile polis birliklerine de ağır bir darbe vuruldu. Öteden beri benzer yöntemlere başvurarak, komplolar düzenleyen sömürgeçiler, her defasında olduğu gibi, bu kez de kendi tuzaklarına kendileri düşmüşlerdir.

Alınan haberlere göre, Bingöl'ün Şoh köyüne gelen bir kontr-gerilla timi, hazırlanan senaryoyu tatbik etmek için iki gruba ayrılır. Bir grup köyün çıkışını tutarken, diğer grup ise, HRK güçlerine katılmış bir savaşçının evine gider.

Devrimcilerin kıyafetlerinin benzerini giyen kontr-gerilla timi, böylece kendilerini devrimci gösterip, gerçekten HRK güçleriyle ilişkisi olan aileleri tesbit edeceklerdi. Kadının evde yalnız olduğunu bilen kontr-gerilla timi, bunu da fırsat bilerek ilk elde oradan başlarlar. Tıpkı sahte solcu baylarımız gibi onlar da, yüzlerine maske geçince halkı aldatabileceklerini sanmaktaydılar.

Kapının çalınması üzerine kapıyı açan evin hanımı, kendisine yabancı olmayan elbiseler içinde, tamamen yabancı yüzlerle karşı karşıya gelir.

Devamı Syf: 26'da

*Terörist SAPO'nun Gerçek Yüzü
Yazısı Syf: 9'da

★

*Beş Avrupa Ükesinden
Faşist Cuntaya Onay
Yazısı Syf: 10'da

★

*Sömürgeçileri ve "Sol"dan
Uzantılarını Daha İyi Tanıyalım
Yazısı Syf: 15'te

★

*Libya'nın, ABD Emperyalizmine
Karşı Başegmez Tutumu
Yazısı Syf: 21'de

★

BERXWEDAN'DAN OKUYUCULARINA

Gazetemizin yeni yayın faaliyetine girişinin üzerinden bir yıl geçti. Geçen bu bir yıllık süre içerisinde yayın ilkelerimiz doğrultusunda yoğun bir faaliyet göstererek önemli oranda hedeflerimize ulaşmış ve okuyucularımızın bir çok ihtiyacına da cevap vermiş bulunuyoruz.

Daha önceleri Kürtçe olarak çıkan gazetemiz BERXWEDAN, bir süre yayınlarına ara verdikten sonra Ocak 1985'ten itibaren yeniden bu kez Kürtçe, Türkçe ve Arapça olmak üzere üç dilden yayınlanmaya başladı. Halk kitlelerinin beğenisini kazanan ve kısa sürede geniş bir okuyucu kitlesinin eline ulaşmaya başlayan gazetemiz, yayıncılık ilkelerini sonuna kadar yerine getirmeye çalışmış, okuyucularının istem ve taleplerini de dikkate alarak seviyeli bir yayıncılığa önem vermiştir.

Kürdistan Ulusal Bağımsızlık Mücadelesinin görkemli boyutlara ulaştığı ve her alanda güçlü kazanımların sağlandığı 1985 yılı boyunca düzenli aralıklarla çıkan gazetemiz, en büyük ve belirleyici olan desteği de yurtsever halkımızdan almıştır. Bu destek ve güçle yeni bir yayın yılına hazırlanan gazetemiz, ilkeleri doğrultusunda hedeflediği seviyeye ulaşabilmek için de yapıcı eleştiri ve önerilere ihtiyaç duymaktadır.

İşte bu anlayışla, okuyucularımızın aktif ilgi ve desteği ile güçleneceğimize inanıyor; bir yıllık yayın hayatımızda görülen eksiklik ve yetersizlikleri, olumlu ve olumsuz yönlerimizi de bizzat okuyucularımızın değerlendirecek bize ulaştırmasını diliyoruz.

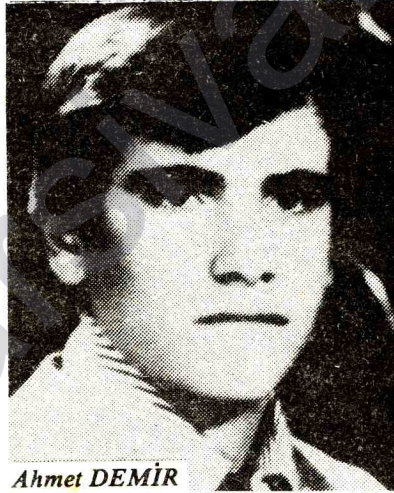
Yapılan değerlendirmeler en geç bir ay içerisinde elimize ulaşmalıdır.

BERXWEDAN

İŞKENCECİ KATİLLERDEN HALKLARIMIZ HESAP SORACAKTIR

12 Eylül faşist cuntasının yönetime el koymasından sonra tutuklanan sayısız yurtsever ve devrimcinin insan aklının alamayacağı işkence ve hakaretlere maruz kaldığı bilinmektedir. Bu baskı ve işkenceler ülkemiz Kürdistan'da kat kat fazlasıyla yaşandı ve mezbahaneye dönüştürülen işkence merkezlerinde sayısız masum insanımız hunharca katledildi ya da sakat bırakıldı. Başta Diyarbakır zindanları olmak üzere, Mardin, Elazığ, Erzurum, Siirt, Urfa ve Antep'te işkenceci cellatların katlettiği birçok insanın cesedine dahi rastlanamadı. Ne oldukları hala meçhul olan bu insanların yakınları kendi çocuklarının akibetinden habersiz oldukları gibi, sormaya da cesaret edememektedirler.

Bugün ise sömürgeci faşist yönetim, halkın yoğun tepki ve sıkıştırması karşısında işkence ve insanların hapisanelerde öldürülmesi olaylarına müdahale etmek zorunda kalmıştır. Cuntanın icazetiyle oluşturulan meclis, sık sık bu tür sorunlarla uğraşmak zorunda kalmakta, Türkiye ve Kürdistan'ın çeşitli alanlarından gelen sayısız mektup ve şikayette işkence olayları dile getirilmektedir. Mevcut göstermelik mecliste bulunan bazı milletvekilleri sorunun araştırılması için İçişleri Bakanlığına öneriler vermekte ve az da olsa bazı işkence olaylarına yönelinmektedir.

Ahmet DEMİR

Mahkemelerde görüşülen işkence olaylarından biri de faşist cuntanın işbaşına gelmesinin ardından tutuklanıp Diyarbakır ve Mardin'de işkencelere maruz bırakılan 5 Kürdistanlı yurtseverin ve devrimcinin katledilmesine neden olan işkenceci cellatların davasıydı. Uzun süre devam eden bu dava, Aralık ayı başlarında sonuçlandırılmış ve aralarında Ahmet Demir adlı PKK militanın da bulunduğu 5 yurtsever devrimcinin katledilmesini bizzat gerçekleştiren 6 işkenceci polise 3 ay hapis, 3 ay da görevden uzaklaştırma cezası verilmiştir. Adeta insanlıkla ve dünya kamuoyuyla alay eden sömürgeci faşist yönetim, hukuk kurallarını da ayaklar altına alarak, "PKK'lileri katletmek suç

değildir" anlayışıyla sürdürdüğü göstermelik mahkemeyi sonuçlandırmıştır.

İnsan haklarının tümünden ihlal edildiği, hiç bir uluslararası kuralın işletilmediği ve faşizm uygulamalarının meşru görüldüğü Türk devleti sınırları içerisinde; son dönemlerde de işkence yapılmasına karşı başlatılan çeşitli girişimler ise, Türkiye'nin uluslararası alanda alabileceğine sarsılan prestijini yeniden kazanmasını sağlamak amacıyla yapılmaktadır. Böyle olduğu için de göz boyamaktan öteye geçmeyecek tarzda ele alınan bu tür davalar, bahsedilen olayda görüldüğü gibi oldukça gülünç bir "cezalandırma"ya" karara bağlanmaktadır.

Açığa çıkarılanların haricinde daha nice insanın kanına giren bu faşist cellatları yönlendiren asil çetebaşılar ise, uyduruk beyanlarıyla masum görünmeye, o kanlı suratlarını gizlemeye çalışarak suçu birkaç işkencecinin üzerine yıkmak istemektedirler. Zaten yapılan göstermelik yargulamalar da sorunun kendi çıkarları doğrultusunda çözüme kavuşturulması için formalitelerden öteye geçmemektedir. Türk devletinin bu yaklaşımındaki sahtekarlığı iyi bilen Türkiye ve Kürdistan halkları gerçek işkencecilerin kimler olduğunu iyi bildiği gibi bunlara verilecek cezanın ne olacağını da yükselteceği direniş mücadelesiyle karara bağlayacaktır.

***

Şanlı UKM'mizin Sesi Yunanistan Halkının Desteğiyle Daha da Gürleştirdi

Yunanistan, tarihi sömürgecilğe ve faşizme karşı yükseltelen sayısız direnişlerle dolu olan bir ülkedir. Oldukça derin ve gelişkin bir kültüre sahip olan Yunan toplumu, kanını akıtarak yükselttiği bu direnişleri tarihe maletmiş ve ulusal direnişler olarakta gelenekselmiştir.

Gelenekselleşen bu direnişlerden en etkilisi de Politeknik olayları olarak bilinen direniştir. 1967'de emperyalizm tarafından iktidara getirilen Papadopoulos faşist cuntasına karşı Yunanistan halkı sürekli bir direniş içerisinde girmiş ve 1973'de meydana gelen Politeknik öğrencilerinin eylemleriyle doruğa ulaşmıştır. 1973 yılının Kasım ayı ortalarında direnişe geçen üniversite öğrencileri, faşist yönetimin sert tepkisiyle karşılaşmış ancak daha da üst boyutlara varan eylemleri bastırılmamıştır. Bunun üzerine bir katliam gerçekleştiren faşist generaller, direniş önderlerinden 35 tanesini alçakça katletmişlerdir. Bu katliamdan sonra tüm Yunanistan'ı saran eylemler, faşist cuntanın yıkılmasını sağlamıştır. O günden bu yana ulusal direniş günü ilan edilen 16 Kasım'ın her yıldönümünde başta devlet başkanı olmak üzere tüm devlet yetkilileri, siyasi parti yetkilileri (sağ partiler hariç) ve halk kitleleri Politeknik'in önüne çelenk koyarak, standlar açıp bildiriler dağıtarak günün anlam ve önemini izah etmektedirler. Birkaç gün devam eden bu anma eylemleri Amerikan büyükelçiliğine kadar devam eden ve milyonlarca insanın katıldığı bir yürüyüşle sona erdirilmektedir. Üç gün boyunca tüm demokratik parti ve kuruluşlar çelenk koyarak okulu dolaşmakta, açılan sergileri ve yapılan gösterileri izleyerek ayrılmaktadırlar. Tüm okullar milli kıyafetleri ile ve hazırladıkları çelenkleriyle okula kadar gelip dolaştıktan sonra ayrılmaktadırlar.

Bu yıl da her yıl olduğu gibi üç gün devam eden anma ve protesto gösterileri düzenlendi. Devlet yetkilileri parti başkanları ve tüm kuruluşların yöneticileri okulu ziyaret ederek çelenk bıraktılar. Halk bu süre içerisinde uzun kuyruklar oluşturarak okula çiçek ve çelenk bıraktı. Üçüncü günü öğleden sonra düzenlenen yürüyüşe 1 milyona yakın bir kitle katıldı.

Burada 1981'den bu yana bu tür eylem ve protestolara katılan Türkiyeli ve Kürdistanlı sol güçlerin temsilci ve

sempatizanlarının durumuna değinmek gerekir. Bu güçler 1985'te düzenlenen bu anma ve protestolara katılmak için ortak bir takım toplantılar yaparak kararlar aldılar. O bilinen bir takım nedenleri bahane ederek PKK'yi ortak platformdan dışlayıp eylemlere kendi düzeylerinde katılmak istediler. Ülkemizde gelişen mücadelenin etkisi bu alanda da kendisini güçlü tarzda duyur-

sonucu tek başımıza hazırlıklarımızı yürüttük.

Türk sosyal-şoven güçleri ile Kürt küçük-burjuva reformistleri ülkede sömürgecilğe ve faşist yönetime karşı hiç bir mücadele geliştirmedikleri gibi direnişi geliştiren güce ve direnişlere küfür etmekte, Türk burjuvazisiyle uzlaşarak haklı mücadelemizi tecrit etmek istemektedirler. Bu istem ve arzularını bir

muş olması nedeniyle hazırladıkları oyunları tutmayan bu sosyal-şoven ve küçük-burjuva reformist güçleri dağınık şekilde bağımsız olarak eyleme katılma kararı aldılar. "Sol Birlik" kendisine en yakın olan güçlerle ortak bir bildiri hazırladı. Ayrıca bir pankart ve Türk basınından mücadelemize ilişkin çıkan küpürlerden ve birçok ulusal bağımsızlık için şehit düşmüş yoldaşımızın resimlerinden oluşan panolarla sergi de hazırlamışlardı. Ortak bildiriye şu imzalar yer alıyordu. Sol Birlik, Devrimci Kurtuluş, Dev-Sol ve adı olup kendileri olmayan HDÖ, Tekoşin, Koçkak, TKSP, TKP (B) ve tüm çabalarımıza rağmen, THKP-C Acilciler de tek başlarına katılmak zorunda kaldılar. Bizler de FKBDC güçlerine öneri götürüp ortak hazırlık yapmak istediyseniz THKP-C Acilciler'in net olmayan tutumları ve tek başına katılma istemleri

kez de Politeknik eylemleri sürecinde gösterdiler. Bir yandan da Yunan halkının mücadelesinin yanında olduklarını. Kıbrıs sorununun çözümünün sağlanması Rum halkının yanında olduklarını söyleyen broşür ve bildiriler dağıtarak göz boyamak isteyen bu güçler, 1974 Kıbrıs savaşı döneminde askerlik şubeleri önünde gönüllü yazılmak için nasıl canattıklarını ve açtıkları kampanyalarla "kahraman" Türk ordusuna nasıl yardım ettiklerini unutmaya benziyorlardı. Ancak, tarihi boyunca sayısız politik deneyden geçen Yunan halkının gözünü boyamaları mümkün olmadı. Politeknik yürüyüşü ve eylemleri boyunca bu güçler hedefledikleri hiç bir şeye ulaşamadılar.

Bizler de dağıttığımız bildiri, broşür ve yayınların yanısıra astığımız pan-

Devamı Syf: 27'de

KÜRDİSTAN HALKI ALÇAKÇA BİR KOMPLODA YİĞİT BİR ÖNDERİNİ DAHA YİTİRDİ

Baştarafı Syf: 1'de

ulusal kurtuluşçulara daha fazla kayıp verdirmesinin önüne de geçilmiştir.

Daha önceleri Köln, Stockholm ve Hamburg'da yapılan toplantılarda, 10'lu, 12'li bildiriler çıkararak, bir hainin yurtsever biri tarafından cezalandırılması karşısında kıyametleri koparan provakatörler çetesi, en son olarak Paris'te bir araya geldiler. Dev-İşçi Hamburg kligi ve Kurtuluş'un çağırısı üzerine biraraya gelen ve "PKK'ye karşı nasıl mücadele verilmeli" sorusunun tartışıldığı ilk toplantı 6 Aralık 1985 günü gerçekleştirildi. 9 Aralık'ta bir kez daha biraraya gelen bu güçler, bazı grupların toplantı platformunu protesto ederek ayrılmalarından sonra, tümüyle komplocu güçler birarada kaldı.

Partizan, HK, Tekoşin gibi azgın PKK düşmanı güçler ile birarada kalan komplocu güçler, provakasyonlarını nasıl geliştirecekler, bunu nasıl uygulayacaklar? Günlerce sürdürdükleri toplantılarda bu konuları tartışmaya başladılar. Komploda kimin ne görev alacağı, her örgütün kaç silahlı, kaç bıçaklı, sopalı kişi getireceği ve bunları olay yerinde nasıl yerleştirecekler, başlama emrini kim verecek vs. vs. tüm ince ayrıntılarına kadar tartışılan komplo için günlerce süren toplantılar yapıldı. Bildiriye imza atmayan, fakat komploda yer alan Partizan, HK ve Tekoşin nasıl konumlanacak, ne tür görevleri üstlenecekler? Basın olay yerine kimler tarafından çağrılacak vb. konularda da saatleri aşan tartışmalar yürütülmüştü. Olayda Dev-İşçi'den Mevlüt adında bir katilin yakalanması bu konuda varolan bilgileri daha da güçlendirmiştir.

Yürütülen tüm bu tartışmalar ve toplantı neticesinde, 23 Aralık komplo günü olarak seçildi. Evet, tam da 1978'de sömürgecilerin Maraş'ta 1000'nin üzerinde Kürdistanlıyı katlettiği bir katliamın 7. yıl dönümünde, bu güçler halkımıza yeni bir katliamla cevap verme planlarını kurdular. Böylece 7 yıl sonra, yine mücadelemizin içerde ve dışarda boyutlandığı bir dönemde komplolarını tezgahlayarak, kitlesel gelişmemizi boğmak istemişlerdir.

Komploda bir devrimcinin şehit düşmesi ve 3 yurtseverin yaralanması sonucu daha az kayıp verilmesi, bu güç-

lerin esas niyetlerinin daha fazla kayıp verdirme olduğunu gizleyemez. Olay yerinde atılmış vaziyette 5 silahın ele geçirilmesi, yine hafif otomatik silahların olayda kullanılması planlanan katliamın daha geniş boyutlu olduğunu göstermektedir. Böylece küçük bir Maraş katliamını Avrupa'da da gerçekleştirip, Mücadelemize karşı yeni saldırılarını gündeme koyacaklardı. Fakat, yurtseverlerin kararlı tavrı sonucu komplocular gerçek amaçlarına ulaşamadılar. Aynı tarihte faşist cuntanın başı Evren'in de Maraş, Urfa, Adıyaman ve Diyarbakır'da gezilere çıkması bir tesadüf olmasa gerek.

TOPLANTILARDA NELER TARTIŞILDI?

10'lu, 12'li ve bazen de 16'lılara çıkan sayılarla yapılan toplantılarda tartışılan ana konunun "PKK'ye karşı cihat" açılması olduğu açıktır. Ve bugün bu güçlerin dergilerinde olsun, çeşitli toplantılarında olsun başlıca tartıştıkları konu "PKK'nin yok edilmesi" ve bunun için nelerin yapılması gerektiğidir. Esas faaliyetleri haline getirdikleri PKK düşmanlığı her türlü faaliyetlerinin önüne geçmiş durumdadır.

Bu nedenle yapılan toplantılarda faşizme karşı nasıl savaşılacak? Nasıl mücadele edilecek? Tüm bu gibi soruların yerine PKK'ye karşı nasıl savaşılacak, nasıl mücadele edilecek? Soruları getirilmektedir. Toplantılarda bir nebze olsun, değinme kabilinden bile olsa cuntaya karşı mücadelenin tek bir sorunu bile tartışma konusu yapılmamıştır. Herşey unutulmuş bir tek noktada birleşilmiştir.

Bir provakatörün cezalandırılması karşısında yoğunlaştırılan bu toplantılarda, "PKK'nin direnişten vazgeçirilmesi" tartışılmış ve hainlere nasıl sahip çıkılacağı kararlaştırılmıştır. Bir hainin ölümü ardından böylesine yoğun toplantılar yapmalarının altında yatan gerçek nedir? Neden bu kadar bir araya geliyorlar ve hiç zorluk çekmeden anlaşabiliyorlar? Cuntaya karşı mücadelede, direnerek şehit düşen devrimcilerin anılarına sahip çıkmada niye aynı başarıyı göstermiyorlar? Tüm bunlar açığa çıkmış, ama daha da açığa kavuşturulması gerekmektedir.

GEÇMİŞİN VE BUGÜNÜN İŞLENEN TÜM SUÇLARININ HESABI VERİLMELİDİR!

12 Eylül sonrası tüm Türkiye ve Kürdistan solu açısından yeni bir dönemdi. Faşizm işbaşına gelmiş devrimcilere ve halka azgınca saldırmaktadır. Buna karşı devrimcilerin belli bir hazırlık içerisine girerek, mücadeleyi yeniden yükseltmeleri gerekmektedir.

M. Kemal'in geçmişin TKP'sini nasıl tasfiye ettiğini, yine Abdulhamid'in ajan-provakatörleri nasıl kullandığını iyi bilen ve bu deneyleri kendisinde somutlaştıran 12 Eylül faşist rejimi baskı ve imhanın yanısıra, yoğun bir ajanlaştırma ve tasfiye planını da uygulamaya soktu. Bu planın hayata geçirildiği belli başlı alan olarak da Avrupa seçildi. Değişik yazılarda geniş izahı yapılan yöntemlerle TKP'sinden Dev-İşçi'sine ve Partizan'ına varana kadar tasfiyeye uğratılan sol güçler eliyle, tasfiyecilik PKK'ye de dayatılarak devrimci-direnış yolundan döndürülmeye çalışıldı. Bu faaliyetin hummalı bir biçimde cezaevlerinde, yurtdışında ve özellikle de Avrupa'da nasıl uygulanmak istendiğini çok iyi bilmekteyiz.

12 Eylül faşist rejimi önüne koyduğu hedeflere varmak için, önemli bir engel olarak gördüğü PKK'nin tasfiyesini gerçekleştirmek için baştan beri yoğun bir saldırı içerisinde bulunmaktadır. Cezaevlerinde hortlatılan "Genç Kemalistler Birliği" eliyle gerçekleştirilmek istenen Parti varlığının imhası, bu ihanet çetesinin kolu yurtdışına da uzatılarak dışarda da tamamlanmak istendi. Bunun halkalarının da oluşturulduğu ve bunların faaliyetlerini Avrupa, Ortadoğu ve Güney Kürdistan'da yoğunlaştırdığı bilinmektedir. İşte içerde ve dışarda Partimize karşı yoğunlaştırılan saldırı ortamında, PKK mücadeleyi yeniden yükseltme ve ülkeye giriş kararı aldı. Bu, aynı zamanda tüm tasfiyeciler güruhların planlarının da bozulması anlamını taşıyordu. Oynamak istenen provakasyonun da boşa çıkarılması, adeta bardağı taşıran son damlaymışçasına bu güçlerde büyük bir telaş ve paniği ortaya çıkardı. Böylece bu çevrelerin ulusal kurtuluş mücadelemize karşı geliştirmek istedikleri ve arkasında tüm güçleriyle yer aldıkları tasfiye planı da boşa çıkarıldı. İşte bu, PKK'ye daha fazla saldırmanın, PKK'ye

daha fazla komplolar düzenlemenin de başlangıcını oluşturur.

Mücadelemize yönelik saldırıların yeni olmadığı ve bu saldırıların 1978'le re hatta daha öncesine de dayandığı bilinmektedir. Geçmişin UDG'si, HK'si, DHB'si, Sterka Sor'u, Tekoşin'i bu dönemde daha değişik kılıflar altında, fakat yine aynı amaçla karşımıza çıkarılmaya başlandı. Birbiri ardına düzenlenen saldırılar ve komplolar, yine provakator çeteye, "PKK size saldırırsa koruruz", "Semir'e yönelen saldırıyı Türkiye soluna yönelen bir saldırı olarak kabul ederiz" biçiminde verilen sözlerle mücadelemizin gelişmesi önüne dikilme gafletine girişecek kadar alçaklaşabildiler.

Bir başını Hamburg Dev-İşçi kliğinin, bir başını TKP'nin ve diğer bir başını da Partizan'ın çektiği; fakat hepsinin de "PKK'yi tasfiyede" birleştiği saldırılar, 15 Ağustos devrimci atılımının ardından daha bir yoğun olarak gündeme sokulmaya başlandı. "Genç Kemalistler Birliği"ne sahip çıkma temelinde yoğunlaştırılan saldırılarda PKK'nin yüzbinlere mal olmuş direnişi karşısına hertürlü alçaklığın batağına saplanmış ihaneti dikmeye çalıştılar. Böylece de bu güçler, geçmişten bu yana işledikleri suçlarına yeni suçlar eklemeye başladılar.

Tasfiyeciliğin batağına saplanmaları ve devrime karşı hertürlü suç işlemeleri yetmiyormuş gibi, başka güçleri de buna alet etmek istemektedirler. Böylece işledikleri suçlarının hesabının sorulmasını da engellemeye çalışmaktadırlar. İşlenen suçların sadece bir bildirinin kaleme alınması, yine bazı yazıların yazılması ile sınırlı olmadığı açıktır. Ulusal Önderimize komplo düzenlemeden tutalım da, örgüt varlığını, kadroları imhaya, yurtseverlere saldırmaya varana kadar çeşitli boyutlara vardırıdıkları bilinmektedir. Bu nedenle geçmişin 3'lü, 5'li birliklerinin yerini 6'lı, 12'li birliklerin alması tesadüf değildir. Bugün, geçmişte ve günümüzde bu komploların altında yer alan güçlerin konumunu daha iyi görmekteyiz. "UDG"nin kime karşı ve kimler tarafından oluşturulduğu, yine "Sol Birlik" in kime karşı, kimler tarafından yeni "UDG" olarak ortaya çıkarıldığı bilinmektedir. Ve bu güçlerin komplolarını başta Avrupa, Güney Kürdistan olmak üzere her alanda nasıl uyguladıkları, adeta PKK'den bir adam koparmak için günlerce nasıl çaba sarfettikleri bugün daha iyi görülmektedir. Yine komplocuların bir gün içinde nasıl

Avrupalara taşındığı, para, pasaport vb. işlerinin halledildiği açığa çıkmış durumdadır. Bu kadar çaba niye, bundan hedeflenen nedir? Neden cuntanın elinde devrimciler, aynı çabuklukla kurtarılmıyor? Neden ülkeden bir devrimciyi dışarı çıkarmada aynı çaba harcanmıyor? Neden bir tek kişiyi devrime kazandırmak için bu kadar dil döktürülmüyor? Evet tüm bu soruların cevabı, bizce ve kamuoyunca da açıktır. Çünkü, faşist cuntaya karşı bir mücadele içerisine girmemekte, tüm varlıklarını PKK'ye karşı düşmanlıkta birleştirmektedirler.

Kemalizmin en ince tarzda yapılarına egemen olduğu bu güçler işledikleri bu suçun hesabını vermek zorundadırlar. Faşizme karşı en ufak bir mücadele vermeyeceksin, örgütünü tümünden tasfiye ederek mülteci haline getireceksin, DSP, SHP'nin kuyruğuna takacaksın, H. Cindoruk'un tavsiyelerine uyarak girmeyeceksin, ama bunun hesabını vermeyeceksin! Bu düşünülmecek bir olaydır. İşlenen suçlar artık hiçbir kaba sığdıramayacak durumdadır. Mülteci Partizan kliğinden tutalım da, en sonunda hayvanlıkta karar kılan Hamburg Dev-İşçi güruhuna, ordan da bugün "Sol Birlik" maskesi altında cunta başlarından ve Avrupa emperyalistlerinden aldığı işaretle de legalleşmek isteyen ihtiyar bunaklar takımına kadar, hepsi suçlarının hesabını yapmak durumundadırlar.

PKK'ye karşı bu denli birleşmelerinin, anlaşabilmelerinin temelinde yatan nedir? Bunu ortaya koymak zorundadırlar. Bir dönem faşist cuntaya karşı geniş bir birlik oluşturma girişimleri vardı. Bu faaliyetlerde ısrarla ayrılık yaratanlar, herkesin malumudur. Şimdi bu güçler bir araya gelmekte zorluk çekmedikleri gibi, günlerce birlikte tartışarak anlaşabilmektedirler. Bunu ortaya çıkaran nedir? Bu örgütlerde ideolojik-politik değişiklikler mi oldu? Dünya görüşleri mi değişti? Hayır hiç biri de değil. Değişen bir tek şey var; o da PKK'nin direniş yolunda adım adım ilerlemesi ve bu güçlerin suçlarını da birer birer açığa çıkarmasıdır. Cuntaya karşı birleşemeyenler, en ufak meselelerden bile ayrılıklar ortaya çıkaran güçler, neden bugün kolayca anlaşabiliyorsunuz? Devrime karşı işlediğiniz suçların açığa çıkmasının yarattığı büyük bir korkuyla bir araya gelmekte ve PKK'ye saldırmaktasınız. Bunu tüm yurtseverler, ileriler açıkça görmektedirler.

Provakasyonun yaşatılması için ne gibi hainane planlar geliştirdiğiniz, PKK'nin direnişten vazgeçirilmesi için neler vaad edildiği çok iyi bilinmektedir. İşte bugün tüm bunların açığa çıkarılması, maskenin düşürülmesi yaşanmaktadır. Bu nedenle bu katiller güruhu azgın bir PKK düşmanı kesilmektedirler. PKK'nin ve kendi dürüst-devrimci tabanlarının bu suçlarının hesabını soracağını çok iyi bildiklerinden telaşla "PKK'yi yoketme" toplantıları yaparak cuntanın, provakatorlerin ve kendilerinin de onayladığı deyimle "musallat olmuş PKK belasının yok edilmesi" için planlar geliştirmektedirler.

Sömürgeci faşist Türk devletinin basında mücadelemize yönelik hergün bir karalama kampanyası başlattığı bir dönemde, bunların da aynı tarzda ortaya çıkmaları tesadüf değildir. TC İçişleri Bakanı, "bölücülerin yurtdışındaki faaliyetlerini de izliyoruz" biçimindeki açıklamalarının anlamı nedir? Avrupa'da bu hangi saldırı odakları eliyle uygulanmak istenmektedir? Aynı dönemde bu güçlerin de 10'lu, 12'li bildiriyle devreye girmeleri ve komplolara ağırlık vermeye başlamaları tesadüf değildir. Uğur Mumcu, M. Ali Birand gibi TC'nin sadık uşaklarının Avrupa'da Hamburg, Berlin ve Köln başta olmak üzere daha birçok alanda yaptıkları toplantılarda, "yurtseverler, bölücülüğe karşı birleşmelidir" çağrısına nasıl da zaman geçirilmeden cevap verildiği ve bunun da bir devrimcinin katledildiği bir komployla uygulamaya sokulduğu çok açık olarak görülmektedir. TC'nin o milli birlik ve bütünlük ruhu kendisini hemen de bu güçler şahsında yeniden hortlattı. Bugün de "bölücülüğe" karşı herkesle birliğe çağrı yapan bu alçaklar grubu, demokratik kamuoyunu da bu iğrenç emellerine alet etmek istemektedirler. Halkların ulusal kurtuluş mücadelesinden yana ne kadar dürüst tavırda olduğu belli olmayan bazı gruplarla içine girdikleri gerici ilişkilerle ulusal kurtuluş mücadelemize olan sempatiyi boğmaya çalışmaktadırlar. Bu konuda bir hayli de ileri giderek, ne kadar gerici çevre varsa onlarla birleşmekten bile çekinmemektedirler.

Hamburg Dev-İşçi kliğinin şefi bu konuda bir hayli ileri giderek, direniş mücadelemizin etkisini zayıflatmaya çalışmaktadır. Kendi hayvanlığına artık ne niyetle oluyorsa saygı(!) besleyen bazı hayvanseverleri yanına alarak komploculuk yapan bu tasfiyeci şef, milyonluk örgütü dağıttıktan sonra, şimdi de yüzbinlere mal olmuş PKK'yi

tasfiye planlarını uygulamak istemektedir. Bunun için de her türlü alçakça planı uygulamaktan geri kalmamaktadır. Bu tasfiyeci şef, bugün neyle uğraşmaktadır? Ne yapmaktadır? Hangi alçakça komplonun tezgahlanması peşinde koşmaktadır?

Mülteci Partizan güruhu da yeni hapisane kaçını şefleriyle hiçte günümüzün Jön Türklerinden, küçük Kemallerinden geri kalmamaktadırlar. PKK'ye karşı yeni savaş yöntemleri isteyen bu kaçınlar grubu da, direnişçi özünden boşalttıkları Partizan'ı Avrupa'ya çekip, başına çorap ördükten sonra, şimdi de PKK'ye yönelmektedirler.

"Sol Birlik" olarak devrimci-direniş çizgisine karşı reformizmin temsilcisi olarak ortaya çıkan TKP ve çömezleri, 60 yıllık suçlarına yeni suçlar da ekleyerek, 1925'lerde Türkiye'de tasfiye edilen TKP'nin bir benzerini de PKK'yi tasfiye ederek, Kürdistan'da yaratmak istemektedirler. Bunu da çeşitli komplolar devreye koyarak uygulayan azgın kemalist, şovenist ve Kürt düşmanı grup, sağ-sola PKK'yi ihbar ederek, tecrit etmeye çalışmakta, şu veya bu gücü üzerine saldırtmaktadır. Bugün de her türlü komplonun altına girerek, bu amacına ulaşmak istemektedir.

PKK'nin geliştirdiği ve yüzbinlere malolan direniş görmeyip, bir provokatöre sahip çıkarak, ihaneti meşrulaştırmak isteyen güçler de, bugün bilerek veya bilmeyerek, objektif konularıyla komplolara onay vermektedirler. Bir haine, bir halkın kaderinden daha fazla değer veren bu güçler de kendi gerçek yüzlerini gizlemek için adeta bir yılan gibi aradan sıyrılmakta ve bu bukelemin gibi renkten rengine girmektedirler.

Tüm bu komplocu ve saldırgan gruplar şunu çok iyi kavramak zorundadırlar. PKK'ye ve halkımıza karşı işledikleri suçlar sıralamakla bitmez. Bu son olayla sınırlı olmadığı gibi 1-2 yıllık bir birikim de değildir. PKK'nin doğuşundan bu yana, yönelen her saldırıda imzaları bulunmaktadır. Ama bugün yüzleri daha da açığa çıkmış, komplocu yüzleri daha iyi görülmektedir.

Türkiye ve Kürdistan'da bugün yüzlerce şehit, binlerce tutuklu bulunmaktadır. Bu devrimcilerin anılarına sahip çıkma konusunda en ufak bir çaba içerisine girmeyen bu gruplar, bir provokatöre sahip çıkmada alçakça yöntemlere başvurumaktadırlar. Şehitler için ortak bir tek bildiri bile kaleme almayı bırakalım, tek bir bildiri bile

dağıtmayı, bunun intikamının nasıl alınması gerektiği konusunda en ufak bir tartışma bile yürütmeyen bu tasfiyeci şefler, bir haine sonuna kadar sahip çıkmaktadırlar. Neden devrim şehitlerinin değil de, provokatörlerin "anısı önünde saygıyla eğiliyoruz" denilmektedir?

Evet, tüm bu soruların cevabını 10 örgütün dağıttığı bir bildiri ve bu temelde geliştirilen komplonun izahını yapmakla almak mümkün değildir. Bu sadece, bu komploların son bir halkasıdır. Benzerlerini daha önce de yaşadık.

Tüm dürüst devrimciler, soruna yaklaşırken böyle yaklaşmalıdırlar. Sadece son komplonun değil, bir bütün olarak devrime karşı işlenen suçların hesabı verilmek ve tümünün izahı yapmak zorundadır. PKK'ye, halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesine saldırılmamalıdır. Bu başarılı olduğu oranda bu güçler, suçlarının hesabını vermiş olacaklar, aksi takdirde halkın ve dürüst devrimcilerin, yurtseverlerin yakalarına yapıp hesap soracağı çok açıktır. Er veya geç bu hesabın alınacağı da iyi bilinmelidir.

PKK, MEŞRU SAVUNMASINI HER YÖNTEMLE SÜRDÜRECEKTİR

Cuntanın özel savaş uygulamalarını bu işbirlikçi gruplar eliyle, Avrupa'ya da taşıyarak, ulusal kurtuluş mücadelemizin etkisini boğmaya çalıştığını çok iyi görmekteyiz. Özellikle, planlarını burada da hayata geçirmeleri bir tesadüf değildir. Ülkemizden kilometrelerce uzakta da olsa, direniş savaşımız, bu alanı da derinden etkilemekte, gerek emekçiler ve gerekse uluslararası güçler üzerinde bunun yoğun izleri bulunmaktadır. Bu gelişmeleri engellemek amacıyla alabildiğine bir saldırı geliştirilmeye; 6'lı, 12'li, 16'lı bildiriler bunun üzerine çıkarılmaya ve dağıtılmaya başlandı. PKK'ye karşı en alçakça ve en adice saldırılar uygulamaya konuldu. Basel'de kitleye yönelik komplo gündeme konulurken, Güney Kürdistan'da 8 PKK kadro ve savaşçısı alçakça katledildi. Bunlarla da sınırlı kalmayan saldırılar, provokatörlere sahip çıkma ve yurtseverlere saldırma, yaralamaya kadar çeşitli biçimlerde uygulandı.

PKK, kendisine karşı yönelen tüm bu alçakça saldırılar karşısında meşru savunmasını yapmak zorundadır. Halkımızın boğazına bıçağını dayayarak adeta, kurbanlık koyun gibi kesmek isteyen güçlere karşı elimizi kolumuzu bağlayarak, boynumuzu uzatacağımız

beklenmemelidir. Eğer böylesi bir gaflet içinde bulunan güçler varsa, daha fazla düşmanlıkta ilerlememeleri ve daha yol yakinken uyanmaları, çıkarları gereğidir. Aksi takdirde halkımıza uzanan her elin kırılacağı ve arkasına hangi gücü alırsa alsın, hangi yöntemle gelirse gelsin, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinden en küçük bir tavizin bile verilmeyeceği çok iyi bilinmelidir.

PKK'ye karşı akla hayale gelmeyecek yöntemlerle saldıran, "başımıza musallat olmuş bela" diye tabir ederek, bunu dışalamak ve etkisiz kılmak için her yöntemi, kendileri için mübah sayan ve cuntayla, Uğur Mumcularla, Kamran İnanlarla aynı rotada yürümekten çekinmeyen, legalleşmek için her türlü alçaklığı meşru kabul gören ve SHP, DSP kuyrukçuluğuna soyunarak, Avrupa sosyal-demokrasisinin gönüllü uşakları olarak, beş meteliğe kendilerini pazarlamaktan çekinmeyen tüm güçler, gerçekleri artık çok iyi kavramak ve saldırılarından vazgeçmek zorundadırlar. PKK'nin bu güçlerle şiddet temelinde halledeceği hiç bir meselesi yoktur. Ama bu güçler, saldırmaktan vazgeçmez, komploculuğu bir meslek haline getirir ve işledikleri suçların hesabını vermezlerse, PKK'nin de meşru hakkı olan savunmasını yapacağını belirtmekte ve bunun hiç bir biçimde engellenemeyeceğini söylemekteyiz. Ve artık bu noktada bu savunmaların da her biçiminin meşru olduğu ve uygulanacağı bilinmelidir. Direniş savaşımızın bu konuda bugün ve geçmiş pratiği de buna çok açık bir kanıt teşkil etmektedir.

Bugün yüzbinlere mal olmuş bir direniş mücadelesi geliştirilmektedir. Her dürüst güç buna saygı duymak ve bunun gereklerini yerine getirmek zorundadır. Yine bu direnişe karşı geliştirilmek istenen her türlü komploculuğa ve yıkıcılığa karşı da tavır takınmak zorundadırlar. Dağıtılan, tasfiye edilen ve onbinlerce güce sahip örgütlerin hesabı tasfiyeci kliklerden sorulmak zorundadır. Bugün yurtseverliğin, ilericiğin ve demokratiğin biricik ölçütü budur. Bir yandan direnenek yaşamak isteyen bir halk, diğer yandan da onu boğmaya ve imha etmeye çalışan güçler bulunmaktadır. Açık ki, her dürüst insan halkın direnişinin yanında yer almasını ve ihanete karşı tavır takınmasını bilmelidir. Bu dürüstlüğün de bir gereğidir.

M. Rewal

CELAL YOLDAŞ, ANIN YOLUMUZU AYDINLATAN SÜREKLİ BİR MEŞALE DÜŞMANA KARŞI İNTİKAM ÇAĞRIMIZDIR!

İsrail siyonistlerinin Haziran 1982'de Lübnan'a saldırısı ile başlayan esirlik yaşamı, Kızılhaç'ın girişimleri sonucu gerçekleştirilen esir değişimi ile 2 yıla yakın bir süreden sonra biten Celal yoldaş, Partiye ve yoldaşlarına yeniden kavuşmanın büyük coşkusu ve sevinci ile yetkin bir militan düzeyine ulaşmak için yoğun çaba sarfetti. Olgunluğu, ağırbaşlılığı, proleter kişiliği ve küçük-büyük görev ayrımı yapmadan hepsine aynı anlayışla yaklaşımı O'nun en belirgin özellikleridir. Daha bir çok özelliğinden bahsetmek mümkündür. Bu yönüyle de değerlendirildiğinde, örnek alacağımız birçok yönü bulunan bir yoldaştı. Ama O'nun en belirgin yönü gerek esirlik yaşamı boyunca ve gerekse Avrupa alanında katıldığı pratik-örgütsel faaliyetlerde daha net bir biçimde ortaya çıktı.

ÖLÜMDE YAŞAMI YARATAN BİR GELENEĞİN SÜRDÜRÜCÜSÜDÜR

PKK'nin militan geçmişi ve direnişi tüm yoldaşlar üzerinde olduğu gibi, Celal yoldaş üzerinde de derin izler bırakmıştı. Bu nedenle tüm yaşamına, bu geleneğe layık olmak için alabildiğine bir çaba harcayarak yön vermeye çalışıyordu. Bunda bir hayli de başarılı olan Nazif yoldaş, en son ana kadar bile bunu sürdürmüştür.

İsrail'in, Lübnan-Filistin güçlerine yönelik gerçekleştirdiği Haziran 1982 saldırısı esnasında, Filistinlilerin Güney Lübnan'daki bir kampında bulunan Celal yoldaş, siyonistlere karşı savaşmaktan bir an bile tereddüt geçirmede. O aynı zamanda bir devrimcinin hangi alanda bulunursa bulunsun, emperyalist saldırı ve gericiğe karşı savaşması gerektiğini de iyi biliyordu. Bu nedenle Filistin halkının yanında silahını siyonistlere yöneltmede ve bu savaşa aktif katılmada bir an bile olsun duraksamadı. Belki kendisini bekleyen görevler vardı. Kendi halkı için bir şeyler yapması gerekirdi. Ama O, tüm bunların bilincinde, devrimin karşısına çıkardığı yeni bir görev yüklenmişti. Gerçekten halkı için birşeyler yapması gerekiyorsa, azgınca saldıran siyonist

düşman karşısında Filistin halkının kaderini paylaşmak durumundaydı. Bu, karşısına ölümü de çıkarabilirdi. Ama O, buna çoktan hazırды. CHE'nin "Ölüm nerede gelirse gelsin, hoş geldi sefa geldi" dizelerini hafızasına yerleştirmiş ve dudaklarında bunu tekrar ediyordu. Ölüm ülkesinden çok uzaklarda da karşısına çıkabilir; ama O bu ölüm, yaşamı yaratıyorsa, "hoş geldi" dizeleri ile göğüslüyor ve üzerine üzerine gidiyordu.

Başta Sabri GÖZÜBÜYÜK, Seyfettin ÖZEN ve Kazım SÜRGEÇ yoldaşlar olmak üzere, diğer tüm yoldaşları ile birlikte büyük bir kahramanlık örneği sergileyen Celal yoldaş, esirlik yaşamı boyunca da Parti onur ve prestijini korumayı ve günlerce süren yoğun işkencelere rağmen Parti direnişçiliğini kendi şahsında da yaratmasını bilmiştir. Siyonistlerle, Türk MİT'nin ortak sorgulamalarından da başarıyla çıkmasını bilen Celal yoldaş Partiye, halka ve yoldaşlarına karşı olan sorumluluğunun gereklerini yerine getirmede bir an bile geri durmamıştır.

Geldiği Avrupa alanında da Parti prestiji ve onurunun sürekli yükseltilmesine büyük önem verirken, Partiye karşı yönelen her türlü komplocu ve yıkıcı faaliyetin karşısında yer alarak, bunlara karşı amansız bir tavır sergilemiştir. O'nun için önemli olan Partinin korunmasıydı. Bunun için her şeyini vermeye hazır olduğu gibi, pratik olarak bunun ortaya konulması için de her türlü yonteme başvurmaktan da çekinmemektedir. Artan yoğun saldırı ortamında Partiye daha çok sahip çıkılarak düşman faaliyetlere karşı meşru savunmanın geliştirilmesi gerektiğine sonsuz bir inanç beslemektedir.

Nitekim, böyle değerli özelliklere sahip olan Celal yoldaş, pratik yaşamı ile bunu kanıtlamıştır. O'nun en büyük arzusu, bırakalım bir devrimciyi, bugün bir yurtseverin bile saflarında yer almaya can attığı halkımızın silahlı güçlerinin saflarında yer almak; ve sömürgeci düşmana karşı savaşmaktır. Ama ölüm nereden karşısına çıkarsa çıksın, bundan kaçınmadı. Komplocu güçlerin yurtseverlere saldırarak büyük bir katliam gerçekleştirmek istedikleri

bir ortamda kararlı bir tavır takınan Celal yoldaş, saldırganların püskürtülmesinde büyük rol oynamıştır. Silahlı ve bıçaklı bir biçimde komplo kuran güçlerin üzerine, devrimin yüce çıkarlarını korumak için, savunma araçlarından yoksun olduğu halde, yürümesini bilmiş ve yaşamını kutsal direnişe adanmıştır. Kürdistan'dan kilometrelerce uzakta da olursa devrime sahip çıkılmasının bilinci Onda güçlü bir kavrayışa ulaşmıştır.

MİLTAN KİŞİLİĞİN TEMSİLCİSİDİR

Avrupa'ya adımını atan birçok küçük-burjuva zaafılarıyla yoğrulmuş zayıf unsurun devrimden hızla uzaklaşmasına rağmen; O militan kişiliği yaşatmasını ve geliştirmesini başarmıştır. Bu alanı, yaşamlarını örgütlemeye ve sürdürmenin bir aracı olarak gören birçok öğenin tersine, devrimci militanlığın daha da güçlendirilmesi gereken bir alan olarak değerlendirdi.

Örgütlerin tasfiye edildiği, kadroların direnişi özünden boşaltılmaya çalışıldığı ve tüm bunların PKK'ye de dayatılmak istendiği bir ortamda zayıflık göstererek, Avrupa'yı yaşamını sürdürmenin alanı olarak ele alan bazı unsurların tersine; O, bu ortamda militan kişiliğin korunarak her şeye rağmen bunun en güçlü bir biçimde, bu alanda da yaşatılmasının gerekliliğini kavramıştı. Devrimcilik maskesi altında yeni anlayışların türetildiği ve bunların da devrimci-direnişçi yapıya dayatılmak istendiği koşullarda güçlü militanlar haline gelmek ve devrimciliğin onurunu yaşatmak son derece gerekliydi. İşte Celal yoldaş, bu gerekliliğin bilincindeydi.

Avrupa'ya ulaştığı günden itibaren güçlü bir militan düzeyine ulaşmak için bir yandan yoğun bir eğitim, diğer yandan ise yoğun bir pratik sergiledi. Her türlü zayıflığa, yetmezliğe karşı durdurulmaz bir kin duymaktaydı. İçinde yaşadığı koşullar daha farklı da olabilir, ülkeden uzakta da bulunabilir. Ama O, militan bir devrimciliğin gereklerine ulaşılmasının zorunluluğunu kavramıştı.

O, küçük-burjuva, devrim kaçınlarının nefret ettiği, fakat ulusal kurtuluş mücadelemiz için gerekli olan militan kişiliğe ulaşmak, bunu her yönüyle yaşamak için amansız bir mücadele geliştirdi. Ne idüğü belirsiz birçok çevrenin "yiyelim, içelim, yaşayalım Türkiye ve Kürdistan'dan bize ne, bizi burdaki sorunlar ilgilendirir" biçimindeki soysuzluklarına karşı; her yurtseverin bile yaşaması gereken, halka ve devrimin davasına bağlılığın geliştirilmesine çalıştı. Halkın davasına duyduğu yüce bağlılığın bir gereği olarak da, her an Kürdistan'ı yaşayan, her an onu düşünen ve bir an bile olsa kendisini halkın yaşamının dışında hissetmeyen Celal yoldaş, tüm bu özellikleri ile ulusal kurtuluş mücadelemiz için gerekli olan militan kişiliğe de örnek teşkil etmektedir. "Nasıl olsa ülkeden uzağız, nasıl olsa Parti bizi görmüyor" diyerek militan kişilikten uzaklaşan zayıf ögelerin karşısında yeralmış; O her zaman ve her koşul altında bir Partili militan olmasını bilmiştir.

Gerek esirlik yaşamı boyunca ve gerekse Avrupa alanında katıldığı faaliyetler süresince bu yapısını sürdürmüş; şehitlerin manevi komutanlığı altında onlara layık biri olmak için çaba sarfetmiştir. Her zaman şehitlerimizin anısına bağlı kalan ve bu anılara layık olmaya çalışan Celal yoldaş, halkımızın kutsal kavgasına katkı ettiği değerli yaşamı ile de bunu kanıtlamıştır.

BİR PARTİLİ GİBİ DAVRANMASINI BİLMİŞTİR

Bir devrimci için en değerli olan şey uğruna çekinmeden ölümün bile goguslendiği bir davaya sonuna kadar bağlı kalarak onurunu şereflice yüceltmedir. Bu da bir partilinin en vazgeçilmez özelliklerinden birisi durumundadır. Yine O, Partiye saldırılar yöneltildiğinde, O'nu korumasını, geliştirmesini bilmelidir. Yıkıcılığın ve tasfiyeciliğin Parti içerisinde geliştirilerek, halkımızın şanlı önderinin yok edilmek istendiği koşullarda; Celal yoldaş Partiye sonuna kadar sahip çıkmış, bununla da yetinmeyerek her türlü savunma yöntemi ile de korumaya çalışmıştır. "Genç Kemalistler Birliği"nin, Avrupa'da hortlatılan kolu ile karşılaştığında tavrı almakta gecikme-

miş ve gözbebeği gibi önem verdiği Parti birliğini yüceltmıştır.

1984-85'de Partiye karşı yoğunlaşan saldırıların karşısında da yer alan Celal yoldaş, direnişin yükseltildiği bir dönemde yöneltilen saldırıların anlamını kavramakta da gecikmemiştir. Bu denli hayasızca PKK üzerine gelinmesini giderek çürüten TC devletinin yaşatılması ve günümüzün Jön Türklerinin arz-ı endam etmesine yönelik olduğunu bilen Celal yoldaş, giderek belirginleşen devrim ve karşı-devrim safları arasındaki çelişkilerin daha da artacağını görüyordu. Bu nedenle Parti ve ulusal kurtuluş faaliyetlerinin daha da güçlendirilerek bu saldırıların boşa çıkarılmasına büyük önem veriyordu.

Bir Partili olarak, Partiye karşı yükümlülüklerinin en başında yer alan özelliğın, her türlü düşman saldırısına karşı onu korumak, yaşatmak ve geliştirmek olduğu gerçeği; Celal yoldaşın bilincinde çok önceden yer edinmişti. Bu yönüyle de O, bir Partili gibi olmasını, bir Partili gibi davranmasını bilmiştir.

YOLUNDA YÜRÜYECEK, SENİ ÖRNEK ALACAK VE GÖREVLERİMİZİ GERÇEKLEŞTİRECEĞİZ!

Ulusal kurtuluş mücadelemizin ihtiyaç duyduğu militan kişiliğe ulaşmada, onu yaratmada tüm devrim şehitlerimizden olduğu kadar Celal yoldaşın anısından da çıkaracağımız değerli dersler bulunmaktadır.

Kürdistan'dan binlerce kilometre uzakta da bulunsun bir militanın nasıl yaşaması, hangi özelliklere ulaşması, hangilerini kişiliğinde somutlaştırması gerektiği, çok açık olarak bu yoldaşımızın yaşamında bir kez daha ortaya çıkmaktadır. Militan bir devrimciliğe ulaşmada bunun şu veya bu alan diye hiç bir ayrımı yapılamaz. Nerede bulunursa bulunulsun, bir ulusal kurtuluş savaçısı olduğu unutulmamak zorundadır. Her koşul altında bir devrimci gelişmesini bilmelidir.

Evet, birçok arkadaşın bu konulara ulaşmakta, hala yetersizlikler gösterdiği bir ortamda, bu değerli militanın yaşamından almaları gereken bir çok örnek vardır. Yaşamda, ölüm karşısında nasıl davranılması gerekir, bir ulusal kurtu-

luşçu olarak, bir Partili olarak, ulusal kurtuluş mücadelemize ve önderliğine yönelen saldırılara karşı nasıl mücadele edilecek; tüm bunlar zengin bir deney olan bu şehidimizin anısından çıkarılabilir.

Mücadelemizde verdiğimiz yüzlerce bir; fakat Avrupa alanında ilk şehitlerimizden olan Celal yoldaş, döktüğü kanlarıyla bir kez daha bu gerçeklerin altını mühürlemiştir. Açık ki, O'nun ölümü yüce değer uğruna bir ölüm olmakla birlikte, aynı zamanda Avrupa'da yeni bir dönemin açılmasıdır da. Bu dönem kanla da yoğrulmuş militan kişiliğın bu alanda da yaşatılması ve geliştirilmesi dönemidir. Bu, bize bir kez daha güçlü militanlar haline gelmenin gereğini dayatmaktadır. Dökülen her damla kanımızın devrim ağacını suladığını ve bunun güçlü tohumlar yeşerttiğini bilmekteyiz. İşte Avrupa alanında da ihtiyaç duyulan bu hayat suyumuz toprağı verilmiştir. Artık bundan sonra her yönden güçlü gelişmelere yol açan bir temele de kavuşulmuştur. Kızıl Direniş dönemi olarak da adlandıracağımız bu dönem, aynı zamanda güçlü militanlar, yetkin ulusal kurtuluşçular haline gelmemiz gereken bir dönemdir de.

TÜM YURTSEVERLER, DEVRİMCİLER

Son olay bir kez daha gerçekleri gözler önüne sermek bakımından iyice değerlendirilmesi gerekmektedir. Dost-düşman ayrımının iyi yapılması gerektiği böylece bir kez daha ortaya çıkmaktadır. Bugün başta TC olmak üzere sol maskeli uşaklarına varana kadar hepsi, gelişen ulusal kurtuluş mücadelemizi boğmak, halkımızın bağımsızlığının karşısına dikilmek istemektedirler. En son Paris'te de yaşandığı gibi, bunu silahlı saldırıya da vardırarak değerli yoldaşlarımızı katletmektedirler.

Bu gerçekler bugün daha iyi görülmesi, mücadelemize kendi yetmezliklerimizden kaynaklanan eksikliklerle daha fazla zarar vermenin önüne geçilmelidir. Her yönden uyanık, politik duyarlılığı gelişkin militanlar, savaçılar düzeyine yükselerek, ulusal kurtuluş mücadelemizi daha da ileri götürelim!

*Celal Yoldaş; Hiçbir Güç Anının Provakasyona, Tasfiyeciliğe Karşı Yükselttiğimiz Direniş Mücadelemizde Bayraklaşmasına Engel Olamaz!

*Kahrolsun Her Türden Komplocu ve Tasfiyeci Saldırıları!

*Yaşasın Ulusal Kurtuluş Savaşımız!

Bir Mücadele Arkadaşı

DELİ Fırat'ın uysal uysal aktığı bir ağustos gecesinin sessizliğini yırtan patlama sesi duyuldu. Masadakilere karakol komutanı, "Apocular Karakolu bastı" diye yerinden fırladı. Fırat'ın üzerinde kurulmakta olan "Kömürhan Köprüsü"nü Şantiye Müdürü Mühendis Fatih Genç ise "Son bağladığımız seğman çöktü" diye korkuyla sığırdı yerinden... Oysa patlayan Malatya'dan Elazığ'a gitmekte olan bir otobüsün arka lastiğiyle...

SİFA'nın (Sezal T...
kas Fevzi Ak...

15 Ağustos şanlı atılımından buyana geçen süre içerisinde ülkemizin dört bir yanında yükselen direniş eylemleri sömürgecilerin uykusunu kaçırmış onları korkunç bir orak çöküntüsü içine sokmuştur. Karakollar, garnizon ve alaylar her türlü koruma tedbirlerine rağmen bir türlü imha olmaktan kurtula-

Ger
sü"
gün
için
nik,
lar
kull
len

Tür
yor
firm

Bu Korku ve Telaş Niye?

mamış, her faşist subay sara nöbetleri geçirmeye başlamıştır. Sömürgecilerin konumlandığı bölgede görülen her karaltıya onbinlerce mermi sıkılmakta; duyulan her hışırtı görünmeyen düşman olarak değerlendirilip kurşun yağmuruna tutulmaktadır. Bu tür yayılm ateşleri sonucu ülkemizde sayısız hayvan can vermiş, ağaçlarımız ve otlarımız mermilerle biçilmiştir. Yine aynı şekilde meydana gelen tarama olayları sonucu sömürgeci birlikler arasında çıkan karşılıklı çatışmalarda onlarca sömürgeci asker ölmüştür. Gölgesinden dahi korkar hale gelen "kahraman Mehmetçğin" durumu ise öz itibarıyla Türk ordu sürüsünün durumunu yansıtmaktadır.

Aslında böyle bir duruma düşmekte haklıdır da. Çünkü zorbalıkla ve baskıya dayanarak ellerinde tuttukları vatanımızda onlar her zaman için yabancı muamelesi görmüş, bu topraklarda geçirdikleri her günü kendileri açısından kazanım olarak değerlendirmişlerdir. İşte şimdi yabancı ve haksız bir konumda bulduklarının bilincinde olduklarından, sürekli gergin ve tedirgin bir ruh hali içerisinde dirler. En üst

düzeyden en sıradan memuruna kadar tüm sömürgeci devlet yetkilileri artık bu topraklarda yaşama olanaklarının sona erdiğini kavramaya başlamışlardır. Sömürgecilerin bu durumu kendi basın yayın organlarına dahi yansıtmakta, ülkemizde uygulanan sömürgeci zulüm ve vahşet uygulamalarının hiçbir sonuç vermeyeceğini kapalı da olsa ifade etmekten kendilerini alamamaktadırlar.

Yukardaki paragrafta ifade edilen gerçeklik sömürgeci faşist yetkililerin "bir avuç eşkiyadılar, sonunu getireceğiz", "son darbeyi vurduk", "kıyıları da ortadan kaldırılıyor", türündeki oldukça gülünç beyanlarını toptan çürütecek mahiyettedir. Gelişmeleri artık dost-düşman tüm çevrelerin yakından görebildiği ve gerçeklikleri belli oranda teslim ettikleri bir seviyeye ulaşmış bulunmaktadır. Artık hiçbir inkar, karalama ve yalan propaganda taktiği gerçekleri hasıraltı edememektedir. Yani kısacası, ülkemizde doğmaya başlayan bağımsızlık ve özgürlük güneşi hiçbir gerici kuvvetin balçıkla sıvayamayacağı kadar parlak ve güçlüdür.

★ ★ ★

Peşeng Adlı Katiller Güruhunun Saldırısında Bir Yurtsever Ağır Yaralandı

TERÖRİST SAPO'NUN GERÇEK YÜZÜ

24 Aralık 1985'de Peşeng adlı katiller güruhunun saldırısı sonucu, İsveç'in Stockholm kentinde Necati adlı bir yurtsever ağır yaralandı. Saldırının arkasında bizzat İsveç gizli istihbarat örgütü SAPO'nun bulunduğu açığa çıktı.

Kürdistanlı yurtseverlere karşı öteden beri saldırılarda bulunarak, demokratik haklarını kısıtlayan terör örgütü SAPO, bu eylemleriyle başarılı olmayınca, bu kez işi fiili saldırılara dönüştürmeye başladı. İsveç'te hainlerin yurtseverler tarafından cezalandırılması ile artan saldırılar karşısında, 11 kişiyi tutuklayan SAPO, asılsız iddialara sarılarak, kendi amaçlarına ulaşmak istemiştir. "Olaf Palme'ye suikast düzenlemek istiyorlar", iddiasını ortaya atan SAPO, gerçek yüzünü bir kez daha sergilemişti.

İsveç'te bulunan yurtseverlerin öyle bir niyetlerinin olmadığını çok iyi bilen SAPO ve İsveç hükümeti, çamur atarım izi kalır düşüncesiyle saldırıya geçmiştir. Basında Kürdistan Ulusal Kurtuluş

Mücadelesi ve PKK aleyhine yaygın bir kampanya yürütürken, yurtseverleri de tutuklayarak sözde iddialarına gerekçe oluşturmaya çalışmıştır. Ama başta İsveç demokratik kamuoyu olmak üzere, Avrupalı ilerici-demokrat çevreler bu son derece gülünç iddialara alay ederek karşılık vermişlerdir.

TC ile işbirliğini daha da ileri boyutlara vardiyan İsveç hükümeti, işbirlikçisi durumundaki Kürt hainlerini korumak, daha fazla teşhir olmalarının önüne geçmek için, yurtseverlere saldırarak, PKK'yi hedeflemiştir. Böylece yıllardır beslediği uşaklarına yaşam olanakları açmak istemiştir. Aleyhte yürütülen bu propagandaların tutmaması ve boşa çıkması karşısında daha da çılgınlaşan İsveç hükümeti, bu kez provakatörleri inlerinden dışarı çıkararak, halkımızın başına musallat etmeye çalışmıştır. İsveç hükümetini bu kadar saldırgan kılan nedenler bilinmektedir. Yıllardır, Kürdistan üzerinde beslediği hayalleri, bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin gelişmesi ile yerle bir

oldu. Bunun üzerine alabildiğine mücadeleye ve öncülüğüne yönelmektedir.

Tüm bu saldırıları boşa çıkınca da bu kez yerine yeni komplolar gündeme koymaya başladılar. İşbirlikçi güçlerini devreye koyarak saldırıya geçiren SAPO, Peşeng'den bir katili bir yurtseverin üzerine saldırtmıştır. Saldırıda ağır yaralanan yurtsever hastahaneye kaldırılırken, katil de bizzat SAPO'nun müdahalesi ile serbest bırakılmıştır.

Durumu öğrenen yurtseverler, olayı bir basın toplantısı ile kamuoyuna duyurarak, bizzat SAPO'nun emriyle serbest bırakılan Peşengli katilin arkasında kimlerin var olduğunu gözler önüne sermişlerdir. Bunun üzerine gerçek yüzünü gizleyemeyeceğini anlayan SAPO, yaralı yurtsevere "Seni PKK'lilerin vurması lazım, Peşeng vurmaz" diyerek, gerçekleri çarpıtmaya çalışmışlardır. Gazetelere demeç veren yurtsever "bu sözlerden de anlaşılıyor, eğer ben ölseymdim, bu olay da

Devamı Syf: 26'da

5 Avrupa Ülkesinden Faşist Cuntaya Onay

●Fransa, Danimarka, Norveç, İsveç ve Hollanda İnsan Hakları Komisyonundaki Şikayetlerinden Vazgeçtiler

Türkiye, tüm dünya kamuoyunun da yakından bildiği gibi, Hitleri bile geride bırakan faşizm kurallarının işle-tildiği, insan haklarının en fazla ayaklar altına alındığı, ulusal baskı ve sömürü-nün eşine ender rastlanır türden uygu-landığı bir ülkedir. 12 Eylül 1980'den bu yana geçen beş yıllık süre zarfında uygulananlar tüm çıplaklığıyla rejimin nemenem bir şey olduğunu ve faşist ka-rakterini daha fazlası ile ortaya çıkar-mıştır.

Türkiye'de faşizmin uzun süre iş-başında kalmasından yana olmayan ve bu rejimin yerine daha ılımlı sosyal-de-mokrat bir yönetimin işbaşına getiril-mesini isteyen AET ülkeleri, cuntanın işbaşına geldiği dönemden itibaren bu yönetimi tasvip etmediklerini belirterek sosyal-demokrat bir çözüm için çaba

harcadılar. Ancak, önemli bir NATO ülkesi olan Türkiye'yi elden çıkarmayı ve onunla ilişkilerini tümüyle kesmeyi de göze alamayan bu ülkeler, sert tavır koymaktan da kaçınmaktaydılar. Bir yandan ekonomik ve askeri yardımlarını sürdüren bu ülkeler, bir yandan da Türkiye'nin sadece ABD emperyaliz-minin direktifleriyle hareket etme-sine karşı girişimlerde bulundular. Türk devletinin varlığını daha uzun süre devam ettirebilmesi için insan hakları, demokrasi gibi olguları tanımasını ve sağ'ı da sol'u da ikna ederek katı yönetim uygulamalarından vazgeç-mesini salık veren Avrupa emperyalistleri Türk devletinin bu önerileri dikkate almaması üzerine de daha sert bir tavır içerisine girdiler. Bazı ilerici ve sosyal-demokrat parti ve kurumların

girişimleri sonucu Türkiye ve Kürdis-tan'da ayaklar altına alınan insan hak-ları, işkenceler ve düşüncelerinden ötürü katledilen insanların durumu bel-gelendirilerek kamuoyuna sunuldu ve bazı uluslararası kuruluşlar, Türk yön-e-timiyle ilişkilerin dondurulması ya da kesilmesi için tartışmalar başlattılar. Bazı ülkeler de bu yönetimle olan eko-nomik ve siyasi ilişkilerini askıya alaca-ğını açıkladı.

Faşist Türk yönetimine karşı alınan bu tavırda Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin önder gücü PKK'nin de oldukça önemli bir rolü vardı. Özellikle cezaevlerinde esir olan PKK'li önder kadro ve militanların teslim olmayarak görkemli direnişler yükseltmeleri ve sürekli devam eden direnişleriyle se-
Devamı Syf: 28'de

Maraş Katliamı Halkımızı Direniş Yolundan Alıkoyamamıştır

Halkımızın tarihinde belli başlı kat-liamlardan birisi olarak bilinen 1978 Maraş katliamının üzerinden bir yıl daha geçmiş bulunuyor. Yüzlerce insanın ölümüne, bir o kadarının da yaralan-masına sebep olan bu katliam, Türk devletinin ülkemizde hayata geçirdiği sayısız katliam ve imha girişiminden sadece birisi olmakla birlikte, belli bir tarihi sürece damgasını vurması iti-barıyla oldukça belirgin bir yere de sahiptir. Kamuoyuna alevi-sunni çatış-ması olarak yansıtılan bu olay, bazı-larınca da Türk-Kürt çatışması diye ni-telendirilmektedir.

Olay gerçekte; bizzat dönemin sö-mürgeci Türk yönetimi tarafından plan-lanan ve sivil faşist güçler eliyle pratige uygulanarak halkımıza ve gelişen ulusal kurtuluş mücadelemize karşı bir göz-dağı, bir tehdit anlamına gelmektedir. Kontr-gerilla tarafından ülkemizin bir çok alanında uygulanmak istenen bu tür katliam girişimleri başarıya ulaş-mayınca, devlet bizzat işe el atmış ve belli bir süre hazırlıklarını yapıp, pro-vakasyon ortamını yarattıktan sonra katliamın pratik uygulamasına geçmiş-tir. On gün devam eden bu insan kıyı-mından sonra da olayı bahane eden sömürgeciler, ülkemizin belli başlı alan-larında sıkıyönetimi ilan etmişlerdir.

Sıkıyönetimin ilk ilan edildiği yöre-

ler daha çok ulusal kurtuluşçu düşünce-lerin taban bulduğu ve gelişmelerin olduğu alanlardı. Bu da sömürgecilerin daha 1978'lerden itibaren, ulusal ba-ğımsızlık mücadelemizi kendileri aç-ısından büyük bir tehlike olarak gördük-lerinin kanıtı olmuştur. Halkımızın öncü gücü PKK'nin de aynı dönemde kurulduğunu ve artık Kürdistan açısın-dan belirleyici değişikliklerin her an ortaya çıkabileceğini de hesaba kattığı-mızda düşmanın boş durmayacağını ve devlet güçlerini devreye sokmasa da daha değişik mihraklarla bu gelişme-lerin önüne geçmek isteyeceğini de rahat-lıkla anlayabiliriz. Sömürgeciler, kendi-leri açısından henüz ciddi bir tehlike olmasa da ortaya çıkan gelişmeleri erkenden ortadan kaldırmak amacıyla harekete geçmiş ve özellikle de Kürdis-tan adına geliştirilmek istenen en ufak bir yönelimi dahi şiddetle yok edeceğini böylesi bir katliamı tezgahlayarak ka-nıtlamak istemişlerdir.

Bu katliam ertesinde birçok sağ ve sol çevre yorumlar yaparak olayın sorumluluğunu çeşitli güçlere yüklemeye çalışmış, oldukça subjektif değerlendirmelerle sorunun özünü ortaya çıkarmak istemişlerdir. Ancak hiç birisi de dev-letin bu olaydaki rolünü görmemiş veya bunu gizleyerek, olayları daha değişik alevi-sunni çatışması olarak yorumla-

mışlardır. Tüm bu değerlendirmelerin yanlışlığını ve subjektifliğini daha o dönemde ortaya koyan Kürdistan'ın sorumlu devrimcileri ise, yaptıkları doğru tesbitlerle Türk devletinin kat-liamdan tek sorumlu güç olduğunu orta-ya çıkarmışlardır. Halkımızın tarih boyunca bölünüp parçalanmasında, binbir türlü çelişkiyle dolu bir toplum haline getirilmesinde baş rolü oynayan Türk sömürgecileri, topraklarımıza gir-dikleri günden bu yana sürekli olarak kıskırtıcılık yapmış, ulusal ve toplumsal değerlerimizi yıpratarak kardeşi kar-deşe düşman hale getirmişlerdir. Maraş katliamının bu kadar tahripkar olma-sında, sömürgeciliğin yarattığı bu olum-suz yapının büyük payı vardır.

Katliam esnasında ve daha sonra tutuklanan yüzlerce kişinin büyük bö-lümü bizzat saldırıya uğrayanlardan oluşmaktaydı. Sivil faşist güçlerin üyesi olan saldırganların ise sayısı oldukça azdı. Bu da olaya "müdahale" eden devlet kuvvetlerinin ne amaçla getirildi-ğini ortaya koymaktadır. Zaten daha sonraki dönemlerde sonuçlandırılan mahkemelerde de saldırıyı bizzat yöne-ten ve gerçekleştirenlerin hemen hepsi serbest bırakılmıştır.

Cuntanın işbaşına gelmesinin he-men ardından tüm Kürdistan'da olduğu gibi Maraş yöresinde de yoğun baskı ve

işkenceleri uygulayan sömürgeciler, katliam döneminde yapamadıklarını da bu açık faşizm koşullarının yaşandığı dönemde yapmışlardır. Silah arama bahanesiyle her ev tek tek aranıp, insanlarımız en adi işkencelere maruz bırakılmış, silahı olanın silahı alınmış ve bir de bunun için işkenceye yatırılmıştır. Silahı olmayanlara da bizzat devlet yetkilileri tarafından silah satılmış ve satın aldıkları bu silahı götürüp teslim etmek zorunda bırakılmışlardır. Eşine dünyada ender rastlanacak olan uygulamaları en katmerli biçimde yaşayan bu yöremiz, daha önceleri maskeli olarak yapılan katliamın bir benzerini de bizzat açık devlet güçlerinden görmüşlerdir. Ama herşeye rağmen, düşmanın gerçek yüzünü gören ve artık kime karşı savaşaacağını daha iyi anlayan yöre halkımız, uygulanan baskı, işkence ve özel harp yöntemlerine karşı daha örgütlü ve bilinçli bir savaşım sürdürmekten de geri kalmamaktadır.

Bu yöremizde geçmişte bazı işbirlikçi feodalleri ve egemen sınıfları yanlarına alarak Fransızlara karşı zafer kazanan sömürgeci Türk devleti, aynı işbirlikçiliği günümüzde de aramakta, ancak bu sefer halkımızın kendi öz mücadelesine karşı inkarcı bir işbirliğine sokulmasını istemektedir. En yetkili devlet adamları bu amaçla tüm ülkemize olduğu gibi bu bölgeye de sık sık geziler düzenleyip toplantılar yapmaktadırlar. Bu ziyaretlerde bir yandan aldatmaya yönelik tatlı vaatleri sıralayan faşist devlet yetkilileri bir yandan da özellikle de 1978 katliamını hatırlatarak gözdağı vermekte, Türkiye'ye sınır olan bu yörelerimizde ulusal bağımsızlık mücadelesinin taban bulmamasına çalışmaktadırlar.

Bu yıl yöreye yaptığı gezisini katliamın yıldönümüne denk getiren faşist elebaşı K. Evren, yaptığı konuşmada sahte yüzünü gizleyememiş ve tüm aldatmacalara rağmen halkımızın en ufak bir kıpırdanışının yine kanla bastırılacağını da açıkça belirtmiştir. Konuşmasının bir yerinde, *"Peki ne yapacağız? Türkiye'nin haritadan silinmesini mi bekleyeceğiz? Bunları hatırlamazsak huzurlu günlerin kıymetini bilemeyiz"* diyerek halkımızı açıktan tehdit etmekten de geri durmamıştır. Zaten 1978 katliamının yıldönümüne denk getirdiği bu gezisini de tamamen amaçlı olarak gerçekleştiren Evren, mücadelemizin daha bir üst aşamaya geçişin hazırlıkları içerisinde olduğu bu süreçte gittiği her yöremizde durumu yerinde görmeye, nabız yoklamaya ve ona göre uygun tedbirler almaya ça-

lışmaktadır.

Maraş ve çevresinde yürüttükleri faaliyetlerle bu yöremizi Kürdistan ulusal bütünlüğünden koparmaya çalışan sömürgeciler, bir özel savaş uygulaması olarak ortaya çıkardıkları "Kızıl Yol"cu olarak bilinen teşkilatı da devreye sokmuşlardır. Alevistan safasıyla propaganda geliştiren bu teşkilat, ülkemizin belli yörelerini de içeren hayali bir Alevistan devletinin sınırlarını çizmiş ve Maraş yöremizi de bu "devlet"in merkezine oturtmuştur. Mücadelemizin ciddi boyutlara ulaştığı böyle bir dönemde aniden ortaya çıkarılan ve bizzat Türk devletinin yönetiminde çalışmalarını sürdüren "Kızıl Yol"cular dağıttıkları bildiri ve yazılarında Maraş katliamını Kürtlerin yaptığını ve alevileri katliama uğratanların Kürt olduğunu savunacak kadar bir demogoji geliştirmektedirler. Bu yöremizde yaşayanların Kürt olmadığını Alevi "ulusuna" mensup olduğunu söyleyecek kadar kendini bilmez bir seviyesizlik örneği sergileyen sözkonusu grup, attığı her adımda "Özel Harp Dairesi"nin direktiflerini yerine getirmeye, ulusal kurtuluş mücadelemiz önünde gücü yettiği oranda engel teşkil etmeye çalışmaktadır. Zaten bu dönemde öyle birden bire ortaya atılan bu iddiaların daha ilk bakışta hangi kaynaktan yönetildiğini anlamak mümkündür. 1981 yılında Maraş yöresindeki feodalleri ve din adamlarını çağırarak bir toplantı düzenleyen Kenan Evren, onlara alevilerin de dinlerinde serbest olduklarını, istedikleri şekilde ibadet edebileceklerini belirtmiştir. Bazı "dede"lerin *"biz artık etkili olamıyoruz, halk bize fazla itibar etmiyor"* demesi üzerine çok öfkelenen faşist elebaşı, *"Kabahat sizdedir. Devletten hiç yardım istediniz mi, devletle işbirliğine yanaştınız mı ki gereken desteği alalım?"* diyerek bu din adamlarını azarlamıştır. Toplantının bitiminde alınan kararların başına da her köyde "cem evleri"nin inşa edilmesi, sık sık dini toplantıların yapılarak devletin güçlülüğünün anlatılması, muhtarlarla "dede"lerin ortak çalışmaları ve herhangi devlete yönelik bir faaliyetten haberdar olunması gibi görevler de verilmiştir. Ülkemizin değişik alanlarında buna benzer toplantılar düzenleyerek "alevi"lerin savunucusu pozlarına bürünen ve bu kesimleri ulusal direnişimiz karşısında engel haline getirmek isteyen faşist elebaşılar, hemen ardından merkezi Ankara'da bulunan ve "Özel Harp Dairesi" başkanlığı tarafından organize edilen "Kızıl Yol" teşkilatının programını, ilke ve hedef-

lerini yayınlamışlardır. Bizzat devlet adamlarının destek ve yönetiminde Avrupa'daki emekçiler arasında da yaygınlaştırılmaya çalışılan bu yaygara, özellikle de Kürdistanlı emekçileri etkilemek için kullanılmaktadır. Kürdistan zemininde fazla geliştirilme olanağı bulunmayınca da açıktan karşı propagandalar yayılmaya başlanmıştır. İşte bu yıl Maraş katliamının yıldönümünde bu gruhun dağıttığı bildiriler de sözkonusu karalama ve kafa bulandırma faaliyetlerinin bir parçası olmuştur.

Asıl hedefi kafa karıştırmak, güvensizlik ve kuşku yaratmak, halkımız arasına çelişki sokup ulusal bütünlüğümüz önünde engel teşkil etmek ve yöreler arasında zıtlasmalar sağlamak gibi bir ortama ulaşmak olan bu tür girişimler, her sömürgeci ve işgalci gücün uyguladığı yöntemlerdir ve halkımız da tarihten aldığı derslerle bunların yabancıları değildir. Mücadelemize karşı bir yandan imha, katliam ve baskı ile yönelen düşman, bir yandan da saflarda karışıklık yaratmak, halkın ortak iradesini parçalamak, moral bozukluğu yaratmak ve korku-panik ortamını hakim kılmak için "Özel Harp" yöntemleri dediğimiz bu tür şeyleri de devreye sokacaktır. Bu yöntemlerle en azından belli bir dağınıklık da yaratabilirlerse bu onlar için büyük bir kazanım olacaktır.

Ama şunu belirtebiliriz ki; sömürgeciler bu uygulamalarında istedikleri sonuca ulaşamayacaklardır. Halkımızı bu tür suni çelişkilere bölme, birbirine kırdırma dönemi geride kalmıştır. Tehdit, katliamlar uygulama gibi yöntemler de halkımızı sindirmeye yetmemektedir. Halkımız tarihi direnme kararını bir kez vermiştir ve bu karardan hiçbir güç onu vazgeçirtmeyecektir. Halkımıza karşı işlenen suçların ve yapılan tüm katliam uygulamaların hesabının sorulduğu bir dönemde yaşamaktayız. Kendi kaderini kendi mücadelesiyle belirleyecek olan Kürdistan halkı, sömürgecilerin hiçbir oyun ve entrikasına kanmayacak, hangi maske altında olursa olsun mücadelesine kastetmek isteyen tüm girişimleri yerle bir etmesini bilecektir. Güçlü bir inanç ve öfkeyle mücadeleye atılan halkımız, ülkemizin dört bir yanında yükselttiği direniş meşalelerini hiçbir suni ayırma meydan vermeden güçlü bir ulusal birlik ve beraberlik ruhu içinde elden ele devretmesini bilecektir. Düşmanın yeni katliam tehditleri ve düzenbazlıkları, onların uygulayıcılarıyla birlikte mezara gömülecektir.

EMEKCİLERİN

DİLİNDEN

Bu mektubumu, bir süre önce "Riya Azadi" dergisinde okuduğum iki yazıyı değerlendirmek amacıyla kaleme aldım. Okuduğum yazılar "Kürdistan'da karakolların önü kum torbalarıyla çevrili" ve "TKSP birlik kurduğu güçler tarafından tanınmasa da mücadeleye devam edeceğiz" konularını içermekteydi. Bu yazıları okuduktan sonra bu gücün KUKM'ne karşı takındığı olumsuz tutumu gözönüne getirerek bu güçlerin gerçek konumlarını daha iyi kavradım.

Düşmanın korku içinde olduğunu karakolların erafını kum torbalarıyla çevirdiğini belirten söz konusu dergi, yapılan eylemlerin başlangıçta halkı sevindirdiğini ancak daha sonra diğer güçlerle ortaklaşa değil de PKK'nin tek başına yaptığını öğrenince nefret beslemeye başladıklarını iddia etmektedir. Bir yandan eylemlerin halkı coşturduğunu, devletin otoritesini sarstığını söylerken bir yandan da eylemlerin provakasyon ve halkı katliama götüren eylemler olduğunu söyleyerek kendilerini ele vermektedirler. Halkın eylemlerden yana olduğunu bizzat kendileri belirtmelerine rağmen o kadar bunalmışlığın içine düşmüşlerdir ki, parmaklarını dahi oynatmadan durmaktadırlar. Halk direnişten yana olduğuna göre, bu direnişlerin önderliğini yapan PKK ile ittifak kurmak gerekmez mi? PKK'nin koyduğu ideolojik tesbitler kendisini pratikte de kanıtlamış ve halkımızın biricik kurtuluş umudu haline gelmiştir. Halkımız artık eskisi gibi değildir. KUKM dağda, ovada, köy ve şehirlerde olmak üzere ülkemizin dört bir yanında günden güne boyutlanıp geliştiğine göre bu eylemlere önderlik eden düşüncenin doğruluğunun ispatlandığını söyleyebiliriz. Doğruluğu pratikte kanıtlanan ulusal önderlik çizgisi kısa sürede ülke genelinde başardığı atılımlarla sömürgeciliğe önemli darbeler vurmuştur. Bunu halkımızın kurtuluşundan yana olan tüm çevreler teslim etmelidirler. Sağlanan bu gelişmelere şu veya bu şekilde karşı koymak, havadan sudan bahanelerle desteklemekten kaçınmak ve hatta gelişmeleri kösteklemek için demogji-

"Hiç Kimse Halkımızın Kaderiyle Oynama Hakkına Sahip Değildir"

ler yapmak, hiçbir dürüst kişi ve hareketin işi olamaz. Bugün artık emperyalistlerin dolaylı da olsa kabul ettikleri ve kendilerine uygun çözüm yollarıyla da "sorunu" halletmek istediklerini kim inkar edebilir ki?

Aynı derginin 39. sayısında bir sempatizanlarımızın gönderdiği mektup yayınlandı. Bu mektupta halkın Eruh ve Şemdinli eylemleriyle coştüğünü belirtiyorlar. Artık kendi tabanları dahi uyanmış ve bunlardan hesap sormaya başlamıştır. İpleri alabildiğine incelmış, kopacak noktaya gelmiştir. Hangi tür cambazlığa başvurulursa da halkımızın bilinçli karşı koymasıyla teşhir edileceklerdir. Çünkü bugün artık bir yol göstericimiz, önderimiz vardır.

Kürdistan koşullarında ittifak politikasının hangi temellere oturtulması gerektiğini dahi kavrayamayan bu güçlerin başını çeken TKSP, kurulduğundan bu güne kadar geçen süre içerisinde ülkemizin bağımsızlığı yönünde en ufak bir girişimde bulunmadığı halde, demogji ve aldatmacalarla varlığını bu güne kadar sürdürebilmiştir. Ama yukarıda da belirttiğimiz, bugün artık ülkemizde ak ile karanın ayrıştığı bir dönem yaşanmaktadır. Devrim ile karşı-devrim safları alabildiğine netleşmiş olduğundan yuvarlak sözlerle sıyrılmak artık mümkün değildir. Eğer bir mücadele halkın desteğini alarak yükseliyorsa ve tüm sömürgeci baskılara rağmen hızından bir şey yitirmeden geliyorsa, bu onun halka mal olduğunu gösterir. Halka malolan bir düşüce ise, artık hiç bir engeli tanımadan eyleme dönüşür ve gelişmesi önündeki her türlü engeli de süpürür.

Bu derginin 40. sayısında bir yazıda şöyle deniliyor: "varsayalım ki birlik yaptığımız güçlerin bir bölümü devrimden sonra verdikleri sözü tutmayıp, Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkına karşı çıkarlarsa biz yine mücadelemize devam ederiz. Kürt halkı ayrılıp kendi bağımsız devletini kurar." Anlaşılan bizim siyaset cambazları büsbütün ahmaklaştılar. Bugün birlik yaptıkları sosyal-şovenler yalan ve demogjileriyle mücadelemizi tahrip etmekte, halkımızı oyalamak istemektedirler. M. Kemal'in çizgisinin devam ettiricileri olan bu güçler tıpkı babalarının yaptığı vaadeleri bir kez daha tekrarlamaaktadırlar. M. Kemal hain Kürt feodallerine vaadde bulunarak,

işgalci güçlere karşı milli mücadelede ortaklık kurmuş, kurtuluştan sonra da Kürtlerin tüm haklarını vereceğini söylemiştir. Hain Kürt feodalleri de tıpkı bugünkü gibi, "eğer M. Kemal haklarımızı vermezse savaşa devam edeceğiz" demişlerdi. Ama sonucu hepimiz çok iyi bilmekteyiz.

Nasıl ki iç düşmanımız olan hain feodal ağa ve beyler, halkımızın en değerli varlığı olan özgürlüğünü bir tas mercimeğe sattırlarsa, bugünkü hainlerimiz de gelişen mücadelemize aynı oyunu oynamaya çalışmaktadırlar.

Ama nafi! Kürdistan halkı oldukça değişik koşullarda mücadelesini geliştirmekte, modern temellerde örgütlenmektedir. Önderliği ise tarihinde hiç bir zaman kavuşmadığı güç ve yeteneğe sahiptir. Küçük-burjuvaların ve mücadele kaçkınlarının birer hayalden öteye geçmeyen fantazilerine kanmayan mazlum halkımız, ulusal bağımsızlık mücadelesinin bu tarzda, yani "Riya Azadi"de izah edilen tarzda verilemeyeceğini, dünyada böyle bir örneğin olmadığını ve bunun bilimsel sosyalizme de ters düştüğünü artık kavramış bulunmaktadır. Sosyal-şoven güçler, ulusal bağımsızlık mücadelesi veren bir güçle ittifak kurmayacakları gibi reformist olmayan bir güçle de birliği kabul etmeyeceklerdir.

Şunu belirtelim ki, küçük-burjuva reformistlerimizin yüzü açığa çıkmıştır. Halkımızın mücadelesini kendi rotalarına kalacak, orada kansere dönüşerek yaşamlarının sonunu getirecektir. PKK ve tüm halkımız, doğru ideolojik çizgisiyle ve güçlü pratik mücadelesiyle, öz güce dayanma temelinde ülke çapında direnişi geliştirmektedir. Bir yandan siyasal bütünlüğe ulaşma mücadelesi verilirken diğer yandan düşmana karşı her alanda -psikolojik, fiziki vb.- savaşım verilerek, güçlü ittifaklar kurularak, devrim ve halk düşmanları teşhir edilerek ve de ihanete geçit verilmeyerek bu mücadele mutlaka zafere ulaştırılacaktır. "Riya Azadi" ve onun çizgisinde olanlar ise bizzat halkımızın eliyle en ağır şamarı yiyerek, mücadeleye verdikleri zararın hesabını mutlaka ödeyeceklerdir. Çünkü hiç kimse bir halkın kaderiyle oynama hakkına sahip değildir.

25.11. 1985

Avustralya'dan Bir Yurtsever

Hiçbir Tasfiyeci-Provakatif Çaba Alman İlerici-Demokratik Kamuoyunun Mücadelemizle Dayanışmasını Engelleyemez

Yeni atılımlarla gittikçe güçlenen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, ülke içinde bağımsızlıktan yana olan tüm halk kesimlerini etkilediği gibi, uluslararası alanda da mücadele kendisini çeşitli platformlara ve kamuoyuna dayatmaktadır. Artık eskiden adından az bahsedilen Kürdistan, günümüzde ilerici demokratik kamuoyu içinde daha çok tartışılan, ilgiyle izlenen, hergün Avrupa basınında değişik biçimlerde, boyutlarda yeralan bir sorun haline gelmiştir. Tabii bu Kürdistan'da halkımızın PKK önderliğinde en az donanımla, en kıt olanaklarla yürüttüğü direniş mücadelesinin ürünüdür. Ve bu mücadele hergün sömürgeciliğin yıllardır örmeye çalıştığı tecrit duvarlarını parçalamaya devam etmektedir.

çalışılıyor. Fakat tüm çabalarına rağmen, son dönemlerde bu alçakça faaliyetleri de geri tepmektedir. Bu bir abartma değildir, çünkü artık mücadelemize dost kişi ve kuruluşlar buldukları alanlarda, toplantılarda, mücadelemize yönelik bu alçakça saldırıları kinayarak dayanışmalarını dile getirmektedirler. Çok sayıda örgüt, PKK'ye karşı değil, faşist TC'ye karşı olduklarını belirtmişlerdir. Geçtiğimiz iki ay, Almanya'nın çeşitli kentlerinde Feyka-Kürdistan, Almanya Kürdistan-Komitee ve çok sayıda dost çevreyle birlikte dünya ilerici kamuoyuna yönelik olarak düzenlenen "Kürdistan ile dayanışma toplantıları"nda, gerek katılımın fazlalığıyla, gerekse yapılan konuşmalarla PKK önderliğindeki direniş mücadelesine sahip çıkmıştır.

leri söz alıp provakatörlerin yok edilmesini desteklediler. Toplantıya 250'nin üzerinde Alman ve çeşitli ülkelerden devrimci-demokrat katıldı.

Aachen: 17 Aralık 1985'te Aachen'de düzenlenen dayanışma toplantısı, o çevrede bulunan 13 örgüt tarafından desteklendi. Toplantıda bir Alman bayan arkadaş, son gelişmeler üzerine Kürdistan-Komitee adına bir konuşma yaparken, Diyarbakır cezaevinde PKK'li savaş esirlerinin direnişine tanık olmuş Ralf Raymond Braun da konuşmasında sol maskeli çevrelerin PKK'ye ve mücadeleye karşı tutumlarını kinadı. 160 dolayında Alman ilerici ve demokratın katıldığı toplantının konuşmaları ve tartışmaları Alman dost unsurlarca yapıldı.

Hamburg: 23 Ekim 1985 tarihinde,

Geçtiğimiz son iki ayda faşist TC'nin ezeli beslemesi tasfiyeci-provakatör güçler tarafından yabancı demokratik kamuoyu ve mücadelemize dost çevreler arasında yaygın bir iftira, yalan ve demogoji kampanyasının yaygınlaştırıldığına tanık olduk. Kürdistan bağımsızlık mücadelesi ile hergün çatırdayan, parçalanmış tecrit duvarları şimdilik bu tasfiyeci-provakatör güruhlarla örülmeye çalışılıyor. Mücadelemiz ve öncü gücümüz hakkında yalan ve iftira temelinde dosyalar hazırlanarak Alman ilerici-demokratik kamuoyunun mücadelemize olan desteği engellenmeye

Bunlardan bazılarını izah ederek gelişmelerin boyutunu daha iyi anlatabileceğimiz kanısındayız.

Münster: 6 Kasım 1985'te Münster'de gerçekleştirilen "Kürdistan ile dayanışma toplantısı", 18 örgütün desteğiyle düzenlendi. Kürdistan bağımsızlık mücadelesi tarihi, 15 Ağustos atılımı ve sonrası, tasfiyeci-provakatör güçlerin saldırıları, komploları hakkında yapılan sözlü konuşma yanında PKK savaşçılarının hazırlık filmi, folklor, dia vb. gösterildi. Toplantının tartışma bölümünde bazı Alman ilerici-

100'e yakın ilerici-demokratın katıldığı toplantı o çevrede bulunan 5 örgüt tarafından tertiplendi. Konuşmanın yanı sıra, toplantıda film, dia ve kültürel gösteri yapıldı.

Mainz: 29 Ekim 1985 günü Mainz'de düzenlenen toplantı 4 örgüt tarafından tertiplendi. Toplantıya 50'nin üzerinde Alman ilerici demokrat katıldı. Toplantıda yapılan konuşmadan sonra, kültür programı ve Kürdistan'a ilişkin dia da gösterildi. Tartışmaların ardından toplantı olumlu bir şekilde sonuçlandırıldı.

★ ★ ★

Kürt halkının ulusal bağımsızlığı uğruna verdiği savaşlardan biri de "Ağrı İsyanı"nda somutlaşmıştır...

Kemalist yönetimin Kürt ulusal varlığını yok sayması, ulusal hak ve özgürlüklerini ayaklar altına alarak çiğnemesi üzerine başgösteren Şeyh Sait ayaklanmasını kana boğduktan, hareketin önderlerini asıp yoksul kitlelerin kanına girdikten sonra, Kürt aşiret şeflerini, dinsel önderlerini ve etkili unsurlarını, aileleri ve yakınlarıyla birlikte Kürdistan'dan çıkarıp, Türkiye'nin batı kesimlerine "sürgün" etmeye koyuldu.

Atababalarının topraklarını terk etmek istemeyen bir çok aşiret önderi, cumhuriyet yönetiminin bu istemine boyun eğmeyerek dağlara çekildi...

İlk olarak bu uygulamaya karşı çıkan Doğubeyazıt'ın Çiftlik köyünden orta halli Biro Xesikê Têliyê Ağrı dağının eteklerinden silahlı olarak zirvelerine çıkıp, sürgüne gitmeyi kabul etmedi...

Biro Xesikê Têliyê, yiğitliği, onurlu ve başeğmez kişiliğiyle kısa zamanda dağda bulunan silahlı kaçaklar üzerinde etkinlik sağladı...

Biro Xesikê Têliyê'nin dağa çıktığını öğrenen ve sürgüne karşı çıkan bir çok aşiret önderi de, yanlarında bulunan silahlı yakınlarıyla birlikte Ağrı dağına çıkarak isyancılara katıldılar.

İsyancıların sayısal çoğunluğunu Celalî aşiretinin çeşitli kolları oluşturuyordu. Bunun yanında Heyderan, Sipkan, Redkan ve Xesenan gibi aşiret mensupları da isyana katıldılar...

Ağrı dağında isyancıların varlığından haberdar olan Xoybun Cemiyeti, isyana, Kürt ulusal kurtuluş niteliği kazandırmak amacıyla Şeyh Sait isyanından sonra Kuzey Kürdistan'dan ayrılan İhsan Nuri'yi görevlendirdi...

İhsan Nuri, Türk ordusunda Kurmay Yüzbaşı iken, Şeyh Sait Hareketine katılmak için arkadaşlarıyla birlikte hazırlık aşamasındayken, durumun

Ağrı İsyanı!...

Türk ordu şeflerince öğrenilmesiyle Kuzey Kürdistan'ı terk etmek zorunda kalmış, onurlu, inançlı, yiğit ve engin bir yurtseverlik taşıyan kişiliğinin yanısıra iyi bir askerde de.

İhsan Nuri, Xoybun Cemiyeti mensuplarından iki Ermeni ile birlikte Ağrı dağına geldikten sonra isyanın niteliği değişerek ulusal bir harekete dönüştü.

Xoybun Cemiyeti, Biro Xesikê Teliyê'ye general rütbesi verdi. İhsan Nuri, silahlı grupları gerilla savaşına uygun olarak düzenledi. Aynı dönemde İran Şahlığına karşı silahlı direniş gösteren Smail Xanê Şikaki (Simko) önderliğindeki Kürt hareketleriyle de ilişkiye geçildi.

Toplumsal ilişkileri "isyan" koşullarına göre düzenleyen bir takım kurallar kondu. (Örneğin hırsızlık, çapul, ırz düşmanlığı gibi fiilleri işleyenler ölümle cezalandırılacaklardı. İsyanda şehit düşenlerin eşleri başka bir isyancıyla evlendirilecekti. Hareket önderliğinin bilgisi dışında kim olursa olsun talan ve yağma girişiminde bulunamayacak ve eylemler yapamayacaktı. Hareket içinde meydana gelecek böylesi fiillerin sahipleri "isyan mahkemesinde" belirtilen kurallara göre yargılanacak ve mahkeme kararlarını oy çokluğuna göre verecekti. Hareketin önderleri veya mensupları arasındaki çelişkileri yönetim önderliği çözümlenecek ve herkes buna uymaya zorunlu olacaktı vb.)

Taş basması ve zaman zaman çıkarak hareketin ilke ve amaçlarını ve savaş haberlerini veren "Gaziya Welat" adıyla Kürtçe bir gazete çıkarılma kararı alındı. (1)

Kürt bayrağından ayrı olarak kırmızı zeminin çevresinde "Reşê dorê reşê me ye. Xwina ortê xwina me ye!" (2) ifadesini taşıyan bir isyan bayrağı dikilmişti.

Xoybun Cemiyeti de savaş haberlerini iletmek ve hareketi tanıtmak amacıyla "Ağrı, êgir dibarine" (3) adıyla Kürtçe bir bülten yayınlıyordu...

Kemalist yönetim hareketi basturmak için 9. Kolorduyu görevlendirdi. Sarıkamış'ta karargahı bulunan 9. Kolordu Korgeneral Kazım Derik komutasında bölgedeki diğer askeri birliklerden de destek alarak saldırıya geçti. Kürt isyancıları tanklar, toplar ve ağır silahlarla üç kez üst üste yenilenen saldırıları geri püskürterek Türk ordusuna ağır kayıplar ver-

dirdiler.

Durumun kötüye gittiğini ve isyanın hiçte onların yaydıkları gibi "bir kaç eşkiyanın işi" olmadığını gören yönetim, yeni askeri hazırlıklarla birlikte başka önlemler de almaya başladı.

İran'la sınır düzenlemesine gidilerek Ağrı hareketiyle, Smail Xanê Şikaki önderliğindeki Kürt hareketlerinin birbirlerine destek olma olanakları sınırlandı. Kürt toplumunun feodal yapısından yararlanarak, bir takım aşiret şefleri satın alınıp isyana karşı kullanıldı. İsyancılara seslenilerek önderliklerini bırakıp gelecek teslim olmaları halinde "af edilecekleri" ve "mükafatlandırılacakları" duyuruldu... Ağrı, Van, Sarıkamış, Kars ve Bitlis'ten yeni askeri birlikler getirildi. İsyan bölgesi uçaklarla bombalandı. (Bu uçaklardan iki tanesi isyancılar tarafından düşürüldü.)

Ordu birliklerinin başına Salih Omurtak Paşa getirildi. Salih Omurtak ilk olarak aşiret şefleriyle iyi ilişkilere girdi. Bazılarıyla "kirvelikler" kurdu. Kendilerine maddi olanaklar önerdi. Buna uyan, alçalarak ulusuna ihanet eden bir çok aşiret lideri Ağrı hareketine karşı Türk ordu birlikleriyle birlikte savaştı...

İran şahlığının Smail Xanê Şikaki'yi görüşme yapmak üzere çağırıp, pusuya düşürerek öldürmesi ile başsız kalan harekette dağıldı...

İsyan içinde bulunan bazı aşiret şefleri Türk yönetiminin önerilerine uyarak teslim olmayı daha uygun buldular. Bir yandan isyana katılmamış aşiret şefleri ihanete giderken, diğer yandan isyana katılan bazı aşiret liderlerinin de teslimiyeti uygun bulmaları, ayrıca feodal çekememezlik ve dar görüşlülüğün neden olduğu sürtüşmeler de hareketin güçten düşmesine neden oldu...

İsyancılar, İran'a doğru çekilmek zorunda kaldılar. Üç yıla yakın bir zaman koca bir orduyla savaşanlar, koşulların diretmesiyle Ağrı dağıni terk kararı aldılar.

İhsan Nuri ve diğer bazı liderler, İran'a geçmeyi başardılar. Biro Xesikê Teliyê yanındakilerle birlikte İran ve Türk birliklerinin ateşi arasında kaldılar. Biro ve yanındakiler çetin kış koşullarına ve iki taraftan açet çemberine alınmalarına karşın teslim olmayarak çarpıştılar. Biro Xesikê Teliyê öldürü-

Devamı Syf: 29'da

Sömürgecileri ve "Sol"dan Uzantılarını Daha İyi Tanıyalım

Devrimci direniş mücadelemize karşı sömürgeci Türk devleti tarafından sürdürülen çok yönlü karşı saldırı yöntemlerine hergün bir yenisi daha eklenmektedir. Özel savaş olarak adlandırdığımız yöntemlerle de mücadelemiz üzerine gelen sömürgeciler ellerindeki tüm olanaklar az geliyormuşçasına şimdi de dağıttıkları el ilanlarıyla tehditler yağdırıp devrimciler arasında teslimiyeti yaymaya çalışmaktadırlar. Bazı bölgelerde daha da ağırlık verilerek hayata geçirilen bu tehdit yöntemi daha ilk göze çarptığı biçimiyle bile oldukça belirgin bir acizliği yansıtmaktadır. Kullandıkları her türlü saldırı, tehdit, baskı, tutuklama, işkence, sürgün, katilam vb. uygulamalarına rağmen ne halkımızı yıldırabilen, ne de öncü gücü susturabilen sömürgeci faşistler, boyalı basında ardarda verijen karalama kampanyaları, dizilerini yayınlanan radyo ve televizyon programları da yetmiyormuş gibi şimdi de bildiri, el ilanları ve tehdit vesikaları dağıtmaya, bu yöntemle özellikle de mücadele saf larındaki kadro ve savaşçıları korkutup teslim almaya çalışmaktadırlar.

Stratejik önemde olan birçok bölgede helikopterlerle havadan atılan ve duvarlara asılan bu el ilanları direkt olarak işçileri bakanlığı tarafından hazırlanmış ve "Özel Harp Dairesi"nin onayıyla ülkemizde bir propaganda aracı olarak kullanılmaya başlanmıştır. Baştan sona kadar tehditle dolu olan bildiri, doğrudan PKK'li kadro ve sempati-zanlara hitaben yazılmıştır. Çeşitli haber küpürleri ile şehit devrimcilerin ölüsünün resimlerinin de konulduğu bu bildirin yazılış tarzı dahi büyük bir çaresizliğin ürünü olduğunu ortaya koymaktadır.

Sömürgeci faşistler sürekli olarak en yetkili ağızlar tarafından yaptıkları açıklamalarında, "bölücü eşkiyaya son darbenin vurulduğunu" belirtmekte, devletin güçlü olduğunu ve hiçbir biçimde yıkılamayacağını da söylemektedirler. Ama bir yandan da "bitirdik, kökünü kazıdık" dedikleri PKK hareketi ve geliştirdiği UKM'ye karşı en kabasından en incesine kadar çok çeşitli önlem ve saldırı yöntemleri geliştirmektedirler. Aradaki bu büyük çelişkiyi hemen her insan rahatlıkla görebilmektedir ve haklı olarak sormaktadır: "Bitirdik, yokettik" denilen bir güce karşı milyonlarca liraya malolan uygu-

lamalara niye hala gerek duyuluyor? Bununla TC, karşısındaki gücü hala yokedemediğini ve gücünün de buna yetmeyeceğini kabul etmiyor mu?

Elindeki her türlü yöntemi kullanmasına rağmen mücadelenin hergün daha da boyutlanmasının önüne geçemeyen düşman, Pentagon'dan aldığı en son taktikleri de başta devlet başkanı olmak üzere tüm devlet yetkililerini devreye sokarak uygulamaya başlamıştır. Psikolojik yıpratma taktiğiyle halkın devrimcilere olan sempati ve desteğini azaltmaya çalışmaktadırlar. Halkımızın biricik umudu ve en değerli evlatları olan devrimcilerin halkla ilişkilerini kopararak imha etmeye çalışan düşman, en önemlisi de Parti ve mücadele saf larında kuşku, panik, güvensizlik yaratmak ve içten bölünüp dağılmayı sağlamak için tüm imkanlarını seferber etmektedir. Bu yönlü en önemli desteği de tasfiyeci Türkiyeli ve Kürdistanlı "sol" güçlerden alan sömürgeciler, mücadele saf larındaki zayıflıkları tesbit edebilmek ve bu zayıf yönleri seslenmek için de provakatorlerden ve sahte sol güçlerden yardım görmektedirler.

Özellikle 15 Ağustos'tan sonra bu "sol" güçlerin mücadelemize ve önderliğine karşı başlattıkları karalama kampanyasında kullandıkları tabirler ile Türk sömürgecilerinin ve boyalı burjuva basının kullandıkları arasındaki şaşmaz benzerlik dikkat çekicidir. Halkımıza ve devrimci kadrolara karşı en büyük suçu işleyen söz konusu güçler, kendi uşaklık ve mücadele kaçınıklıklarını maskeleyebilmek ve Türk devleti tarafından iğdiş edilmişliklerini gözlerden uzaklaştırmak için mücadelemizin önder gücüne adice saldırmakta, O'nu gözden düşürebilmek için olmadık küfür ve karalamaları da kullanmaktan geri durmamaktadırlar. Ortaya çıkan hainlere, provakatorlere ve her türlü devrim kaçınıklarına sahip çıkan bu sosyal-şoven ve reformist Kürt milliyetçi güçleri, işi son dönemlerde devrimcilere ve yurtseverlere karşı silahlı saldırılara girişmeye ve tehditler yağdırmaya kadar vardırımlardır. Yazdıkları bildiri ve yazılarda kullandıkları tek tek kelimelere varana kadar Türk devletinün bildiriyle ortak özellikler taşıması ise kesinlikle bir tesadüf değildir. Belli ki bu her iki bildiri ve yazılarda ortak kaynaktan çıkmaktadır. Bu her iki

tarafın UKM'mize yöneltilen saldırı dilinden bazı örnekler verirsek sanyoruz benzerlik kendiliğinden ortaya çıkacaktır.

Sömürgeci basında ve dağıttıkları bildirimlerde kullanılan başlıklar: "Hainlere son ihtar", "PKK'nin sonu hüsrana olacaktır", "PKK can çekiyor"

Hürriyet 25 Kasım 1985:

"Apocular için "uyan" bildirileri hazırlandı
"PKK mensubu"

"Bu zamana kadar birçok günahsız insana çeşitli kötülükler yaptın. Bu kötülükleri isteyerek, istemeyerek veya tehditle yapmış olabilirsin. Yaptıklarından pişmanlık duysan da duymasan da üç yol var.

Bunlardan biri İsveç ve Danimarka'da PKK'nin kurucu üyelerinin arkadaşlarının öldürülmesi olayında olduğu gibi senin de dost bildiklerince öldürüleceğin.

Diğeri, gücü ve kuvveti dünyaca bilinen Türk Silahlı Kuvvetleri tarafından yok edileceğindir. Özellikle bu konuda emin olmalısın.

Öteki ise TC devletinün çıkardığı yasadan faydalanmandır. Suçlarına suç eklemeyen, zararın neresinden dönersen kardır misali devletin uzattığı eli tut, en yakın komutanlığa teslim ol."

Sosyal-şoven ve reformist Kürt küçük burjuva milliyetçilerinin kullandıkları başlıklar ise: "Apocu şefleri uyarıyoruz", "Apocu hareketin çıkmazı".. "PKK Protesto Ediliyor", "Kör Eylemcilikle Bir Yere Varılamaz".. Birlik Yolu, Dev-İşçi, Gerçek ADK, KKDK, Komkar imzalı bildiriden:

"PKK Taraftarları,

PKK'nin devrimcilere, yurtseverlere ve halka karşı yönelen terörünü onaylamayın, cinayetlere karşı çıkın. Yarın siz de PKK'den değişik düşünebilir, eleştirebilirsiniz. Bu nedenle PKK'den ayrılmamız da mümkündür. PKK'nin bu politikası sürdükçe, size de "hain" veya "ajan" suçlaması yapılacak, tutuklanacak, işkence görecektir ve katledileceksiniz. Ailelerinize baskı yapılacak, rehlin alınacak ve hatta vur emri bile çıkarılabilecek"

Devamı Syf: 29'da

PARTİMİZ PKK VE PARTİ ÖNDERİMİZ ABDULLAH ÖCALAN'A YÖNELEN HER SALDIRI HALKIMIZIN DİRENİŞ DUVARINA ÇARPIP PARÇALANMAYA MAHKUMDUR!

E. SIDAR

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

TASFİYECİ PROVAKATÖR ÇEVRELERİN SALDIRILARI VE PSİKOLOJİK SAVAŞ

Partimize ve halkımıza yönelen bir çok saldırı, karalama ve komplo faaliyetinin başında ve içinde bulunan bu çevreler her dönemden daha fazla günümüzde karşı-devrimci faaliyetlerine hız vermişlerdir. Partimizin yeni dönem direniş atılımlarını boşa çıkarabilmek için sol maskelerine de güvenerek birçok saldırıya girişen, tasfiyecî, dönem güruhlar ve provakatör odaklar bilindiği gibi sadece Nisan'dan bugüne kadar geçen sürede Partimiz ve halkımızın fiziki varlığını hedef alan iki büyük katliam girişiminde bulundular. IKP'nin koruyuculuğu altında, KUK, KUK-SE, Peşeng, Sami Abdurrahman çeteleri, Partimizin 1985 Bahar Örgüt-sel-Eylemsel Atılımını boşa çıkarabilmek amacıyla, Nisan ayında Güney Kürdistan'dan Kuzey'e geçmek için yola çıkan 8 PKK önder savaşçısını alçakça katlettiler. Diğer katliamcı saldırı Ağustos ayında İsviçre'de gerçekleştirildi. Faşist Türk sömürgecilğine karşı, ERNK bayrağı altında birleşen ve direnen 150 kişilik bir yurtsever topluluğa silahlı saldırı "Partizan" güruhu, 14 yurtseveri çeşitli biçimlerde yaraladı.

Bu tür saldırılar ve komplolar, cuntanın izlediği "psikolojik etkileme, inancı zayıflatma ve desteği azaltma" stratejisinin değişik bir yönünü, daha ziyade ülke somutunda ağırlık verdiği yönünü, yani kitleleri korkutup sindirme ve pasifikasyona uğratmayı ifade eder.

Geçmişte ve günümüzde en adi karalama ve demogojilerle, sözlü ve yazılı alanda karşı-devrimci bir propaganda kampanyası düzenleyenler; ve özellikle denize düşenler yılanı sarılır misali, PKK'ye karşı savaşlarında provakatlörlere sahip çıkanlar, "PKK'yi yıkmak" için "tam da fırsatını yakaladık" diyenler, halkımızın PKK etrafında giderek kabaran birliğini gördükçe telaşa düşmüş, zavallılaştı ve maskelerini bir yana koyarak, silahlı saldırılara girişmişlerdir.

Ellerindeki tüm imkanlar ve özellikle yayın organlarında, Partimize ve

direnîş eylemlerimize karşı, Milliyet, Hürriyet ve Tercüman gazetelerindeki belirleme ve üsluplarla karşı-devrimci bir propaganda geliştiren bu çevreler, en büyük darbeyi 15 Ağustos devrimci atılımı ve ardından geliştirilen eylemlerle yemiş olacaklar ki, var güçleriyle eylemlerimizi karalamaya çalışmakta ve cuntanın izlediği "Kürdistan'daki eylem ve gelişmeleri kamuoyunda gizle, inkar et" taktiğine daha yobaz bir şekilde başvurumaktadırlar.

Bunun birkaç örneğini vermek gerekirse; bu çevreler 15 Ağustos atılımını değerlendirerek şöyle saldırıyorlar:

Emeğin Sesi: "Apocu çetelerin Eruh, Şemdinli, Şırnak ve çevrelerinde giriştiği provakasyonlar..."

KOMKAR: "Cunta uzun bir süreden beri hazırlıklarını yaptığı saldırıyı başlatmak için bu son provakatif gelişmelerde bizzat rol oynamış olabilir" (S: 68).

KUK/MK: "PKK (Apocular) tarafından gerçekleştirilen 'Eruh olayları'; sömürgeci askeri faşist diktatörlüğün son işgal hareketine girişmesi için tertiplenen bilinçli bir provakasyondan başka bir şey değildir... 'Eruh olaylarının' açık bir provakasyon olduğunu kanıtlayan bir çok neden var..." (KUK/MK, 8 Eylül 1984 bildirisi)

Peşeng: "PKK... 15 Ağustos provakasyonunu haklı çıkarmak için boşa çaba harcıyor." "Bu eylem, emperyalist planlara hizmet etmiştir." (S: 22)

Devrimin Sesi: "Apocu çete, sözde Kürt halkının, özde CIA ve MİT tarafından organize edilebilirliği düşüncesi uyandıran provakasyon eylemleri düzenledi." (S: 41)

TKP'nin Sesi Radyosu: "Demokrasinin komplosu... provakasyon eylemleri..."

Bunlar geçmişte birbirine "maocu bozkurt" ve "sosyal faşist" diye saldırınlardan, 15 Ağustos'a yönelik ortak "provakasyondur" tesbitleri! Tabii ki, bu ortaklığın en büyük hissedarı ve yöneticisi olan cuntayı ve onun borozanı Türk basınını unutmamak gerekiyor. Kenan Evren de eylemleri aynen şöyle değerlendiriyor: "Bu olaylar (Eruh ve

Şemdinli eylemleri) bizi demokrasiye geçmekten caydırmak isteyen güçler tarafından çıkarılmıştır." Yani Kenan Evren'e göre de "bu bir provakasyon"dur." Milliyet'te ise şöyle değerlendirilmektedir: "... Liderleri Abdullah ÖCALAN'ın direktifleriyle bitmediklerini, köklerinin bütünüyle kazanmadığını göstermek ve böylece kendilerine dış güçlerce sağlanan desteği sürekli kılmak için 15 Ağustos 1984 gecesi Eruh ve Şemdinli ilçelerimizde, bir baskın hareketine girişmişlerdir" (1 Ekim 1984) Eylemleri aynı felsefeyle değerlendiren Peşeng ise şunu demektedir: "PKK yönetimindekiler, içte kendilerine karşı oluşan muhalefetin tepkilerinin önünü bu eylemlerin gerçeklerden uzak tipteki propagandasıyla kapatmaya yönelik çabalar içerisinde." (Sayı 22) Yani kısacası Kenan Evren, Türk basını ve tasfiyecî-provakatör güruhlar, 15 Ağustos eylemlerinin "dağılan PKK'nin örgüt sempatanlarına moral vermek için yapıldığı" tesbitinde birleşmekte ve bu birliğin pratik yükümlülüklerini yerine getirmektedirler.

Partimizin yeni dönem devrimci direniş eylemleriyle teslimiyetçi provakatör maskesi düşen, halkımızın kendilerinden mutlaka hesap soracağını bilen bu çeteler, PKK'ye karşı yürüttükleri "Özel Savaş"ta ve gelinen bu aşamada, daha sinsî ve tehlikeli oyunların peşindedirler. Direnişin kahredici, hesap sorucu gelişmesi karşısında Kürdistan'da rahat hareket etme ve yaşama imkanları daralan bu provakatör çeteler, kapağı Avrupa'ya atarak, burada TC'nin gönderdiği temsilcilerle kenetlenerek PKK aleyhtarı her türlü faaliyetin içine girmişler ve halkımıza karşı işledikleri suçlarına devam ediyorlar.

Rahat at oynatabileceklerini zannettikleri Avrupa'da yayınladıkları bildiri ve gazeteleriyale oluşturdukları ihbar dosyalarıyla, yalan ve demogojilerle dolu ve ardi-arkası kesilmeyen propaganda kampanyalarıyla, birbirlerinden binlerce kilometre uzaklıkta meydana gelen bir çok olayın propagandasını tek bir ağız ve tek bir kalemden çıkmışçasına koro halinde yürütmektedirler. Geçmişte, provakatörlerin savu-

nulmasında buna şahit olduğu gibi ve yürütülen propagandalar ortak bir merkezün yönetimi, denetimi ve direktiflerince hayata geçirilmektedir.

Ancak, Partimizin her alanda yükselttiği direniş ve ulusal kurtuluşçu çalışmalarla, cuntaya indirilen her darbeye teşhiri hızlanan ve tamamen tecrite uğrayan bu çevrelerin takındığı "sol" maskeler birer birer indirilmektedir. Ve maskesi indirilen bu güçler, çok büyük bir telaşla kendilerini kamufle edebilenin yeni araçlarını icat ediyorlar. Buna geçtiğimiz günlerde Avrupa'nın bazı alanlarında dağıtılan ve altına "Milli Vicdanın Sesi" imzası yerleştirilen, ancak "Partizan"ın maskesi düşürülen şeflerince kaleme alınan bir bildiri olayına da rastlandı. **Faşist dönek yapısı açığa çıkarılan ve içine sızdırılan bazı ajanlarla bir provakatör saldırı güruhu haline dönüştürülen "Partizan", İsviçre katliamı ile pratikte daha da teşhir olan yapısını ve maskesi düşürülen bazı şeflerini kamufle edebilmek için korkunun verdiği telaşla da, "ne müthiş devrimcilere" sahip olduklarını tabanlarına ve demokratik kamuoyuna yutturabilmek için, yine kendilerinin kaleme aldığı ama faşist bir örgüt adı kullanılarak imzalanmış bildiriye piyasaya çıkardılar. Devrimci demokratik kamuoyunun yoğun şüphesini üstüne çeken ve "Partizan" yönetimine sızdırılan ajanların "meşru devrimci olduğunu" ispat için kaleme alınan bu sahtekarlık belgeleri, ne ajanların yüzlerini gizlemeyi, ne de gerçeklerin hasıraltı edilmesini sağlayacaktır.**

Bu tür yöntemler, ancak ve ancak Partimiz ve devrimci-demokratik çevreler üzerinde hangi oyunların kimlere dayanılarak ve kimlerden yardım alınarak yürütüldüğünü ortaya koyar.

Tasfiyeci-provakatör grupların Türk devletiyle bağlantı içinde, özellikle yoğunlaştıkları Avrupa alanında geliştirdikleri propaganda ve saldırılarında kullandıkları bazı yöntemler ve yöneltileri amaçları şunlardır:

Bir; PKK aleyhtarı birleşik toplantılar düzenleyerek PKK'ye karşı hangi araçlarla, nerede ve nasıl mücadele yürüteceklerini saptamak. Bunun için biçilmiş bir kaftan olan provakasyon çizgisinin yazılarını temel alarak yoğun bir propaganda kampanyası geliştirmek ve elaltından bu tür yazılar dağıtmaya çalışmak. (Geçen yıl Hamburg'da yaptıkları bu tür bir toplantıda tartışmaya alınan bir konu da, **PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN**'ın imhası sorudur.)

İki; yayınlara ve sözlü propaganda-larıyla halkımızın ülke zemininde PKK-ERNK ve HRK önderliğinde yükselttiği mücadeleyi, gerçekleştirilen eylemleri örtbas etmeye, çarpıtmaya ve karalamaya çabalamak. Bu yolla eylemlerin daha geniş Kürdistanlı ve Türkiyeli emekçilere ulaşmasını, onların etkilenmesini önlemeyi hedeflemek.

Üç; Kürdistan'da Partimizin önderliğinde yükselen direniş mücadelemizin kitleler içinde yarattığı coşkuyu ve bu temelde ERNK bayrağı altında yoğunlaşan eylemliliği pasifikasyona uğratabilmek için, katliam girişimlerini planlamak.

Dört; Partimizin yükselttiği Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin uluslararası ilerici demokratik kamuoyundaki etkilerini zayıflatmak. Böylece TC'nin geçmişte halkımıza çizdiği tecrit çemberini direnişle parçalayan PKK etrafında bu sefer işbirlikçi yerel güçlerle yeni bir tecrit çemberi oluşturmayı hedeflemek.

Beş; ev ev, aile aile dolaşarak, provakasyon çizgisinin hedef olarak önüne koyduğu, ancak direnişimiz neticesinde inine çekilerek başaramadığı, Partimizin kitlelerle olan bağı zayıflatabilmek için en aşağılık yöntemlerle insanlarımızı bunaltmaya, provake etmeye çalışma. Bunun için aile, aşiret, bölge vb. çelişkileri körüklemek.

Altı; Partimiz ve ulusal kurtuluşçu çalışmalarımız hakkında oluşturdukları ihbar dosyalarıyla, Avrupa hükümet ve polis güçlerini, mücadelemize saldırtmak.

İşte sıralamaya çalıştığımız bu ve benzer yöntemlerle Partimize azgınca saldıran tasfiyeci-provakatör çevreler özellikle çörekledikleri Avrupa alanında, mevcut devletlerin istihbarat örgütleriyle işbirliği halinde hareket etmektedir. Suratlarına indirilen tokahtarlar ve halkımıza karşısında suçlu durumlarıyla ortalıkta gözükmemeye dikkat eden bu blok, umudunu Türk konsolosluk ve Avrupa istihbarat teşkilatlarının çalışmalarına bağlamışlardır. Ama bu da sökmeyecek. PKK'nin engel tanımayan direniş bayrağı altında toplanan kitlemiz, her türlü teslimiyeti yerle bir edecek ve direniş bayrağı yükseklerde tutulacaktır.

İSVEÇ YÖNETİMİNİN PROVAKASYONLARI VEYA ÖZEL SAVAŞA ULUSLARARASI DESTEK!

Yüzbinlerce Türkiyeli ve Kürdistanlı emekçinin bulunduğu; faşist-Türk cuntasının emperyalizmle birlikte halkları-

mıza yönelik bir çok oyunu tezgahladığı, ama aynı zamanda bugün Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesinin de temsil edildiği Avrupa alanı, son yıllarda direniş ile teslimiyetin tasfiyeci-provakatör çevreler ile devrimci güçlerin kıyasıya bir mücadele içinde olduğu bir zemindir de.

Geçmişte ve günümüzde Parti varlığımıza ve halkımıza yönelik bir çok saldırının hem kaynaklandığı ve hem de korunduğu bu alanda, Partimizin Kürdistan'daki faaliyetlerinin yükselmesine, bunun yankılarının alandaki yansımalarına ve TC'nin bu alan kamuoyundan giderek tecrit olmasına paralel olarak saldırılar daha da hızlanmaktadır. Kürdistan'daki Bağımsızlık ve Özgürlük Savaşını "ulusal sınırlarda hapsed" ve "Avrupa'dan kuşat ve ez" stratejisiyle hareket eden faşist Türk cuntası ve uluslararası destekçileri, özellikle mücadelemizin uluslararası ilerici-demokratik kamuoyu üzerindeki etkilerini ve ilişkilerini zayıflatıp, koparabilmek için birçok provakasyonu sahneye koymaktadırlar.

İşte, bu yönlü çabaların önemli sahiplerinden biri olan, Partimizin önderlik ettiği ulusal kurtuluş mücadelesine yönelen bir çok saldırı ve komplonun üssü ve sözcüsü rolünü oynayan İsveç ve İsveç yönetimi, faşist Türk cuntası, tasfiyeci sol ve ajan Kürt çevreleriyle birlikte düzenlediği provakasyonlarını son dönemlerde artan bir hızla geliştirdi. Kürdistan'a yönelik ve yıllarca uygulama zeminini ve araçlarını yaratmaya çalıştığı stratejik planları Partimizin yükselttiği yeni dönem direniş mücadelesiyle yerle bir olan, devreye soktuğu bir çok ajanın işe yaramaz hale geldiğini gören İsveç yönetimi, sosyal-demokrat maskesinin arkasına sığınarak, eli kanlı Türk cuntasının tam desteği ile sürdürdüğü saldırılarında, generaller çetesinin çizdiği, tasfiyeci-provakatör çevrelerin çoktandır özlemini çektikleri hedeflere yönelmiştir. Bu hedeflerden başlıcası, Partimiz aleyhinde her türlü düzmece iddia ve karalamaya başvurarak "PKK'nin terörist" olduğunu ispata çalışıp, bunu bütün Avrupa devletlerine ve giderek kamuoyuna resmen onaylatıp, çalışmalarını daraltmaktır.

Bir yıldan fazla bir zamandır bu hedefine varabilmek için kullanmadığı yöntem, başvurmadığı demogoji ve yalan bırakmayan İsveç yönetimi, 9 yurtseveri tutuklamasıyla başlattığı PKK aleyhtarı kampanyayı devamlı sıcak tutarak "PKK terörist mi? Değil mi?" tartışmasını bilinçli bir şekilde gündeminin başına koyarak, büyük

sansasyonlar yaratmaya özel bir çaba gösterdi. Öte yandan, bir provakasyon teşkilatı olan çok çeşitli ulusal kurtuluş hareketlerine karşı provakasyonlarıyla ün sahibi, gizli polis örgütü SAPO'yu, Partimiz ve parti sempatizanlarımız üzerine saldırttı.

"Psikolojik savaş"ın her türlü yön-temini tüm imkanlarını da harekete geçirerek, topraklarında bulunan sempatizanlar üzerinde gün-gün, saat-saat uyguladı. Kürdistanlı yurtseverleri ulusal onurlarından, yurtsever kişiliklerinden uzaklaştırabilmek için, "şeker-kamçı" yöntemlerine başvurdu, tetkik etti, Partiyeye karşı provake etmeye çalıştı (ki, Semir ve benzeri alçakların da yönetimindedir bunlar) ve arkasında ajanlık tekliflerinde bulundu. Ancak bütün bunlar yurtseverlerin belirli direnişleriyle cevaplandırıldı ve ilerici-demokratik kamuoyu tepkilerini gösterdi.

1985 Baharına doğru cuntayla olan ticari (ki İstanbul'da yapılan tramvay ihalesi direkt İsveç tekellerine verildi. 8 milyarlık) ve siyasi ilişkilerini geliştiren İsveç yönetimi, gelişen ticari ilişkilerin boyun borcunu ödemek için, 1985 yazına doğru yeni bir saldırı furyası başlatarak artık sonuca ulaşmayı önüne koydu. Bu saldırı furyası, Partimiz hakkında geliştirilen en alçakça propagandalar, tam da Partimizin Bahar Atılımına yönelik komploların sıklıkla atıldığı ve bütün bunlara artan bir direnişle cevap verildiği; Avrupa kamuoyunda TC'nin teşhirinde somut bazı adımların atıldığı bir döneme denk getirildi. Bu sefer kullanılan yöntemler ve hatta sorguya alınan yurtseverlere yönelik sorular bile TC patentliydi. Hazırlanan bu komployla etkin rol oynayan Ecevitlerin İsveç ziyareti arkasından ulusal kurtuluşçu Avukat Hüseyin YILDIRIM, "terörist" zanlısı iddiasıyla tutuklanarak İsveç televizyon ve basınında PKK aleyhtarı düzmece program ve yazılar yayımlandı. Bütün bu saldırı kampanyası, SAPO ve MİT'in ortaklaşa hazırladığı "PKK Raporu" olarak adlandırılan tamamen düzmece "belgelerin" piyasaya sürülmesiyle doruğuna ulaştırılmaya çalışıldı. Böylece SAPO raporu olarak sunulan ve Parti Önderliğimiz şahsında Partimize ve halkımıza yöneltilen en alçakça saldırı, demogoji ve sahte suikast planı iddialarıyla ortaklık bulandırılmaya, bu bulanık ortamda Avrupa'nın pusuda yatan bütün güçleri ayağa kaldırılmaya çalışıldı. Tabii ki, Türk basını aynı tarz bir çalışmayı çoktan gündemine koymuş bulunmaktaydı.

Ancak, Partimiz ve Ulusal Kurtuluş

Hareketimize karşı tamamen yalan ve düzmece iddialarla yürütülen ve bir yalan kulesi inşa edilerek tepesine asılmaya çalışılan "PKK teröristtir" tabelası, direniş eylemlerinin gelişimiyle, tam da bunun mimarlarının başına yıkıldı. Cuntanın, İsveç'teki militan temsilcisi gibi hareket eden uzun bir dönemidir. "PKK'nin terörist olduğuna ilişkin belgeler var. Bunu bir tek ben ve SAPO biliyoruz" demogojisiyle ortaklığı bulandıran Göçmenler Bakanı Bayan Gradın, direniş eylemleriyle birlikte sisli havanın dağılmasıyla artık yalanlarıyla demokratik kamuoyunu oyalandıramayıp, hesap verme zamanının geldiğini anladığında hızla İsveç'i terkederek Roma'ya kaçtı ve arkasından başka bir görev talebiyle hükümete istifasını sundu ve böylece bugün, yükselti-tilen direniş eylemleri, demokratik kamuoyunu da yedeğine almış ve gelişmeler, İsveç hükümetinde bakan değişikliği, istifa mektuplarının sunulması derecesinde bir siyasal bunalım yaratmıştır. Kısacası, dağ doğura doğura fare doğurmuş, direnişimiz cunta ve uluslararası destekçilerinin "Özel Savaş" uygulamalarından birini işlemez kılarak heveslerini kursaklarında bırakmıştır.

İsveç yönetimi, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve onun önder gücü PKK'ye yönelik geliştirdiği provakasyonlarıyla şu hedeflere yönelmektedir:

Bir; Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesinin uluslararası alandaki etkilerini zayıflatmak. O'nun ilerici ve devrimci-demokratik çevrelerle kurduğu ilişkilerini koparmak. Bunun için Partimiz PKK'yi yalan ve düzmece iddialarla demokratik kamuoyundan tecrit edip ona "terörist" damgasını yapıştırmak...

İki; PKK'ye yönelik terörizm iddiasıyla, faşist Türk cuntasının, Kürdistan ve Türkiye halkları ve PKK üzerinde uyguladığı baskı, işkence ve imha faaliyetlerine meşruiyet kazandırmak ve tecriti yaşayan cuntaya nefes aldırmak...

Üç; PKK'nin önderliğinde gelişen ve bağımsızlık talebinden asla taviz vermeyen direniş hareketine, oluşturduğu tasfiyeci-reformist ve ajan Kürt çevreleri aracılığıyla alternatifler dikmek ve bunu Türk burjuvazisinin belli bir kesimiyle bütünleştirerek, siyasal bir baraj oluşturmak.

Dört; Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesi ve onun yurtsever insanları üzerinde geliştirdiği siyasal komploların, uyguladığı anti-demokratik baskıların faşist Türk cuntası ile olan bağlantılarını gizlemeye çalışmak

ve tamamen siyasal nedenli olan bu uygulamalarına, sahte yasal ve idari görünüm kazandırarak demokratik kamuoyunu ve Kürdistanlı emekçileri yanıltma yolunu seçmek.

Beş; bu siyasal provakasyonlar ve tutumunda başarıya ulaşması halinde, bunu Avrupa kamuoyuna da kabul ettirerek, bütün Avrupa yönetimlerini daha açık bir şekilde PKK'ye saldırtma ve Avrupa'daki ulusal kurtuluşçu faaliyetlerin zeminini daraltma.

İşte bu şekilde maddeleştirebileceğimiz ve Avrupa'da İsveç yönetimince geliştirilmek istenen bu oyunlar da uluslararası emperyalist çevrelerle, faşist Türk cuntası ve uşaklarının ortaklaşa yürüttüğü "Özel Savaş"ın belli bir kesitini ifade eder.

DEVİRİMCİ DEMOKRATİK ÇEVRELER!

Partimizin temellerinin atılışından bu yana, O'nu imha edebilmek, çizgisinden saptırıp örgütsel olarak güçten düşürmek için başta faşist Türk sömürgecileri olmak üzere, pek çok işbirlikçi uşak grup büyük çabalar içine girdiler ve bu amaçla birçok katliam, komplo ve karalama kampanyası geliştirdiler. Daha Partimizin ideolojik grup döneminde, Türk Genel Kurmaylığı tarafından oluşturulan "Sterka Sor" provakasyon örgütünün, kendisine sol maske takmış, ancak başta İstanbul'daki 1 Mayıs 1977 katliamının düzenlenmesi olmak üzere, birçok devrimcinin katili ajan Alaattin Kapan (takma ismi Süleyman Şengül) tarafından önderlerimizden enternasyonalist savaşçı Haki KARER katledilmiştir. Bu katliam ve katliam için oluşturulan örgütün takındığı "sol" maske, Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesine karşı savaşta, Türk sömürgeciliğinin hangi kılıflar altında saldırı ve katliamlarını geliştirmeyi tercih ettiğini göstermektedir. Daha sonraki yıllarda geliştirilen birçok provakasyon ve katliamda bu maskeye sık sık başvurulmuştur. Böylece sömürgeciler birçok gelişmenin arkasında olduklarını gizlemeyi hedefledikleri gibi, uşaklarını da daha fazla oynatabilmenin ortamını yaratıp, devrimci-demokratik kamuoyunu yanıltmaya özel bir önem göstermektedir.

Faşist Türk cuntası aynı yöntemi bugün daha zengin biçimler ve değişik ortamlarda sürdürmektedir. Bir yandan cezaevlerinde ve ikide bir Türk basınında boy verdirerek resmileştirmeye çalıştığı Şahin-Yıldırım ve dışarda Semir alçaklarının başını çektiği "Genç

Kemalistler Birliği" eliyle, öte yandan 1980 sonrası tasfiyeye uğratarak, sızdırdığı ajanlarıyla yönetimini ele geçirdiği tasfiyecı-provakasyon güruhları kanalıyla, PKK ve O'nun önderliğindeki Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine saldırmaktadır. Diğer yandan ise, Kürdistan halkının öncüsüne olan bağlılık, inanç ve sunduğu desteği zayıflatabilmek için, "PKK'ye olan inancı zayıflatma, desteği azaltma" kampanyasını, hertürlü psikolojik savaş metodunu kullanarak işletmektedir. Ayrıca, uluslararası alanda, emperyalist ve gerici çevrelerle birlikte, PKK'yi devrimci-demokratik çevrelerden, ilerici insanlıktan tecrit edebilmek için büyük provakasyonlar tezgahlamaktadır.

PKK'ye karşı her biçim altında geliştirilen kampanyaların çeşitli örneklerini yukarıda belirli başlıklar altında izah etmeye, kimin hangi yol ve yöntemlerle, PKK'ye karşı savaşmaya çabaladığını belirtmeye çalıştık. En azından Türk basını ve çeşitli tasfiyecı-provakatör çevrelerin yazı, bildiri ve propaganda tarzlarını izleyen ve bunları karşılaştıran her dürüst insan, aradaki birliği ve oluşturulan karşı-devrimci ortaklığı görmekte hiç zorluk çekmeyecektir. Ve bugün bu blok artık bu ortaklığı gizlememekte, provakatörler, daha gelişmiş basın araçlarıyla, Milliyet gibi gazetelerin sayfalarından halk düşmanı rollerini oynamaktadırlar.

Bu karşı-devrimci blok, son günlerde ortak bazı noktalar üzerinde özellikle durarak, kendi karşı-devrimci yöntemlerini ve devrimci katili kimliklerini gizlemek istemektedir. Karşı-devrimci kampanyalarının merkezine koydukları Parti Önderliğimize yönelik saldırılarıyla, Partimiz ve direniş mücadelemizin artan etkinlik ve gelişen halk desteğini zayıflatılabileceğini zanneden, bunun için akla-hayale sığmayan hertürlü karalama, yalan ve demogojiyi mübah sayan bu zavallılar geçmişte ve günümüzde birçok devrimcinin katili olduklarını ne çabuk unuttular veya unutulacağını zannettiler? İşte bugün, halkımızın PKK etrafında kenetlenerek, yükselttiği direnişle, sadece cunta ve işkencecilerden değil, kendilerinden de, kanına girdikleri birçok devrimcinin hesabının mutlaka sorulacağını korkusuyla titremekte, can borçları olduğu efendilerinin dürtüklemeleriyle zaman zaman ortalığa çıkmakta ve hırçınlaşmaktadırlar. İşte bunun bir örneği Nedim Talip (Mehmet Oktay) adlı provakatördür. Güney Kürdistan'da, Nisan ayında PKK'nin 8 önder savaşçısının katledilmesiyle sonuçlanan komplonun mimarlarından

olan bu provakatör, yayınladığı ve birçok devrimcinin deşifre edilmesini amaçlayan bildirisinde alçakça bir demogoji ve çarpıtma yöntemi izleyerek, yüzünü gizlemek istiyor. Bildiride birçok devrimci için "yola koyuldu ve bir daha görülmedi" biçiminde tabirleri sık sık kullanan kendisini çok hünerli ve usta zanneden bu ajan, ülkemizin dağında ve ovasında faşist Türk cuntasının ordu sürülerine karşı kahramanca savaşan gerillaların yerlerini ve bağlantılarını açığa çıkarabilmek için, birçok çevreyi harekete geçirmeye uğraşiyor. Yine, daha önce birçok provakatörün denediği ve hüsranlıyla sonuçlanan, şehit tutuklu ve halen PKK saflarında mücadele içinde olan devrimcilerin aile ve akraba çevrelerini vake ederek, PKK üzerine kışkırtmaya çalışıyor. Ayrıca kendisi gibi provakatörleri korumaya çalışarak öldürdükleri bazı devrimcilerin -ki bunlardan biri savunduğu Davut alçağının katlettiği devrimcilerden sadece biri olan Ali Rıza Demirel'in- hesaplarının sorulmasının ve sıranın kendisine gelmesinin önüne engel olabileceğini zannediyor.

16 Ağustos 1985'de Türk Genel Kurmaylığında askeri şeflerin, basına aktardığı "parçalanmış, dağılmış, herkesin sağa-sola kaçıp, ortada birkaç kişinin kaldığı" ve böyle olmasını çok arzulayıp, bunun için çok çaba sarfettikleri hayalin üzerine oturttukları bir PKK tablosunu, bu provakatör, kendi bildirisinde çiziyor.

Belirtildiği gibi, Milliyet gazetesi de, günlerce baş manşetten yayınlanan yazılarda aynı konuları ele alarak, bunları, resimlerle ve pişmanlık yasasının yarattıklarının ifadeleriyle süsledi. Görülen o ki, PKK'ye karşı yürütülen kampanyada, provakatörler artık rahat at oynatamıyor ve bu nedenle onları kanatları altına alan faşizmin borozanı Türk basını devreye giriyor.

İşte bütün bu saldırılarla hedef alınan Parti olarak PKK, mücadele olarak Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, yeni dönem devrimci atılım ve eylemleriyle sömürgeci faşist Türk cuntasını siyasal ve askeri alanlarda yıpratıyor ve köşeye sıkıştırıyor. Bunu artık, TC'nin resmi sözcüleri de gizleyemez durumdadırlar. O halde ortak düşmanımız olan faşist Türk cuntasına karşı onurlu bir mücadelenin sahibi PKK'ye karşı geçmişten bu yana yürütülen ve özellikle son dönemlerde, ulusal kurtuluşçu eylemliliğimizin hızlanmasına paralel olarak gittikçe azgınlaştırılan bütün bu karşı-devrimci saldırılar karşısında, ilerici, demokrat ve devrimci olmanın gerekleri mutlaka yerine getirilmeli;

tasfiyecı-provakatör çete ve unsurların ortalığı bulandırmalarına ve bu sayede kimliklerini gizlemelerine asla müsaade edilmemelidir.

Bugün halklarımızın kasabı faşist cellatlar ve işbirlikçilere karşı Kürdistan'da, hertürlü imkansızlık ve binbir türlü engellemelere rağmen kahramanca dövüşen ve bu dövüşüyle sadece Kürdistan'da değil, Türkiye'de de faşizmin bunalımını derinleştiren; devrimci-demokratik çalışmalar için gittikçe gelişen bir ortam yaratan PKK ile varolan dostluk ilişkileri daha da geliştirilmeli ve faşizme karşı ortak bir direniş cephesi içinde yer alınarak savaş yükseltmelidir.

KÜRDİSTANLI EMEKÇİ KİTLELER, YURTSEVERLER!

PKK'nin kitleselleşerek yükselttiği, hesap sorucu direniş karşısında bütün suçları bir bir açığa çıkan ve takındıkları maskeleri yırtılan çevreler korkunun verdiği kinle, Öncümüz PKK'ye yönelik saldırılarını daha da yoğunlaştırarak sürdürüyorlar. Özellikle son dönemlerde, ulusal kurtuluşçu çabalarımızın atılımlara doğru gittiği bir zamanda Avrupa'da emekçilerin "ERNK'yi Destekleme Kampanyası"ni gündeme koyduğu bir aşamada, Türk Genel Kurmaylığına bağlı "Özel Harp Dairesi"-nin idare ettiği, MİT, Türk basını, kemalist milis çeteler ve tasfiyecı-provakatör güruhlarnın içinde yer aldığı bir blok, "psikolojik etkileme, inancı zayıflatma ve desteği azaltma" stratejisine göre planlanmış yalan, demogoji ve sahte görüntülerle süslenmiş bir propaganda yoğunlaştırılıyor. Bütün bunlarla hedeflenen, sizlerin uğrunda binbir fedakarlığa katlandığımız, yardım ve desteklerinizi esirgemediğiniz mücadelemizi gözden düşürmek, kararsızlığı geliştirmek ve desteğinizi azaltmaktır.

Bu karşı-devrimci blokun, "psikolojik etkileme, inancı zayıflatma, desteği azaltma" kampanyalarının merkezine Ulusal Önderimiz ve PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşa yönelik saldırılarını koyması boş yere değildir. Çünkü bu güruh, bugün dağda, cezaevinde, ülke içi ve dışında yüzbinlerce insanımızın Abdullah ÖCALAN adını bir direniş sembolü, bir eylem sloganı haline getirdiğini ve binlerin "Biji Serok APO!" sloganıyla eyleme kalktığını görüyor. Ve halkımız tarihinde ilk defa, kendi düşmanlarına karşı mücadelede, çizdiği yolda yürüyecek, uğruna seve seve ölebilecek ve onun önderliğinde mutlaka başarıya ulaşacak, hiçbir

Devamı Syf: 27'de

GENERALLERİN “GÖZ BAĞIŞI” VE ALTINDA YATAN GERÇEKLER

Sömürgeci faşist Türk devletinin başı olan Kenan Evren'in yeni kurulan Göz Bankasına giderek “gözlerini bağışladığı” burjuva basınında baş manşetlerde duyuruldu. Hemen ertesi gün 12 Eylül'ün sorumluları 5'li çetenin diğer üyeleri de aynı yere giderek “göz bağışında” bulundular. Faşist elebaşlarının bu tavırları tüm kamuoyunun dikkatlerini çekmiş ve bu tür bir girişimin altında yatan gerçek amacın ne olduğu tartışılmaya başlanmıştır.

Elbette ki sözkonusu “göz bağışı” girişimi ne bir iyi niyet gösterisi ne de başkalarını teşvik amacını taşıyor. Altında yatan gerçek neden çok daha derin ve anlamlıdır.

5 yıldan beridir atalarından devraldığı barbar miras temelinde, faşizmin en iğrenç uygulamalarını halklarımız üzerinde en insanlıkdışı yöntemlerle hayata geçiren bir rejimin başını çeken Kenan Evren faşisti, böylesi girişimlerle en alçak bir insanlık düşmanı olduğunu unutturmak istemektedir.

Peki bu azgın faşistler cambazane gösterileriyle halklarımızın gözünü boyayabilirler mi? Okul, hastahane, çarşı-pazar, cami, fabrika vb. kamu hizmetine açık alanları ziyaret ederek, sözümona sorunlarla ilgilenerek, dert dinleyerek ve masum pozlara bürünüp, kadın haklarını savunarak insan kasabı birer canavar olduklarını unutturabilirler mi?

Elbetteki hayır! Türkiye ve Kürdistan halkı, bu rejimin sahiplerini iyi tanımıştır. Onların; Hitler, Mussolini ve Franko gibi cellatların en sadık takipçileri olduklarını çoktan kavramıştır. Nasıl ki Hitler insanları yaşam derdinden kurtarmak için katlettiyip fırınlara dolduruyorduysa, nasıl ki Mussolini iğrenç zevkini tatmin etmek için insanları işkencelerle öldürtüp ve bir yandan da insanlığın savunucusu olduğunu iddia ediyorduysa; K. Evren ve hempaları da ancak o ölçüde insanlık taşımakta, toplumun sorunlarıyla da o ölçüde uğraşmaktadırlar. Yine M. Kemal'in Dersim katliamının son günlerinde geriye kalan bir avuç insanın kurtarıcısı pozuna bürünmesine benzer bir “insanlığı” da günümüzün M. Kemal'i ortaya koymaktadır. Bir yandan Kürdistan'ın dört bir yanına doldurulan faşist ordu sürülerinin hergün uyguladıkları baskılar, işkenceler ve katliamlarla milyonlarca masum insanımız acı çekerken; yine ekonomik sömürü ile belini doğ-

rultamaz hale getirilen halkımız, karnını bile doyuramazken, faşist ordu sürüleri tarafından tüm malları, yiyecekleri ve değerli eşyaları talan edilmekte, dünyada eşine az rastlanır türden barbarlık örnekleri sergilenmektedir. En fazla barbarlık ve talanı gerçekleştiren subaylara ödüller veren faşist Türk yönetimi, bu kurnalsız savaştan muzaffer çıkabilmek için her yolu denemekte ve bunun adına da “teröristlere ve eşkiyalara karşı halkı korumak” denilmektedir. Zindanlarda, insanlarımızı uygulamadık işkence türünü bırakmayan ve tek suçu “Kürt” olmak olan halkımıza yönelik geniş çaplı katliam planları geliştiren sömürgeci faşist rejim, tüm bunları yapan başkalarımı gibi pervasızca propagandalar geliştirmekten de geri durmamaktadır.

Rejimin başı K. Evren, sık sık iç ve dış gezilere çıkarak, mütevazî bir devlet adamı pozlarına bürünerek, II. Atatürk olduğunu açıktan söylemektedir. M. Kemal'in yaptığı “devrimlerin” benzerlerini günümüzde de yapmaya çalışan bu faşist elebaşı, halkımızın kanıyla yıkadığı ellerini, evliya misali topluma uzatarak, korkunç bir sahtekarlık yapmakta ve göz boyamaya çalışmaktadır. Bölge halkları üzerinde emperyalizmin jandarmalığını yaptığını açıktan propaganda ettiği halde diğer taraftan da barış meleği kesilen faşist Türk yönetimi, ikiyüzlü karakterini en fazla halklarımızı yönelik politikalarında ortaya koymaktadır.

Ulusal Bağımsızlık Mücadelemizin gelişip kitleleşmesi karşısında pervasızlığını daha da arttıran sömürgeci Türk devleti, hertürlü “özel savaş” yöntemlerini devreye sokarak sonuç almaya çalışmaktadır. Bu da sadece silah ile değil; dilden ahlaka kadar her alanda yürütülmektedir.

İşte faşist çete başı Kenan Evren ve hempalarının izledikleri yöntemler de bu “özel savaş”ın ayrı bir yönünü oluşturmaktadır. Bir yandan iç yapısında fırtınalar kopan ve hergün biraz daha fazla sallanmaya başlayan yönetim sorumluları, varlıklarını ayakta tutma savaşını verirken, bu amaçla da mücadelemizin üzerine tüm güçleriyle yönelirken, diğer yandan da çok normal ve huzurlu bir ortam varmış gibi göstermek istemektedirler. Toplantılar düzenleyip katliamlara fetva çıkaran K. Evren faşistinin aynı toplantının hemen

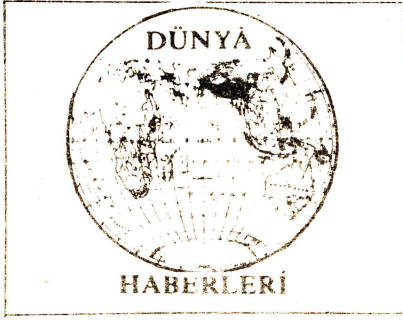
ardından bir huzurevi ya da hastahaneyi ziyaret ederek, oradaki insanların yaşamlarıyla yakından ilgilenmesi Özel Savaş'ın bir yönünü oluşturmaktadır.

Son olarak gazetelerde manşete çıkarılan “göz bağışı” da bu sahtekarlıkların bir devamıdır. Binlerce insanın kanına giren caniler gürhunun, böylesine insanlı pozlara bürünmeleri, kuzu postunda kurt misali ortaya çıkmaları, tamamen işletilen sözkonusu faşist mekanizmanın kuralları gereğidir. Sahte demokrasi ve kurulan siyasi partilerin sözde iktidar çekişmeleri de hazırlanan senaryonun diğer yanını oluşturmaktadır. Ordunun kışlasına çekildiği ve Türkiye’de yeniden normal siyasal yaşamın hakim hale geldiği tarzındaki aldatmacalar da, Türkiye’de devlet eliyle uygulanan faşizmi maskeleyemeyi, faşist çete başlarının gerçek yüzünü kapatmayı sağlamak içindir.

Bugün artık halklarımız gerçekleri daha açık görebilmekte, yönetimin yalan propagandalarına aldanmamaktadır. Emekçi sınıf ve tabakalar, iğrenç bir kan emici olan K. Evren faşistinin ve Milli Güvenlik Konseyinin diğer üyelerinin “göz bağışı” konusundaki sahtekarlıklarını ve bu yönlü yürüttükleri propagandalarını ciddiye almamakta ve gerçekleri artık daha iyi görebilmektedir. Özel Savaş'ın tüm boyutları ile uygulanmak istendiği böylesi bir ortamda, kitleler insanlı pozlar altında yürütülmek istenen sahtekarlıkların desifre etmesini de bileceklerdir.

1985'in son iki ayı içerisinde Orta-doğu sahası oldukça hareketli bir döneme girmiş ve tüm dünyanın gözleri yeniden bu alana çevrilmiş bulunmaktadır. Lübnan alanındaki sık sık meydana gelen çatışmalar ve yine gerçekleştirilen barış anlaşmaları adeta tekerrür edercesine sürmekte, sorunların çözümü için henüz köklü bir yaklaşım görülememektedir. İsrail siyonistleri bir yandan işgallerini ve saldırılarını sürdürürken bir yandan da dünyanın çeşitli alanlarında İsrail vatandaşlarına yöneltilen saldırılara karşı, ABD'nin de desteğini alarak karşı saldırılar peşinleştirmeye devam etmektedir. Daha önceleri bazı İsrail vatandaşlarının öldürülmesini bahane ederek FKÖ'ye ve diğer bazı güçlere yönelik saldırılar düzenleyen siyonistler adeta her an yeni bir ülkeye saldırabilecek tarzda hareket etmekte, bu konuyla da yeni türden bir "devlet terörü" pratiği sergilemektedirler.

27 Aralık 1985 tarihinde Roma ve Viyana havaalanlarında gerçekleştirilen silahlı eylemlerde çok sayıda İsrailinin ölmesi üzerine Ortadoğu'daki ortam alabildiğine gerginleşti. Eskiden de varolan birçok anlaşmazlık ve çelişkiyi daha da kızıştıran bu olaylar, henüz hiç bir güç tarafından üstlenilmemiş ise de İsrail siyonistleri ve ABD, bölgede bir takım olaylara olanak yaratmak için Libya ve Suriye'yi suçlamaktadır. Eylemcilerin bu ülkeler tarafından korunup yönlendirildiğini iddia eden ABD, açıktan tehditler yağdırmaya ve özellikle de Libya'ya karşı 6. Filo'yu harekete geçirmeye başlamıştır. Gergin bir ortamın yaşandığı bu alanda, Libya hükümeti de gerekli hazırlıkları yapmaya başlamış, herhangi bir müdahale durumunda ABD'ye sert şekilde karşılık vereceğini de açıklamıştır.

Bir anda tüm dünyanın ilgi merkezi haline gelen Ortadoğu'da ABD ve Libya arasında çıkabilecek herhangi bir savaşın çok büyük tehlikeleri de içinde taşıdığı herkes tarafından kabul edilmektedir. Bölgedeki birçok terörist saldırı için İsrail siyonistlerini devreye sokan ABD emperyalizmi, bu havaalanı olaylarını bahane göstererek yeni

Libya'nın ABD Emperyalizmine Karşı Başegmez Tutumu

saldırıları da planlamaktadır. Her ne kadar İsrail siyonistlerine çağında bulunarak misilleme yapmamasını istemişlerse de, bu işin sadece görüntü yanısırdır. Özünde de böylesi saldırılar için uygun zemin ve olanaklar araştırmakta, bölge ilerici güçlerine daha güçlü bir darbe vurabilmenin hesabını yapmaktadır. Bölge düzleminde kendisi için aşılması gereken bir engel olarak gördüğü Libya'ya karşı saldırı hazırlıklarına girip ABD emperyalizmi, daha önceleri uçak düşürme düzeyinde gerçekleştirildiği bu tür saldırılarını şimdi daha geniş boyutlu gerçekleştirmek istemektedir.

Albay Muammer KADDAFI

Ancak bu tür bir saldırının doğuracağı riskleri göze alamadıklarından pratiğe de bir türlü geçirememektedirler.

ABD'nin bu saldırgan tutumu karşısında oldukça kararlı bir şekilde hareket eden Libya ve diğer bölge radikal ülkeleri, gelebilecek herhangi bir saldırıya karşı aktif olarak karşı koyacaklarını açıklamışlardır. Libya askeri hazırlıklarının yanı sıra, diplomatik ve siyasal alanda da girişimlerini arttırmıştır. Bir yandan da kısmi seferberlik ilan ederek bu gergin ortamı tüm halkına kavratma ve herhangi bir saldırıya karşı duyurdu hale getirmeye başlamıştır. Ülke içerisinde ABD emperyalizmine ve siyonizme karşı oldukça canlı bir tepkinin yaratılmasını sağlayan Kaddafi yönetimi, bir yandan siyasal prestijini daha da sağlamlaştırırken, bir yandan da tüm Arap alemleri içerisinde etkin bir güç haline gelmeyi

başarmıştır.

ABD ise, bu tür saldırı tehditleriyle tüm dünya kamuoyuna nasıl terörist bir güç olduğunu, dünyada barış ve istikrarın bozulmasında ne kadar sorumluluğunun bulunduğunu kanıtlamıştır. Diğer emperyalist ülkelere kendisini desteklemeleri için yaptığı çağrularına da olumlu bir cevap alamayan ABD, en son olarak yaptığı açıklamada askeri saldırı düşünmediğini, ancak ekonomik bazı yaptırımlar uygulayabileceklerini belirtmiştir. Reagan yönetiminin istikrarlı ve seviyesiz politikası, bu olayda da açıkça görülmüştür. Reagan başta yaptığı tehditlere rağmen, planladığı ABD meclisinin ve Pentagon'un onayından geçiremeyince ve diğer emperyalist ülkelerin desteğini göremeyince geri adım atmak zorunda kalmıştır. Ancak bu, bölge üzerindeki savaş tehlikesinin sona erdiği anlamına gelmemektedir. Gerginlik devam etmekte, taraflar hazırlıklarını sürdürmektedirler. ABD'ye geri adım atmayan diğer emenlerden birisi de bölgedeki tüm Arap devletlerinin böylesi bir saldırı durumunu kesinlikle tasvip etmemeleri ve İran, Suriye, Cezayir gibi radikal ülkelere Sovyetler Birliği'nin Libya'nın yanında yer alacaklarını açıklamaları olmuştur. Arafat ise uşak ve teslimiyetçi yüzünü bir kez daha ortaya koyarak, bölgedeki gergin ortamın sorumluluğunu Suriye ve Libya'ya yüklemeye çalışmıştır. Emperyalist çevrelerde dahi bu gerginliğin sorumlusu olarak ABD ve İsrail gösterilirken, bu uşak şahsiyetin böyle bir açıklama yapması ise tüm Arap ilerici güçlerince nefretle karşılanmıştır.

Bu son gelişmeler, herhangi geniş çaplı bir savaşın doğma ihtimalini vermiyorsa da objektif yapıdan belli sonuçlar çıkarmak mümkündür. ABD emperyalistleri ve bölgedeki 1. dereceden jandarması olan İsrail siyonistleri mevcut konumlarıyla bölge halkları üzerinde sürekli bir tehdit unsuru olmaya ve bölgesel çapta savaşların çıkarılması için kışkırtıcı yapmaya devam etmektedirler. Bölgemiz, bu insanlık düşmanı güçlerin yarattığı kargaşalıktan ötürü sürekli gergin bir ortamda bulunmakta, bu da doğal olarak dünya barışını önemli oranda etkilemektedir.

***

CEPHE ETRAFINDA BİRLİK HALKIMIZI ZAFERE GÖTÜRECEKTİR

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

C) Kürdistan'ın Bütünlüğü ve Diğer Kısımlar İçin:

1)- Kürdistan'ın her parçasında Ulusal Kurtuluş Mücadelesini o parçadaki halkın öz gücüne dayalı olarak geliştirmek.

Kürdistan, birliği zorla parçalanan ve her parçası da değişik egemen güçler tarafından sömürü ve baskı altında tutulan bir özellik taşımaktadır.

Daha köleciliğin doğuşunda yabancı güçlerin egemenliği altına giren halkımız, yüzyıllardır çeşitli dış sömürgeci devletlerin baskı ve katliamlarına tanık olmuş, ülkemiz toprakları sayısız istilacı gücün savaş alanı haline getirilmiştir. Bu istilacı güçler Kürdistan'ı egemenlik altına alabilmek için birbirleriyle sürekli bir mücadele içerisinde olmuş, onların bu pay kapma savaşmaları da ülkemizi korkunç bir kaos içerisine sokmuştur. Kürdistan ilk defa Osmanlılar ile İran Safavi devleti arasında 1639 yılında yapılan Kasrı Şirin antlaşmasıyla ikiye bölünmüştür. Kürdistan'da bağımsız bir devlet yapısına ulaşma olanakları dönem dönem ortaya çıkmış olmasına rağmen, Kürt egemen sınıflarının içinde buldukları olumsuz durum nedeniyle, böylesi bir sonuca ulaşamamıştır. Ekonomik ve sosyal yapısını bağımsız temellerde geliştiremeyen ve giderek sömürüyü her alanda yaşamaya başlayan halkımız, sürekli olarak direnişi yükseltmiş ve her koşul altında dar kapsamlı ve yerel çapta da olsa dış istilacılara karşı başkaldırmıştır. Ancak bu başkaldırı ve direnişler, dönemin özelliklerine uygun örgütlülüğünden yoksun olduğundan sürekli bastırılmış ve bu isyanların başını çeken Kürt egemenleri ya katledilmiş, ya da uşaklaştırılmıştır. XX. yüzyıla kadar sayısız isyan ve ayaklanmaya tanık olan Kürdistan halkı, yine birçok katliamdan geçirilmiş ve başı sürekli ezilmiştir. Bu yüzyılın başlarında ülkemiz toprakları üzerinde hakimiyet sağlamak için savaş veren birçok emperyalist-sömürgeci güç içerisinde İngilizler, Fransızlar, İran ve Türk sömürgecileri belli oranda pay elde ederek Lozan antlaşması ile de 4 ayrı parçaya bölüştürmüşlerdir.

İkinci dünya savaşının ardından İngiliz ve Fransız emperyalistlerinin geri-

leyip Irak ve Suriye'deki yönetimi işbirlikçilerine terkederek bölgeden çekilmelerinden sonra, ülkemizin Güneyinde kalan kısmı Arap egemen sınıflarının yönetimi altına girmiştir. Sosyal olarak tam bir ayrılmaya uğramayan bu alandaki halkımız, 1946'lardan itibaren ilkel milliyetçi feodal aşiret reislerinin önderliğinde Arap hakim sınıflarına karşı mücadeleye girişmişlerdir. Mücadeleye önderlik eden gücün programında formüle edilen otonomi istemi doğrultusunda süren bu mücadele kendi ailesel ve aşiretsel çıkarlarına tabi kılmak istemeleri halkımızın kararlı savaşımının sonuca ulaşmamasına da beraberinde getirmiştir. Kürdistan'ın klasik feodal yapısını üstten dönüşümlerle değiştirmenin, halkın ulusal ve toplumsal emellerini çatışmaya yol açmadan bastırmanın en emin yolu olarak otonomi stratejisi benimsenmiştir. Bağımsızlık, feodallerin çıkarlarına ters düştüğünden onlar böylesi bir şeyi hedeflememiş ve bu parçadaki halkımızın güç ve mücadele enerjisini kendi çıkarları uğruna çarçur etmişlerdir. Nitekim 1975'lere kadar süren mücadele, önemli mevziler kazanmış olmasına rağmen, emperyalizmin güdümüne sokulmuş ve yenilgiyle sonuçlanmıştır.

Doğu Kürdistan'daki mücadelenin de benzer özellikler taşıdığı söylenebilir. İkinci dünya savaşından sonra bu parçada verilen savaşım önemli sonuçlar doğurmuş ve 1946 yılında Mahabad Kürt Cumhuriyeti kurulmuştur. Ancak içte geri bir toplumsal yapıya dayanan bu hükümet kısa bir süre sonra dıştan sunulan Kızıl Ordu desteğinin çekilmesiyle yıkılmıştır. Bu tarihten itibaren kısmen de olsa sürdürülen mücadele Şahlığın yıkılmasına kadar fazla bir varlık gösterememiştir. Doğu Kürdistan'da meta ihracı temelinde cılız bir komprador kapitalizmi gelişmiş, eski toplumsal yapı cılız da olsa aşılmıştır. Yine Fars kapitalizminin Kürdistan'a tamamıyla hakim olamamasının yarattığı elverişli koşullardan yararlanarak belli bir

seviyede ticaret burjuvazisi ve küçük-burjuvazi de oluşmuştur. Sınırlı da olsa ortaya çıkan bu modern gelişmeler bu parçadaki mücadeleye daha ileri boyutlarda bir ivme kazandırabilecek niteliktedir.

Yine, Suriye'nin egemenliği altında bulunan Kürdistan parçasında da yoğun bir şekilde modern sınıflar oluşmakta ve sosyal yapı gelişmektedir. Bu gelişmeye bağlı olarak ortaya çıkan küçük-burjuvazinin sınıf karakterini temsil eden yurtsever hareketler özellikle de Güney Kürdistan'daki gelişmelerin paralelinde çalışmalarını yürütmektedir. Fakat 15 Ağustos atılımından sonra bu alanda Kuzey-Batı Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinin yoğun etkisi yaşanmaktadır. Örgütlerin tersine halkın yurtsever duygularını, bu mücadeleye destek sağlamalarına yol açmaktadır. Böylece bu parça esas olarak oynaması gereken işlevine de kavuşmaktadır.

Dört ayrı parçaya bölünen ve değişik sömürgeci güçlerin egemenliği altında bulunan ülkemiz Kürdistan'da her parçanın kendine has sosyal ve siyasal özellikler taşıdığı gerçeğini daha baştan belirtmek gerekir. Devrimci mücadeleler gelişirken oluşturacağı örgütsel yapıyı, uygulandığı alanın sosyo-ekonomik yapısına göre kurarlar. Bu evrensel ve toplumsal bir kural olduğundan ülkemizin somutuna indirgememiz de kaçınılmazdır.

Bugün her parçada da çeşitli özellik ve boyutlarda geliştirilen bir mücadeleden söz etmek mümkündür. Aslında ulusal çapta (her dört parçayı kapsayan) halkımızı örgütleyip ayağa kaldıracak bir mücadele geliştirebilmek imkanına sahip olamamamız, savaşımımızın önüne ciddi zorluk ve engeller çıkarmaktadır. Bu zorlukları da hesaba katan UKC'miz, en doğru çözüm yolu olan her parçadaki mücadeleye o parçadaki halkımızın doğru-devrimci önderliği tarafından geliştirilecektir, ilkesini benimsemektedir. Bu önderlik günümüzde Kuzey-Batı Kürdistan'da yükselttiği savaşımıyla diğer parçalardaki halkımızın mücadelesine de ışık tutmakta, onların varolan ilkel-milliyetçi ve küçük-burjuva reformist örgütlerin yarattığı olumsuz ortamdan kurtulma-

larına olanak yaratmaktadır. Diğer parçalarda bulunan halkımızdan büyük ilgi ve yakınlık gören ulusal kurtuluş mücadelemiz, önüne koyduğu Bağımsız, Birleşik Demokratik Kürdistan hedefine ulaşmak için ilk adımlarını atmış bulunmaktadır.

Diğer parçalardaki mücadeleyi koşulsuz destekleme ve onlardan da en baş desteği alma ilkesini benimseyen UKM'miz, her parçada gelişecek olan doğru-devrimci hareketin ancak o alanın objektif koşullarının ürünü olabileceğini belirtmekte ve bu hareketlerin de o parçadaki halkımızın öz gücüne dayanarak yükselebileceğini kabul etmektedir. Bu tarzda bir gelişme sağlandığında zaferin kaçınılmaz olduğunu ve her parçada yükselen mücadeleye sonucunda bağımsızlığın sağlanarak ulusal bütünlüğün kurulabileceğini savunan Cephemiz, Ulusal Bağımsızlığı savunmayan ve proleter önderlik düzeyine ulaşmayan hiç bir gücün ülkemiz koşullarında zafer kazanamayacağını da belirtmektedir. Kürdistan tarihi boyunca yaşanan pratik ise bu gerçekliği kanıtlamış bulunmaktadır.

2)- Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketleri arasında, her parçadaki hareketin genel içindeki yeri ve rolünün doğru belirlenmesi temelinde en sıkı dayanışmadan yana olmak, bunun için aktif çaba harcamak.

Ülkemizin her parçasında ayrı sosyo-ekonomik temele dayalı olarak gelişecek olan Ulusal bağımsızlıkçı hareketler, aralarındaki ayrı bir takım özelliklere rağmen ortak hedefe varmak için benimsedikleri stratejiye bağlı olarak kendi aralarında oldukça sıkı bir bağ oluşturmak zorundadırlar. Bugün Kuzey-Batı Kürdistan'da mücadeleyi yükselten bu önderlik, etkisini diğer parçalarda da gösterecek ve koşullar olgunlaştıkça halkımız, savaşımına önderlik edecek gücü yaratacaktır. Her parçadaki ulusal kurtuluşçu önderlik arasındaki ilişki ise sözkonusu güçlerin genel içerisinde sahip olduğu yer ve oynadığı rolün seviyesine uygun tarzda kurulmalıdır.

Ulusal Kurtuluş Cephemiz, Kuzey-Batı Kürdistan'da gelişen mücadelemizin ülkemizin geneli açısından taşıdığı önemin bilincinde olarak hareket etmekte ve bağımsızlığı savunan halkımızın düşmanlarına karşı aktif savaşım içerisinde bulunan her gücü sonuna kadar

desteklemektedir. Ulusal bütünlüğümüzün sağlanması için ilk adımları oluşturan bu temeldeki dayanışmayı sağlamak ise Cephemizin temel görevlerinden birisidir. Mücadelemizin önderliği stratejik ittifak güçlerini belirlerken bu güçleri en baş dayanağımız ve müttefikimiz olarak belirtmiş, halkımızın temel istemi olan birlik ve bütünlüğe ne kadar sahip çıktığını ve bu uğurda harcadığı çabaları da pratiğiyle göstermiştir. Cephemiz de kurulduğu günden bu yana, ilkeleri doğrultusunda yürüttüğü çalışmalarıyla halkımızın birlik ve bütünlüğüne ilişkin yaklaşımını ortaya koymakta ve yoğun bir faaliyetlilik göstermektedir. Asıl mücadele alanımız olan Kuzey-Batı Kürdistan'da yükseltelen savaşımın yankısını diğer parçalarda da bulması ve giderek ortak bir savaşım haline gelmesi için de Cephemiz ERNK, tüm halkımıza yürümesi gereken yolu göstermektedir.

3)- Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketlerinin, egemenliğinde buldukları ülkenin devrimci-demokratik halk güçleriyle – ulusal bağımsızlık özgürlük ve her alanda hak eşitliği ilkesine bağlı olarak– emperyalizme ve yerli gericiliğe karşı ortak bir mücadele cephesi içinde bulunmalarından yana olmak.

Klasik bir sömürge olan ülkemizin bağımsızlığına ulaşabilmek için, yükselttiğimiz ulusal kurtuluş savaşı, dünya devrimci hareketlerinden kopuk olmadığı gibi dünya halklarının ortak çıkarlarını savunmakta ve bu yüzden de kendisini ilerici-demokratik halk hareketleriyle dolaysız müttefik olarak kabul etmektedir. Ülkemize en yakın olan ve mücadelemize en fazla katkıyı yapacak olan halklar ise, ülkemizi sömürü sistemi içerisinde tutan, egemen ülke halklarıdır. Bu halklar en yakın müttefikimiz oldukları gibi, mücadelemizden de olumlu yönden en fazla etkileneceklerdir. Mücadelemizin önder gücü, bu ittifakın anlam ve önemini daha başından kavramış, çok yönlü engelleme ve olumsuzluklara rağmen ilk adımı bizzat kendi çabalarıyla atarak, Türkiye ve Kürdistan halklarının ortak mücadele örgütü FKBDC'yi oluşturmuştur.

Bu örgüt, halklarımızın tarihinde birlik yolunda atılmış en çağdaş ve ciddi

adımı oluşturduğundan, mutlaka işlevini yerine getirmeli ve programını hayata geçirmek için savaşımını başlatmalıdır. Cephemiz, bu tür gücünü ve ortak örgüt oluşturma çabalarını ulusal bağımsızlığımıza ve özgür demokratik bir düzene kavuşmak için oluşturulması kaçınılmaz olan örgütler olarak değerlendirmektedir. Bu tür girişimleri diğer parçalardaki güçlerin de mutlaka yapmaları gerektiğini belirten ERNK, her sömürgeci güce karşı bizzat o ülkenin halkı ve devrimci-demokratlarının desteğini alarak savaşıldığında zafere daha az zorluklar çekilerek ulaşılabileceğini de belirtmektedir. İşte bu anlayışla hareket edilmesini öngören Cephemiz, her parçadaki ulusal kurtuluşçu hareketin, yükselttiği savaşımında egemen ülke halkı ve devrimci-demokrat güçleriyle ortak mücadele cephesi içerisinde olunması gerektiğini vurgulamaktadır.

4)- Kürdistan ulusal sorununun çözümü, egemenliği altında yaşanan ülkelerde devrimci-demokratik bir halk iktidarının stratejisine yakından bağlı olduğundan böyle bir çözümün gerçekleşmesi için özel çaba harcamak.

Ülkemizde geliştirdiğimiz bağımsızlık savaşımının başarıya ulaşabilmesi için ihtiyaç duyduğu gücünü ve ittifaklar meselesinde temel sırayı alan sömürgeci ülkelerin halkı ve devrimci-demokratik hareketleriyle kurulacak olan ilişki ve dayanışma slogan düzeyinde anlaşılmalıdır. Mücadelemizin sorun olmaktan çıkmasını kolaylaştıracak olan egemen ülkedeki siyasal ortamın biçimi önem arz etmektedir.

Bu ülke devrimci-demokratik güçleri açısından temel sorun olan ulusal sorunun çözümü de yine bu ilişki temelinde çözülebilecektir. Bu yüzden de sömürgeci ülkelerde devrimci-demokratik bir halk iktidarının kurulması için verilen mücadelelerin hızlandırılmasına ve en doğru devrimci ilkeler ışığında geliştirilmesine çalışmak, görev olarak benimsenmelidir. Şu bir gerçektir ki bugün ne Türkiye, ne Irak, ne de İran'da gerçek proleter önderlikler henüz doğmamış ve varolan sol güçler ise gerçek mücadele önderi olmaktan uzaktırlar. Tersine bu güçler, koyu bir şovenizmi temsil etmekte, halkımızın haklı savaşımına yaklaşımlarında ciddi yetmezlikler bulunmaktadır. Bu ülke-

lerde gerçek devrimci önderliklerin oluşturulması ve doğru temellerde bir mücadelenin yükseltilmesi halkımızın savaşımı açısından olumlu sonuçlar yaratacağı gibi, kurulacak olan halk iktidarları da ulusal sorunun erkenden ve en iyi tarzda çözümünü beraberinde getirecektir.

Tüm bu gelişmeleri dikkate alan ve ittifak politikasını en doğru ilkeler düzeyinde belirleyen Cephemiz, bu gerçekliğin ülkemizin her dört parçasındaki ulusal kurtuluş hareketleri için geçerli olan kaçınılmaz bir görev olduğunu da belirlemektedir.

5)- Bağımsız Birleşmiş ve Demokratik Kürdistan Devleti Sorunu, Kürdistan ve bölge halklarının devrimci mücadelelerinin çıkarlarına yakından bağlı olduğundan sorunu bu temelde çözmeye çalışmak.

Bölgemiz Ortadoğu'da en önemli konuma sahip olan sömürgeci ve emperyalizmin işbirlikçisi olan devletlere karşı yükselttiği savaşımı ile belirgin bir yere sahip olan halkımız, haklı mücadelesini yükseltirken, diğer bölge halklarının da aktif desteğini almakta gecikmeyecektir. Bölge devrimine önemli bir katkı olan ulusal bağımsızlık savaşımız, ülkemizin her parçasında ayrı ayrı zafere ulaşmakla kalmamalı, bağımsız, birleşik ve demokratik Kürdistan yaratma hedefine uygun bir çözüme gidilmelidir. Cephemiz, mücadelemizin bölge açısından taşıdığı önemin bilincinde olarak hareket etmekte, bölge halklarının devrimci mücadelelerine daha fazla katkıda bulunabilmek için koşulları sonuna kadar zorlamaktan ve en olumlu çözümleri benimsemekten yana tavır takınmaktadır. Emperyalizmin en büyük darbeyi yiyeceği Ortadoğu sahasında böylesi hayati bir rol oynayacak olan ulusal bağımsızlık savaşımız, dünya devrimine ve halklarına karşı da enternasyonalist görevini en güçlü şekilde yapmış olacaktır.

6)- Başlıca görevi ulusal sorunun çözümünü için gerekli yasa ve ilkeler belirlemek olan ve süreç içinde KUYM rolünü oynayacak olan Kürdistan Ulusal Kongresini toplamak,-

günümüz koşullarında atılacak somut bir adım olup, böyle bir Kongrenin Kürdistan'ın tüm yurtsever güçlerini kapsayacak biçimde toplanması ve sürekli kılınması için üzerine düşeni yapmaya çalışmak.

Cephemiz, ülkemizin bağımsızlığına ulaşması için gerekli olan tüm girişimleri önüne görev olarak koymuş, pratik yönelimleriyle de bu amacına ulaşmaya çalışmaktadır. Özellikle de Kürdistan'ın bütünlüğü ve tüm halkımızın ortak hedefe yöneltilmesi hususunda ciddi çabalar harcayan ERNK, her dört parçada mevcut konularıyla faaliyet sürdüren tüm örgüt, kuruluş ve tek tek kişilere varana kadar tüm çevreleri kapsayacak genişlikte bir Ulusal Kongrenin toplanması için faaliyetlerini sürdürmektedir. Bazı çevrelerin bu yönlü bir birliği engelleme ve yeniden iç çatışmaları başlatmak amacıyla giriştiği komplo ve uzaklara rağmen, en uygun taktik ve politik yönelim içerisinde bulunan Cephemiz, halkımızın çıkarları uğruna hiçbir fedakarlıktan da kaçınmayacaktır.

Süreç içerisinde KUYM (Kürdistan Ulusal Yürütme Meclisi) rolünü oynayabilecek ve yüzyıllardır halkımızın en büyük özlemi olan birlik sorununa böylesi güçlü bir çözümü dayatacak olan Ulusal Kongrenin toplanması ve ulusal sorunun çözümünü daha da kolaylaştıracak yasa ve ilkelerin çıkarılmasının sağlanması için tüm gücüyle çalışan ERNK, daha şimdiden her dört parçada bulunan halkımızın saygınlığını kazanmış bulunmaktadır. Cephemiz ve KUKM'nin önder gücünün bu çabaları önünde engel olmak isteyen bazı güçler ve çevreler ise en kısa süre içerisinde tecrit ve teşhir olmaktan kurtulamayacaklardır.

D)- Ortadoğu ve Uluslararası İlişkiler İçin:

I. Emperyalizm ve bölge gericiliğinin Ortadoğu'da yeniden kurup geliştirdiği karşı-devrimci bloka karşı, ulusal demokratik halk güçlerinin devrimci-ilerici blokundan yana olmak. Bunun için:

1)- Kürdistan Ulusal Kurtuluş Devrimini, Ortadoğu halk devrimlerinin temel bir parçası olarak görmek ve bu rolüne uygun bir konuma getirmek.

Ülkemizin bölgenin stratejik ve coğrafi konumu içerisinde kilit bir yere sahip olması ve birden fazla gerici-sömürgeci devlete karşı savaşım içinde bulunması, devrimimizin Ortadoğu'daki rolü ve önemini daha da artıran etkenler durumundadır. Öyleki Kürdistan adeta bölgemizdeki sorunlar yumağının temel düğümü haline gelmiştir. Kürdistan, dört parçaya bölündüğü, her parçada milli baskının en yoğun tarzda uygulandığı ve feodalizmin zorla yaşatılmaya çalışıldığı bir ülke olması nedeniyle Ortadoğu'daki gericiliğin en önemli kaynaklarından biri durumundadır. Komşu halkların devrimci mücadelelerinin hızlı gelişmesinin nedenlerinden biri de ülkemizin bu konumudur diyebiliriz. Ülkemizde sömürgecilik yok edilmesi ve bölge gericiliğine bu yönlü güçlü bir darbenin vurulmasıyla birlikte, diğer bölge halklarının devrimci mücadelesine ivme kazandırılacağı açık bir gerçektir.

Kürdistan'ın bağımsızlık altında tutulmasından kaynaklanan gericilik, şovenizm ve sosyal-şovenizmle komşu halkların mücadelesini zehirlerken, feodalizmi zorla ayakta tutmaya çalışarak, burjuva, küçük-burjuva reformist ve teslimiyetçi düşüncelerle de Kürdistan halkının mücadelesini zehirlemektedir. Bağımsızlık zincirinin parçalanması, en azından bu doğrultuda bir mücadelenin geliştirilmesi, başta Kürdistan halkının olmak üzere bölge halklarının da mücadelesini hızlandıracaktır. Bu konuyla Ortadoğu halk devrimlerinin önemli bir parçası olan Kürdistan Devrimi, proletarya önderliğindeki Ortadoğu halk devrimlerinin anahtarı rolünü oynayacaktır.

Emperyalizmin ve bölge gericiliğinin ağırlaşan ekonomik ve siyasi bunalımı bölgemizi sarmakta, gericiliği temellerinden sarsmaktadır. Devrimci gelişmeler için koşullar oldukça elverişlidir. Bölge halkları kendi devrimci önderliklerini yarattıkları oranda kurtuluşa gidebilecek, yüzyıllardır süren baskı ve esaret altından kalkabileceklerdir. Ülkemizde geliştirdiğimiz savaşımızla bölge halklarına en güçlü desteği sunduğumuzu söyleyebiliriz. Bugüne kadar olduğu gibi, bundan sonraki süreçte de bölge-

deki sorunların çözümüne katkıda bulunacak olan mücadelemiz, emperyalizme, siyonizme ve bölge gericiğinin başını çeken Türk, Arap ve Fars sömürgeciliğine darbe vurarak bu rolünü gerçekleştirecektir.

Cephemiz ERNK, halkımızın en yakın müttefik güçleri olarak benimseydiği bölge halklarıyla en sıkı dayanışmadan yana olduğunu ve bölgedeki tüm ilerici-demokrat güçlerle sıkı bir ilişki kurulmasını sağlamak ve emperyalizmin bölgede oluşturmak istediği gerici bloğa karşı bölge ilericiğinin ortak cephesini oluşturmak için yoğun çaba harcayacak, bölge halklarının Kürdistan halkından beklediği başarılı atımları mutlaka gerçekleştirecektir. Kürdistan ulusal bağımsızlık mücadelesi karşılaştığı zorluk ve engellere rağmen bu rolünü mutlaka oynayacaktır.

2)- Başta Filistin devrimi olmak üzere, tüm Arap ve diğer Ortadoğu ülkelerinin ulusal demokratik güçleriyle -halkların bağımsızlık, özgürlük ve ulusal eşitliği temelinde- birlikten yana olmak, bu amaçla tüm güçlerle aktif devrimci çaba harcamak.

Bölgemiz koşullarında halkların mücadelelerine önderlik eden proleter önderlikler henüz yaratılmamışsa da emperyalizme karşı, halkların ilerici taleplerini temsil eden bir çok ilerici-radikal güç ortaya çıkmış ve önemli boyutlara varan mücadeleler içerisine girmiş bulunmaktadırlar. Bunlardan Filistin devrimi 1982'de askeri yönden önemli darbe almış olsa da siyasal önemini korumakta, mücadelemizin önemli bir ittifak gücü olmaya devam etmektedir. Diğer bölge radikal güçleriyle de belirli ilkeler çerçevesinde ilişki ve

dayanışmasını sürdürmekten yana olan Kürdistan devrimci mücadelemiz, halkların bağımsızlığının, özgürlüğünün ve ulusal eşitliğinin savunulması ilkesini benimseyerek tüm bölge ilerici güçleriyle birlik oluşturma çabalarını sürdürmektedir.

Cephemiz, siyasal ilke ve hedefleri içerisine aldığı bu birlik ve dayanışma çabasını sonuna kadar sürdürecektir, bölge devrimi içerisindedir mevcut konumuyla etkin olan, ulusal demokratik güçlerle birlikten yana olduğunu pratik çalışmalarıyla kanıtlamaya devam edecektir. Oluşturulmaya çalışılan gerici cephe ve paktların etkisiz kılınması ve bölgede temelleri sarsılan emperyalizme nihai darbenin vurulabilmesi için tüm olanaklarını seferber ederek ve her fırsattan yararlanarak, güçlü bir politik yönelim içerisindedir bulunacaktır.

Bazı sosyal-şoven, ilkel milliyetçi ve küçük-burjuva reformist güçlerin halkımızın öncü gücünün bölge halkları ve ilerici-demokratik güçleriyle kurmak istediği sıcak bağları koparma çabalarına ve her türlü yalan-demogoji ve iftiraya rağmen bugün bu yönlü önemli adımlar atılabilmektedir. Atılan bu adımların daha da güçlendirilerek pratikte sonuçlar ortaya çıkarılabilmesi için faaliyetlerini sürdüren Cephemiz, kurduğu her ilişkiyi maddi bir güce dönüştürmeyi başardığı oranda bölge devrimine de en büyük katkıyı yapmış olacaktır.

II. Kürdistan ulusal kurtuluş devrimi, dünya sosyalist ve ulusal kurtuluş devrimlerinin bir parçası olup, sosyalist ülkeler, işçi sınıfı ve demokratik güçlerle ulusal kurtuluş güçlerinin bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm ve barış doğrultusunda

daki mücadeleleriyle aktif dayanışma ve ittifak içinde olmak.

Klasik sömürgeci statüsünde olan ülkemiz Kürdistan'da ortaya çıkan ulusal kurtuluş hareketi, dünya proletaryası ve ezilen halklarının biricik kurtuluş ideolojisi olan Marksizm-Leninizmin ışığında ülke somutumuza uygun siyasal hattı belirlemiş ve bugün mücadelesini başarıyla ilerletmektedir.

Gerek bölgemiz Ortadoğu'da oynayacağı rol, gerekse de dünya devrimine sunacağı katkılarının nasıl bir öneme sahip olduğunu iyi bilen devrimci öncü, dünya sosyalist hareketinden ve Marksizmden sapma biçiminde ortaya çıkan bir çok akım ve yönelimin yoğunluk kazandığı bir dönemde, Marksizme sıkı sıkı sarılarak, her türlü sapma anlayışa karşı çıkarak mücadelesini yükseltmekte, dünya halklarının ortak davasına en güçlü katkıyı sunmaya çalışmaktadır. Emperyalizme, sömürgecilige ve gericiğeye karşı mücadele vermiş ve hala vermekte olan diğer dünya halklarının tecrübe ve deneyimlerinden de yararlanarak, onların kazanımlarına sonuna kadar sahip çıkarak savaşımını yükselten halkımız, Türk, Arap ve Fars sömürgeciliğine vurduğu darbe ile en güçlü enternasyonalist dayanışmasını da göstermektedir.

Cephemiz ERNK, Kürdistan devriminin dünya devriminin önemli bir parçası olduğu inancıyla hareket etmekte ve temel müttefikimiz olan dünya sosyalist ülkeleri, ulusal kurtuluş hareketleri, işçi sınıfı ve demokratik güçleriyle sıkı bir dayanışmadan yana olduğunu belirtmektedir. Tüm bu güçlerin yükselttiği mücadeleleri de sonuna kadar destekleyeceğini belirten Cephemiz, halkımızın en doğal hakkı olan enternasyonalist dayanışmayı da yine aynı güçlerden beklemektedir.

-Bitti-

Impressum:

N. UGUS

"Berxwedan"

Bank Str. 69

4000 Düsseldorf 30

Yazışma Adresi

Berxwedan

Bank str. 69

4000 Düsseldorf 30

Danimarka	5.- dkr.
Avusturya	12.- s.
İngiltere	0.50 £.
Hollanda	2.- hfl.
Belçika	40.- bfr.
Norveç	4.- nkr.
Fransa	4.- ff.
İsviçre	1.50 sfr.
İsveç	4.- skr.

Halkımızın Direniş Duvarına Çarpan...

Baştarafı Syf: 1'de

Daha içeri buyur etmeden kontr-gerilla timi, hızlı bir dalış yapar. Hiçbir şey anlamayan ev kadını, kim olduklarını ve niçin geldiklerini sorar. Bunun üzerine bir MİT elemanı "*Biz Apocuyuz, dağda çok kar var. Dışarda barınmıyoruz. Bizi, kış geçene kadar evde saklıyacaksınız*" der. Durumdan iyice şüphelenmeye başlayan ev kadını, hergün askerlerin baskın yaptığı, ihbarcılarının kontrol altında tuttuğu bir eve devrimcilerin böyle günlerce kalmak için gelemeyeceklerini çok iyi bildiğinden, bunun mümkün olmadığını ve evinden hemen çıkıp gitmelerini ister. Zaten tutum ve davranışları da bunların devrimcilerle ilişkisi olmadığını ortaya koymaktaydı. İşlerin birden ters gittiğini ve istediklerini alamayacaklarını anlayan kontr-gerilla timi, saldırganlaşarak kadını zorlamaya başlarlar. Bunun üzerine kafasındaki tüm şüpheleri silen kadın bunların devrimci olmadığına kesin kanaat getirir ve sahip çıkamayacağını belirtir.

Bu kez yine bir taktiğe başvuran kontr-gerilla timi, kadına sarkıntılık ederek, yaptıkları bu alçaklığı devrimcilerle yüklemeye planlarını uygulamaya koyarlar. Daha önceleri Ağrı dağında, Çatak'da ve başka yerlerde denenen bu yöntemi bu kez burada uygulamak isterler. Kadına sarkıntılık ederek adı hakaretlerde bulunan alçak faşistler, bir yandan da sürekli olarak "*Biz Apocuyuz, bize sahip çıkmadan sana ne yapacağımızı çok iyi bilirsin*" diyerek suçu devrimcilere yıkmaya çalışmışlardır.

Kontr-gerilla timinin işi azıttığını ve saldırganlaştığını gören ev kadını bitişik evde oturan kaynına seslenerek, gelmesini ister. Durumu olduğu gibi ona da aktarır. Bunun üzerine kayını da evi terketmezlerse, köyün bekçisine haber vererek, karakola gideceklerini söyler. Kontr-gerilla birliğinin jandarmadan korkar yanı yoktur. Ama planlarının bozulmasını da bir türlü içlerine sindiremediklerinden kendi bildiklerinde diretiler. Bunun üzerine, bekçiye haber veren köylü onunla birlikte karakola gitmek için çıkar.

Evde bulunan kontr-gerillalar, karakola gidiyorum diye uzaklaşan bekçi ile köylünün karakola değil de, gidip Apoculara haber vermesi karşısında durumlarının kötü olacağını bildiğinden, köyün çıkışında pusu kuran diğer

time haber vererek, "iki terörist kaçıyor, bunlar Apocudur" diyerek öldürülmelerini isterler. Bunun üzerine bekçi ile köylü üzerine yayılım ateşi açarlar. İlk ateşte köylü aldığı kurşun yaralarıyla düşerken, bekçi mevziye yatar. Mevziden köy bekçisi olduğunu söyler. Devrimcilerin yurtsever olduğunu bildiği köy bekçisi kendisini tanıttıncaya, eğer devrimcilerse, ateşe devam etmeyeceklerini düşünerek, kendisini birkaç kez daha tanıtır. Ama karşılık olarak, sürekli ateş edildiğini görünce, bunların sömürgeci birlikler olduğunu ve eve gelenlerle işbirliği içinde olduğunu kavrar. Bunun üzerine kendi mevzisini de düzelterek bekçi, karşılık vermeye başlar. Çatışma bir hayli uzun sürer. Köydeki kontr-gerilla timinin de çatış-

maya katılması ile iki ateş arasında kalan köy bekçisi, attığı isabetli atışlarla 5 sömürgeci faşisti imha ederken, bir çoğunu da yaralamıştır. Aldığı kurşun yaralarının ağır olması ve sürekli kan kaybetmesi sonucu bekçi de yaşamını yitirir.

Olayı basına daha değişik bir tarzda yansıtan sömürgeciler, hemen üzerini kapatırken, yaptıkları alçaklığı da gizlemeye çalışmaktadırlar. Fakat burada da açık olarak görüldüğü gibi, artık halk sömürgecilerin sahtekarlığını çok iyi görmekte ve çevirdikleri oyunları yutmamaktadır. Bizzat yurtseverlerin karşı koyuşlarıyla daha da fazla darbelenmektedirler. HRK güçleri ile ilişki içinde bulunan yurtsever köylü ile bekçinin karşı koyuşları ve sömürgecilerle ağır darbe vermaları halkımızın da düşmana karşı her yönlü savaştığını, ve bu savaşta onların da yer aldığını göstermektedir.

★ ★ ★

Terörist SAPO'nun Gerçek Yüzü...

Baştarafı Syf: 9'da

PKK'ye yıkılacaktı, fakat gerçek komlocuları daha iyi tanıdım" diyerek oynanmak istenen oyunun iç yüzünü açığa çıkarmıştır.

Halkımıza karşı işlediği suçlara yenilerini ekleyen terörist İsveç hükümeti ve SAPO, kamuoyundan artan tepkiler sonucu katili göstermelik de olsa, tutukladığını açıklamıştır. Daha önce ve yaşanan bu son olay, gerçek teröristlerin yüzünü bir kez daha açığa çıkarmıştır. Bir haine sahip çıkma temelinde koparılan fırtınaların altında yatan nedenlerin neler olduğu böylece daha iyi görülmeye başlandı.

Peşeng adlı katiller güruhunun geçmişi, Sami Abdurrahman, KUK-SE, IKP ve UDG işbirliğinde düzenlediği komplolara bir yenisi, bu kez SAPO'nun işbirliğinde gündeme sokuldu. Böylece yeni işbirlikçiler eliyle daha değişik alanlarda gündeme koyulan provakasyonlarla, ulusal kurtuluş savaşçılarına karşı katliamlara girişmektedirler.

Halkımız bu katiller güruhundan işledikleri suçların hesabını soracaktır. Bu katiller güruhu, efendileri ile birlikte işledikleri tüm suçların birer birer hesabını vereceklerdir. Halkımızın en değer-

li evlatlarına ve yurtseverlere karşı işlenen hiç bir suç cezasız kalmayacaktır.

Bu komplocu, provakatör güçlerin açığa çıkan yüzlerinin teşhir edilmesi bugün daha da önem kazanmaktadır. TC ile anlaşarak işbirlikçilerini yurtseverlerin üzerine saldırtan komplocu İsveç hükümeti ve uşaklarının halkımıza ve öncü gücüne karşı nasıl bir saldırganlık içinde bulunduğu bugün daha iyi görülmektedir. SAPO işi saldırganlığa vardırıarak, yurtseverleri tehdit altında tutmak istemektedir. Fakat bugüne kadar, uygulamak istediği tüm komplolarda olduğu gibi, bu oyunları da halkımızın geliştirdiği ulusal direniş savaşının yükselmesiyle boşa çıkmaya mahkumdur.

Katiller güruhuna ve efendilerine bir kez daha sesleniyoruz: Halkımızın kanına elinizi bulamaktan vazgeçin. Bu tür alçakça yöntemlerle bir yere varamazsınız. İşlediğiniz suçları gizlemeniz mümkün değildir. Takke düşmüş ve kel görünmüştür. Ne ile örtmeye çalışırsanız çalışın, terörist SAPO ve işbirlikçi Kürt hainlerinin yüzünü gizleyemezsiniz. Teşhir ve tecrit olmanızın önüne geçemezsiniz.

*Halkımıza Yönelen Hiçbir Saldırı Karşılıksız Kalmayacaktır!

*Hiçbir Şey Halkımızın Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesinden Daha Değerli Değildir!

Partimiz PKK ve Parti Önderimiz...

Başarafa Syf: 19'da

gücün bileğini bükemediği bir önderliğe sahip olmanın gururunu, sevincini yaşıyor.

İşte bu nedenledir ki düşman, en değerli varlığımızdan birine yönelerek, O'nun şahsında PKK ve halkımıza karşı bir savaş açmış, yürüttüğü propagandalarda oklarını O'na yöneltmiştir.

Avrupa'da tam da ülke mücadelemize daha aktif bir desteğin sunulması için çalışmaların yoğunlaştırıldığı "ERNK'yi Destekleme Kampanyası"nın ilan edildiği bir dönemde, başta Milliyet gazetesi olmak üzere, bu karşı-devrimci blokun sahte resim ve yalanlarla süslü "lüks yaşam" hikayesine hız vermesi boş değildir. Onlar, kendi yaşam tarzı ve ahlak felsefelerini ortaya koymaktan başka bir işe yaramayan, bu tür yalanlarıyla halkımızın PKK'ye olan inanç ve bağlılığını yıpratabileceklerini, sunduğu desteği azaltabileceklerini zannetmektedirler.

Ancak, halkımız geçmişte olduğu gibi günümüzde de, düşmanın bu tür yöntemlerine en kahredici cevabı vermesini bilecek, her türlü karalama ve demogoji çabaları, sahiplerinin suratındaki maskelerin yırtılmasıyla sonuçlanacaktır.

Şanlı UKM'miz ve Yunanistan Halkı...

Başarafa Syf: 3'te

kart, afiş, pullar ve diğer tanıtıcı resimlerle zengin bir pano oluşturduk. Mücadelemizi tanıtıcı konuşma ve yayınların dağıtımıyla yoğun bir propaganda çalışması yaptık. Ülkemizdeki sosyal yaşam ve HRK birliklerinin savaşıyla ilgili olarak hazırladığımız sergiler de büyük bir ilgi gördü. Politeknigi ziyarete gelen hemen her insan masalarımızı ve sergilerimizi de ilgiyle izleyip yayın ve bildirimimizi aldılar.

Yürüyüş günü bizde kortejimizi düzenleyerek aktif şekilde eyleme katıldık. En başta ulusal önder Abdullah ÖCALAN'ın resmi, Cephe bayrağı, Politeknik olaylarıyla ilgili pankart, FKBDK'nin pankartı sırasıyla dizilerek hareket edildi. Kortejin yanısıra görevli arkadaşlarımız sürekli bildiri ve yayın dağıttılar. Türkçe, Kürtçe ve Yunanca sloganları oldukça gür sesle

Bu dönemde, direkt Türk cuntasının izah etmeye çalıştığımız bu saldırılarına paralel olarak, yine bir takım provokatörlerin sahneye çıkıp, provokatör rollerini oynamaya çalıştıkları görülmektedir. Halkımızın PKK etrafında giderek artan eylemliliği ve yoğunlaşan desteği karşısında, efendilerine karşı can borçlarını ödemek isteyen provokatörler, yayınladıkları bildirimlerde, özellikle şehit, tutuklu ve halen mücadele içinde olan arkadaşların aile ve akraba çevrelerini provake ederek, PKK'ye karşı düşman hale getirmeye özel çaba sarfediyorlar. Semir provakatörünün kullandığı ve sonunda başında parçalanmış ve eskimiş saldırı silahu da, kitlemizin politik uyanıklık ve direniş duvarına çarpılarak parçalanacak, ellerini devrimci kanına bulayan ve ortalığı bulanıklaştırıp kendilerini gizlemeye çalışan provakatörler, halkımızın hesap sorucu kin ve öfkesinden gereken nasiplerini alacaklardır.

O halde, günümüzde yoğunlaştırılan ulusal kurtuluşçu faaliyetlerimizi zayıflatmayı amaçlayan bütün bu saldırılara karşı, PKK'nin engel tanımayan direniş bayrağı altında toplanalım ve önümüze koyduğumuz görevleri en güçlü şekilde hayata geçirerek,

ve disiplinli bir şekilde haykırmanın izleyenlerin beğenisini kazandı. Yürüyüşün sonuna kadar kortejimiz her geçtiği yerde coşkun alkışlarla izlendi. Attığımız sloganlara kenardaki kalabalık kitleler de eşlik ederek mücadelemizin yanında yer aldıklarını gösterdiler. Miting alanında her grubun eylemini sonuçlandırıp dağılmasına karşın bizler hemen dağılmadık ve hep birlikte kollarımız havada yumruklarımız sıkılı vaziyette tüm devrim şehitlerinin anısına saygı duruşuna geçtik. Eylemi bu tarzda sonuçlandırmamız Yunan halkının tüm dikkatlerini bir kez daha üzerimize çekti ve coşkun alkışlarla uğurlandık.

Yunan halkının mücadelemize bu kadar yakın ilgi ve destek göstermesi, sempatisini açıkça belli etmesi, Türk sosyal-şövenlerinin ve Kürt küçük-burjuvalarının da dikkatini çekti. Çoğu hayretlerini gizleyemediler. Dağıttığı-

düşmanı bir kez daha kahredelim.

PARTİLİ KADRO VE SEMPATİZANLAR!

Yoğunlaşan bu saldırı ortamında, Partimizin çizgisini özümsemeye ve hayata bütün yönleriyle uygulama görevi daha da büyük bir öneme sahiptir. Düşman en büyük yalan ve demogojilerle süslü hiç bir kural ve ahlak felsefesine uymayan çok iğrenç ve alçak bir tarzda savaşıyor. Bu savaşında elindeki bütün teknik imkanları, propaganda malzemelerini ve uşağı tasfiyeciler-provokatör çevre ve kişileri harekete geçiriyor. Ve gerek ülke içinde ve gerekse ülke dışında mücadelemizin yeni atılımlarını zayıflatmayı, etkisiz kılmayı hedefliyor. Avrupa'da tam da "ERNK'yi Destekleme Kampanyası" döneminde karşı-devrimci propagandanın yoğunlaştırılması, kitlemiz üzerinde oynanmaya çalışılması, Milliyet'ten, provakasyon bildirimlerine kadar birçok yazılı paçavranın piyasaya sunulması, bunu açıkça ortaya koymaktadır. O halde, bütün bu karşı-devrimci saldırılara "psikolojik etkileme, inancı zayıflatma ve desteği azaltma kampanyalarına" karşı politik bilincimizi geliştirerek, kitle çalışmalarını daha da hızlandırarak yoğun bir ajitasyon-propaganda seferberliğine girerek; bertürüldü saldırı, engelin üzerine devrimci intikam ruhuyla yürüyerek, çalışmalarımızı zaferle taçlandırmak en kutsal görevimizdir.

mız binlerce bildiri, yüzlerce yayın organı ve topladığımız onbinlerce Dragmi miktarındaki bağış bu çevreleri büyük bir şaşkınlığa soktu. Ertesi günkü günlük gazetelerin tümünde de bizden bahsedilmesi ve ulusal önderimizin resminin bazı gazetelerde verilmesi bunların şaşkınlığını doruğa çıkardı.

Bugün Yunan halkı bu sözde solculara şunu sormaktadır: "PKK savaşıyor ve sömürgecilere hergün daha güçlü darbeler vuruyor. Siz neden savaşıyorsunuz ve yıllarca buralarda olduğunuz halde birşey yapamıyorsunuz?" Bu soru karşısında sıkışan bu güçler, "biz de Kürt halkının mücadelesini destekliyoruz" diyerek ağızdan yalan söylemektedirler.

Gerek bu eylem boyunca, gerekse de değişik dönemlerde bu alanda hareketimize karşı girişilen birçok provakasyonu ise buraya aktarmadık. Ancak halkımız ve Partimiz bu tür oyunlara karşı uyanık davranarak hepsini boşa çıkarmayı başarmış, bundan sonrada başaracaktır.

*Hiçbir Güç Dünya Halklarının Mücadelemize Olan Sempatisini Engellemez!

Yunanistan'dan PKK Sempatizanları

5 Avrupa Ülkesinden Faşist Cuntaya...

Baştarafı Syf: 10'da

lerini tüm dünyaya duyurmaları, başta Avrupa ülkelerindeki demokrat-ilerici çevreleri olmak üzere dünyanın birçok ülkesinde de tepki ve protesto seslerinin yükseltilmesini sağladı. Avrupa alanında bulunan Kürdistanlıların da girişimleri ve yoğun eylemleriyle tüm dikkatler Kürdistan ve Türkiye'ye çevrilebildi. Diyarbakır zindanlarındaki katliamların ortava çıkmasından sonra da insan hakları komisyonu, uluslararası af örgütü ve diğer uluslararası kuruluşlar Türkiye'ye karşı tavır aldılar. 1 Temmuz 1982'de Strasburg'daki Avrupa insan hakları komisyonunda Türkiye'ye karşı, 5 Avrupa ülkesi bir dava açtılar. Hollanda, Fransa, Danimarka, İsveç ve Norveç tarafından yapılan bu şikayet üzerine girişimler başlatan insan hakları komisyonu bir çok heyeti de Türkiye ve Kürdistan'a göndermiş ve yoğun bir baskı ve işkence ortamının yaşandığını belgelerle de kanıtlamıştı.

Fakat bu girişimlerin yoğunlaştığı dönemde madalyonun diğer yüzünü de Avrupa emperyalistlerinin Türkiye ve Kürdistan üzerindeki hesapları ve bu alanı kendi çıkarlarının hizmetine nasıl daha iyi koşabilecekleri oluşturmaktaydı. Bu ülkeler, politikalarını dayandırdıkları ilkeler doğrultusunda görünüşte de olsa faşizme ve katı yönetim tarzına karşı çıkmakta, bu tarz bir yönetimin kendi çıkarlarını zedeleyeceğinden duydukları korkuyu dile getirmekteydiler. Türkiyeli ve Kürdistanlı sol güçlerin önemli bir kısmını kendi denetimlerine almayı başaran, bu yöntemler, en önemli güç olarak gördükleri PKK'yi de aynı rotaya çekmeye çalışmakta, Avrupa alanına taşırabilmek için yoğun çaba sarfetmekteydiler. Bunu başardıkları oranda Türkiye üzerinde etkinlik kurabilecek, bu alandaki egemenliklerini uzun süre yaşatabileceklerdi. Ancak bu güçlerin yaptıkları hesaplar tutmadı. PKK, direnişçi ideolojisinden vazgeçmeyerek, hazırlıklarını tamamladı ve II. Kongresinde, ülkede mücadeleyi başlatma kararını alarak çalışmalarını bu yönlü hızlandırdı. Ülke zemininde yürütülen faaliyet ve hazırlıklar da belli bir seviyeye getirildikten sonra 15 Ağustos 1984'te gerçekleştirilen güçlü eylemlerle uzun süreli halk savaşının ilk adımları atılmış oldu.

15 Ağustos Atılımı Türkiyeli ve

Kürdistanlı "sol" güçlerin hesaplarını bozan, onların Avrupa alanında yaşamlarını daha uzun süre idame etmelerine engel olan bir atılım olmakla kalmadı; aynı zamanda Avrupa sosyal-demokrasininin de hazırlık ve girişimlerine önemli bir darbe oldu.

Emperyalist ülkelerin bölgemiz üzerinde yaptıkları hesaplara göre genelde bu beş ülkenin özelde ise İsveç'in payına düşen Kürdistan; Türkiyeli ve Kürdistanlı "sol" güçlerin de aktif desteği alınarak ve Türk yönetimi de dahil olumlu bir biçime kavuşturularak sorun olmaktan çıkarılacak, bazı ekonomik ve kültürel imkanlar da sağlanarak çözüm tamamlanacaktı. Bu hedefe ulaşmak için ilk adım atıldı ve cunta göstermelik seçimleri yapıp, sahte siyasal partileri kurdurduktan sonra "demokrasi"ye geçtiğini açıkladı. Başlangıçta halka zorla onaylatılan faşist anayasa çerçevesinde kurulan partiler bir yandan cuntanın onayıyla içte çalışmalarını başlatırken bir yandan da dışa açılmaya ve komuoyuna, Türkiye'ye "demokrasi"nin geldiğini kanıtlamaya uğraştılar.

Faşist cuntanın icazeti ile sağ ve sol görünümüne ortaya çıkan bu partiler, en başta da Avrupa sosyal-demokrasininin tasvibini kazanarak meşrulaşmaya çalıştılar. Türkiye ve Kürdistan halklarının devrimci-demokratik mücadelesi önünde ciddi bir engel olan tasfiyeci sol güçler de bu partilerin kurulması üzerine yeniden Türkiye'ye dönme ve serbest hareket ederek, parlamenter ve sendikal mücadele verme hayallerine kapıldılar. Türk devletinin bunlara yönelik politikasında önemli oranda yumuşama göstermesi ise umutlarının daha da artmasına neden oldu.

Avrupa sosyal-demokrasininin Türkiye için planladığı politikalarını hayata geçirme olanakları doğmuştu. Türk devleti bir yandan dış ilişkilerine yoğunluk kazandırırken, bir yanda da içte burjuvazininin katmanları ve "sol" çevrelerle olan ilişkilerine biçim vermeyi başarmıştı. Görünüşte sağlanan bu değişiklikleri kendilerine gerekçe olarak gösteren 5 Avrupa ülkesi de Türkiye'yi insan hakları komisyonuna şikayetten vazgeçtiklerini açıklamışlardır. Bu, Türk faşist yönetiminin uygulamalarına bir onay anlamını taşıdığı gibi, aynı zamanda çok önceden planlanan bir politikanın hayata geçirilmesidir.

Bu 5 Avrupa ülkesinin Türkiye'yi şikayetten vazgeçmeleri, Türkiye'de insan haklarının korunduğu anlamına gelmez. Bu tavır, Avrupa emperyalistlerinin 15 Ağustos devrimci atılımı karşısında giderek çöküşe giden cuntanın yerine 1988'lerde başa getirmeyi planladıkları SHP, DSP gibi sosyal-demokrat iktidar alternatifinin şimdiden hazırlanması ve geliştirilmesidir. Nitekim, basına da yansıdığı kadarıyla 5 Avrupa ülkesi ve cunta "terör eylemlerine" karışmamış siyasi tutuklulara af, Barış, ve DİSK davalarının sonuçlandırılması konusunda anlaşmışlardır. Bunun karşısında ise, 5 Avrupa ülkesi cuntanın Kürdistan'daki uygulamalarına destek olacaktı. Bu da, hazırlığın nereden geliştirildiğinin açık bir ifadesidir. Türkiye'ye "demokrasi", Kürdistan'da ise en amansız baskı, işkence ve katliam, uygulanacaktır. Böylece Kürt ulusal kurtuluş hareketinin önüne geçmeyi de planlamaktadırlar.

Faşist Türk cuntasının içte ve dışta gösterdiği devrimci hareketi tasfiye ve imha çabalarına koşulsuz onay veren emperyalistler, aynı zamanda perde arkasındaki yöneticilik rolünü de oynamaktadırlar. Paul Henze'nin Türk yönetiminin iç sorunlarının çözümünde uygulayacağı yöntemlere bizzat araştırmalar, incelemeler yapması ve politika belirleyip uygulamaya sokması bunun açık kanıtıdır. Yine başta İsveç yönetimi olmak üzere diğer Avrupa sosyal-demokratlarının da halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesine karşı bir tavır içerisine girmeleri ve faşist Türk yönetimine karşı bugüne kadar sürdürdükleri olumsuz tutumlarını değiştirerek, yakınlaşma içerisine girmeleri de bir bütün olarak emperyalizmin bölge politikasının bir sonucudur. Türk devleti, sinsi ve ikiyüzlü politikasıyla kendisini girdiği darboğazdan kurtarabilmiş, emperyalizmin de desteği ile kurduğu sahte siyasi partileri demokrasiye geçişin kanıtları olarak dünya kamuoyuna kabul ettirmek istemiştir. Bir yandan Ortadoğu ülkeleri ve Kürdistan'ın diğer parçalarını ellerinde tutan ülkelerle sıkı bağlar geliştiren Türk devleti, kendisi ve bölge düzleminde emperyalizm açısından en büyük tehlike olarak gördüğü ulusal bağımsızlık mücadelemize karşı her türlü yöntemi kullanarak savaşmakta ve bu haksız savaşa da başta ABD olmak üzere, Avrupa emperyalistlerinin onayını alarak devam etmektedir.

★ ★ ★

Ağrı İsyanı

Baştarafı Syf: 14'te

lünce yanındakiler esir düştü. 1930 yılında Ağrı Kürt ulusal hareketi kemalist yönetim tarafından kanla bastırıldı. İsyandan sonra isyan bölgesindeki Kürt köyleri ateşe verildi ve bir çok insan öldürüldü. Hemen ardından da Zilan deresinde büyük bir Kürt katliamı gerçekleştirilerek Kürtlerden öç alındı. (Bu katliam hakkında 1930'da Kahire'de Xoybun Cemiyetinin istemiyale Kürt hareketi üzerine Arapça küçük bir kitap yayımlayan Dr. Bahêç Şirgo'nun yapıtından yakılıp, yıkılan köylerin ve katledilenlerin bir listesi vardır.) (4)

Elbette Ağrı hareketinin içinde gerçekleştiği toplumsal, ekonomik ve siyasal koşullar ve Ağrı hareketinin savaş öyküsü bu kadar kısa değildir ve böylesi bir mekalinin sınırlarını çok aşar.

Bu özlü değinmeyi verişimizin nedeni, Ağrı isyanının tamamen Kürt ulusal bağımsızlığını hedef alan bir hareket olduğunu belirtmemiz içindir. Kürt ulusal hareketleri ve bu arada Ağrı hareketi hakkında ilerici, devrimci kesimler arasında genel olarak yanlış yargılar vardır. Kemalistlerin dışta ve içte bu hareketleri küçük düşürmek, onları gerici, dinsel başkaldırlar, ya da üç-beş "eşkiyanın" işi gibi tanımlaması yazık ki, bazı ilerici kesimlerde de öyle bilinmesine neden olmuştur. Bunun böyle olmadığını tarihsel gerçekler gösteriyor. Buna karşın bu konuda daha derli toplu ve detaylı araştırma ve incelemelerin yapılması gereğini belirtmeye gerek yok...

Ağrı isyanının yenilgi nedenleriyle diğer Kürt hareketlerinin yenilgi neden-

leri arasında büyük benzerlikler vardır...

Bir kez Ağrı hareketi iyi bir hazırlık ve çalışma yapılmadan, koşulların diretmesiyle başgöstermiştir. İkincisi, her ne kadar Xoybun Cemiyeti hareketinde etkinlik sağlamışsa da, hareket çağdaş bir örgütlenmeye ve ulusal çağdaş bir programa sahip değildi. Üçüncüsü, hareketin yönetim kadrosu aşiret şeflerinden ve Kürt beylerinden oluşuyordu. Bunların sınıfsal yapısı ulusal hareketleri günün koşulları içinde geliştirmeye elvermiyordu. Dördüncüsü, aşiretler arasındaki ayrılık ve karşıtlıklar, kemalist yönetimin bundan yararlanarak kendilerine uşak yaptıkları bir kesimi harekete karşı çıkarmaları da hareketi zayıf düşüren önemli bir etkenidir. Beşincisi, Ağrı hareketinin bölgeyle sınırlı kalarak Kürdistan'a yayılamaması da onun yenilgisini hazırlayan önemli bir etkenidir. Altıncısı, hareket dış ilişkiler kuramamıştır. (Xoybun Cemiyeti mensupları Ermeniler aracılığıyla Erivan Sovyet hükümetiyle ilişki kurmayı ümit etmiş ama bu gerçekleşmemiştir.) Çağdaş askeri düzenleme yeterli olamamış ve gerekli silahlar elde edilememiştir...

Her şeye karşın Ağrı Kürt ulusal hareketi tümüyle Kürt halkının bölgedeki kendi gücüyle, özverisiyle gerçekleştirilmiş ve savaşanların yiğitliği, savaşkanlığı, inancıyla üç yıl direnmiş bir harekettir...

Ağrı dağı hareketi Kürt halkı arasında; inanmış, korkusuz ve savaşkan insanların, Kürt ulusunun kurtuluşu uğruna gösterilen özverinin bir ifadesi olarak yaşıyor.

Ağrı dağında savaşan ve düşmana ağır kayıplar verdiren kahramanlar için düzülen türküler halk arasında söyleniyor. Buna karşın o zaman yayınlanan bir Türk gazetesi hareketin yenilgisiyle ilgili olarak yayımladığı yapma bir resimde "Ağrı'da hayali bir Kürdistan'ın" ölmüş bulunduğunu yazıyordu...

Oysa Dr. Bahêç Şirgo'nun kitabında (5) dediği gibi, eğer bu gazetede birazcık ciddiyet ve ağırbaşlılık olsaydı, "Ağrı dağında geleceğin Kürt ulusal hareketinin öncüleri" yatıyor diye yazacaktı.

Sömürgecilerin, emperyalistlerin, faşist ve gerici güçlerin en korktukları "isyan" kavramıdır. Onun için de isyan ve isyancıları gözden düşürmeye çalışan yalan ve aldatmacalar yayar, bunu kitlelere inandırmaya çalışırlar. Oysa isyan, zulmün, sömürü ve baskının, ulusal köleliğin olduğu her yerde başgöstermesi kaçınılmaz bir şeydir. İsyancılar, kazanır da, kaybederler de. Ama her isyanın yenilgisi, daha güçlü, daha deneyimli bir isyana başlangıç eder.

İrkçi Kemalcılar, Ağrı dağı hareketini yendiler ama, Ağrı dağında Kürt ulusunun özgürlük ve bağımsızlığı için can veren yiğitler yatıyor. Bugün onların bıraktığı yerden daha gür sesler yükseliyor. Yarın bu ses, büyüüp alev alev Kürdistan'ı saracak...

(1) 1976-77 yıllarında Ağrı isyanı hakkında bilgi toplarken isyana katılmış ya da o dönemi yaşamış bir çok insanla yaptığım konuşmalar belirtilen bilgileri doğrular niteliktedir.

(2) İfadenin Türkçe anlamı: "Etrafındaki karalar yasımız, ortasındaki al kanımızdır"

(3) İfadenin Türkçesi: "(Ağrı kastedilerek) Volkan ateş püskürüyor"

(4) Dr. Bahêç Şirgo, Geçmiş ve Bugünüle Kürt Sorunu, Kahire, 1930 (Arapça)

(5) Dr. Bahêç Şirgo, age.

13.12.1985

Sömürgecileri ve "Sol"dan Uzantılarını...

Baştarafı Syf: 15'te

Bu her iki odaktan yöneltilen saldırıların bununla da sınırlı kalmadığı, daha değişik düzey ve biçimlerde de sürdürüldüğü görülmektedir. Özellikle de kadro ve savaşçılara yapılan çağrılarının aynı mahiyette olması ve tehdit, güvensizlik ve kuşku yaratma, önderliğe karşı isyan ettirme gibi yönlerle hitap etmesi, aralarındaki işbirliğini açıkça ele vermektedir...

Zaten son dönemde artan saldırıların silahlı düzeye çıkarılması ve devrimcilerin kanına girecek kadar

devrim-düşmanı yüzlerini açığa vurmaları onların hangi kaynaktan yönlendirildiğini de kanıtlamaktadır.

Şunu hemen belirtelimki sömürgeciler tarafından yöneltilen hiçbir saldırıyı ve dağıtılan hiçbir bildiriye halkımız yadırgamamaktadır. Bu onların kendi çıkarlarını ve varlıklarını korumaları için zorunlu olarak başvurdukları tedbirlerdir. Sınıfsal ve ulusal mücadelede devrimciler de sömürgeci güce karşı fiili saldırıların yanısıra propaganda düzeyinde de saldırılar yöneltilir. Bu savaşın kaçınılmaz bir kuralıdır. Ama anla-

makta zorluk çekilen asıl sorun ise kendisine "sol"cu, "devrimci", "sosyalist" ve hatta "komünist" sıfatları takan güçlerden mücadelemize yöneltilen saldırıların nedenleridir. Bu çevrelerin de mücadelemizin gelişmesiyle çıkarları mı sarsılıyor, varlıkları mı tehlikeye giriyor? Yoksa sütüyle beslendikleri ana canavara vurulan darbe bu küçük canavarları korkutuyor mu?

Bu soruların yanıtlarını yurtsever ve demokratlar bizzat sözkonusu çevrelerin sözlerine ve pratiklerine bakarak, eylemlerinin niteliğini değerlendirerek verecektir. Aynı zamanda yüzlerine sol maske geçiren bu devrim-düşmanlarını teşhir etmekten de geri durmayacaktır.

★ ★ ★

(١٥٠) مشروع صناعي فقط أربعة منها صمت لتطبيقها في المناطق الكردية على الرغم من أن الخامات (من أجل صناعة التعدين مثلا ، فضلا عن النفط) تنبع هناك بالذات . وكانت نسبة الألبان في كردستان تركيا إلى السكان عام ١٩٧٠ واحد لكل عشرة آلاف نسمة بينما كانت في عجم تركيا ٣ و ٤ طبيب ، وثمة مناطق في كردستان إيران يقطنها أكثر من عشرين ألف نسمة ليس فيها أي طبيب .

إن هذا الوضع الاقتصادي والاجتماعي والثقافي المزري في كردستان يعتبر وصفا عارفا في جميع تلك الحكومات ويعتبر خرقا مكشوف للمواد رقم ١ و ٥٥ وغيرها من ميثاق الأمم المتحدة ولكافة التزاماتها وتعهداتها الدولية .

وفيما يخص التعليم بلغة الأم فإن الاتفاقية الدولية لمنظمة اليونسكو لعام ١٩٦٠ وفي المادة رقم ٥ تؤكد على ما يلي " يجب الاعتراف للأقربان الذين ينتمون إلى الأقليات القومية بحقهم في ممارسة التعليم الذاتي الخاص بهم ، قيلادة المدارس حسب سياسة الدولة في مجال التعليم ، استعمال أو التعلم بلغاتهم " .

بدون شك لا يتم الالتزام بهذه المادة مطلقا من قبل تلك الحكومات في تعاملها مع الشعب الكردي . لا بل أن عملية صهر الكرد في بوتقة الأمم المضطهدة جارية على قدم وساق . سياسة تترك وتغرس وتعرب أمم الكرد تتخذ أشكالاً لا حصر فيها مختلفة في هذه الدول . وأكثر هذا ما لا شك وحشية وعنصرية هو الإبقاء على حالة الأمية المتفشية في كردستان والتي تتجاوز نسبتها بين النساء ٠/٠٩٨ وبين الرجال ٠/٠٨٠ . وهما الميثاق التالي من القانون التركي حول الأحزاب السياسية لعام ١٩٦٦ والذي يسرى مفعوله إلى يومنا هذا وعلى الرغم من إدخال بعض التعديلات عليه ولكن المادة ٨٩ منه تظل ثابتة ودائمة لأنها تعبر عن العقلية الشوفينية والاستعمارية والعنصرية للأوساط التركية تجاه الشعب الكردي . فهذه المادة تؤكد على ما يلي : " لا يجوز للأحزاب السياسية أن تمارس أية دعاية تنص على اعتباراته توجد في الجمهوريات التركية أقلية ترتكز على قاعدة التمايزات الدينية أو اللغوية أو الثقافية . لا يجوز للأحزاب السياسية أن تخدم أهداف تجزئة شعب الجمهورية على طريق حماية وتطوير الثقافة واللغة الإلتركتيتين " .

بدون شك أن الهدف الرئيسي لهذه المادة التي تنبع منها رائحة العنصرية الكريهة هو الشعب الكردي . فمن المعروف أن الثقافة واللغة والآداب الكردية تعتبر خارجة عن القانون في هذه الدول ويتم محاربتها بدون هوادة . فلا توجد مدرسة واحدة يتم التدريس فيها باللغة الكردية (في العراق شكليا موجودة بعض المدارس التي تدرس فيها عدة مواد علمية فقط باللغة الكردية) ولماذا فتح المدارس باللغة الكردية وتطوير الثقافة الكردية ، إذ كانت الأوساط الطورانية الشوفينية التركية تدعي بأنه لا يوجد / ل / مليون / كسردى في كردستان الشمالية الغربية ، بل هناك الأتراك الحلبسوس . إن هذه الأجزاء الانسانية والمحرومة دوليا ترتكز اليوم بشكل فظ ووحشي ضد أمم الكرد وعلى مرأى من الرأي العام العالمي والمنظمة الدولية بكافة أجهزتها وكالاتها المتخصصة

حيث يجري خرق يومي وتنظم لأبسط حقوق الانسان في كردستان ، التي تعاني من لدن الأوساط الشوفينية الاستعمارية شتى أشكال القهر والاستغلال والاضطهاد القومي والطبقي . يقول الشاعر والفيلسوف الألماني غوته : ان النظرية رمادية اللون ولكن شجرة الحياة خضراء الى الابد .

فبدون شك ان الواقع الملموس والظروف الاجتماعية والاقتصادية لأمم الكرد في كردستان تختلف مطلقا لا بل تعتبر صورة معاكسة تماما لما جاء في تلك المواد من الاتفاقيات والمواثيق الدولية الرامية الى اللون التي تقر بالحقوق الأساسية لكامل انسان وامة وشعب . وهذه المناهضة ان الشيء الذي يثير حفيظتنا ويستدعي غيظنا المشروع هو أنه هناك أوساط دولية تدعي الديمقراطية والانسانية ونصت نفسها حامية لحقوق الانسان في كل مكان .

وهذه الأوساط نفسها بمناسبة أو دونها تشير ضجة وفعواً لا مثيل لهما حول مادعي بخرق حقوق الانسان الذي لا وجود لهذا الخرق أصلاً - في الدول الاشتراكية وبعض الدول التقدمية ذات الأنظمة الثورية مثل نيكاراغوا وغيرها . ولكن الأيحق لنا أن نسلل الزعماء المحترمين من أمثال ريجان ومازغريت تاتشر وكول وميتيران : لماذا تسكون عن الخروقات اليومية لحقوق الانسان الكردي في كردستان ؟ لماذا تسكون عن هضم حقوق أممها بكاملها وهي أمم الكرد المحرومة من حقها في تقرير مصيرها بنفسها ؟ هل سلتم جيهاً وبينة وبرين أسباب موت أطفالهم وهم في السنة الأولى لا بل في الأشهر الأولى من أعمارهم انهم ماتوا بسبب نقص التغذية والامسراض السارية . لماذا تسكون عن مذابح وجرائم الابادة الجماعية لطغمة كمان افجرين الفاشية في كردستان الشمالية الغربية ؟ لماذا تغمضون أعينكم عن تلك القرى والمناطق الكردية التي دمرت عن بكرة أبيها في كردستان الجنوبية على أيدي زبانية طغمة صدام الفاشية ؟ وكذلك القرى والقصبات التي دمرت في كردستان الشرقية ؟ لماذا تسكون عن تسمية (أتراك الجبال) التي تطلقها الأوساط الاستعمارية التركية على الشعب الكردي ؟ لماذا تسكون على وقع محاربة اللغة والثقافة الكردية يتبعين وصهر الشعب الكردي في هذه الدول ؟

لماذا هذا الصمت المطبق من قبلكم على عمليات التهجير اليومية في كردستان ؟ لماذا لا تتجولون على هذا المستوى المعاشي والوضع الاجتماعي والاقتصادي المتدهور والمتخلف في كردستان ؟ لماذا ولماذا ولماذا . . . أيتها أسئلة بدون أجوبة من قبلكم . و لكن أمم الكرد تعرفكم على حقيقتكم فأنتم نصيتم أنفسكم حماة لحقوق الانسان زورا وبهتانا لأن مصالحكم الامبريالية تلتقي بشكل مباشر وملتحمة عضويا مع مصالح الأوساط الشوفينية والاستعمارية التي تحتل وطن الكرد وتسهب وتسلب خيراته بمساعدة احتكاراتكم وشركتكم فما أنتم سوى شركاء في الجريمة ضد الكرد ووطنهم كردستان .

وفي مثل هذا اليوم المشهود يوم (١٠) من كانون الأول - اليوم العالمي لحقوق الانسان الذي يجب أن يكون حافظا للانسان الكردي لبذل العزيم من الجيود والانخراط نسي صفوف المناضلين والوطنيين الكرد اللذين يناضلون من أجل كسريون العبودية وتغيير هذا الواقع الاستعماري المفروض على الشعب الكردي وبناء كردستان حرة وموحدة وديمقراطية ذات سيادة حيث ستتمتع في ظلها أمم الكرد بكافة الحقوق والحريات اللائقة بالانسان من أجل أن تكون لامتنا الكردية العريقة مكانها اللائق تحت الشمس . حيث ستتابع مسيرتها التاريخية في بناء صح الحضارة الانسانية .

واننا لعلنا نقف تامة بان حزب العمال الكردستاني (PKK) وقوات تحرير كردستان (HRK) وجبهة التحرير الوطنية الكرد ستانية (ERNK) التي تقارع النظام الاستعماري التركي في كردستان الشمالية الغربية وتدك أركانه من الجسد وقادرة على إعادة حقوق الانسان الكردي للسلبية حيث ستعود البسمة الى شفاة أطفالنا والضحكة الى وجوه النساء والشيوخ والرجال ، وارجاع الأمل للانسان الكردي بالنصر على المستعمرين وبناء الوطن الكردي الحر .

وحيث سيكون خرق حقوق أمم الكرد في خيبر كان جزاً من العاصي الخابري .

موسكو في ١١/٤/١٩٨٥

*****
*****
*****
*****

موصول في آذار الماضي والتي ذهب ضحيتها حوالي ١٥٠ شهيداً ، بالإضافة الى المذابح الجماعية للسكان الكرد الأتمين في كردستان إيران في مدن بانه ، سقز وماربولان . ان جرائم الابادة الجماعية المذكورة اعلاه تتناقض كلياً مع الاتفاقية الدولية حول تلافى وقوع جرائم الابادة الجماعية وفقاً للعلم ١٩٤٨ والتي صادقت عليها أكثر من (٨٠) دولة ومن بينها الحكومات المتسلطة على رقاب الشعب الكردي . ان جرائم الابادة الجماعية المرتكبة بحق الكرد في كردستان لا تقلل في وحشتها عن تلك الجرائم البشعة واللاإنسانية التي ارتكبتها الفاشيون الألمان ابان الحرب العالمية الثانية في مدن يسنة خاطين السوفيتية وأرواد وفرنسية وليد يتسيا التشيكوسلوفاكية والجريمة البشعة للامبراليين الأميركيين في القرية الغيتنامية سونغ مي . ومن وضع كردستان الشمالية الغربية كمستعمرة كعب الموحش السوفييتي الكبير ، حشرت ان ما يلي : " تعتبر القضية الكردية جزءاً أساسياً من المسألة القومية في تركيا . ان جوهرها يكمن في انعدام الحقوق الاجتماعية والثقافية وانكار حقوقها القومية ، ملواخذنا بالحسبان . ان تركيا بشكل عام دولة ضعيفة التطور اقتصادياً فان كردستان تركيا يتبع من أكثر مناطقها تخلفاً ، مستعمرة حقيقية . وفي هذا تتلخص أحد الخواص الرئيسية للمسألة الكردية " .

بالإضافة الى ذلك ان الحكومات التي تضطهد الشعب الكردي تمارس سياسة متعمدة ومن سابق وهي وتصمم للابقاء على كردستان كمناطق متخلفة وزراعية ، محرومة من أبسط أساليب الحياة أي ان تظل المناطق الكردية بمثابة (البقرة الحلوب) أو (الدجاجة التي تبص ذهباً) وكمصدر للمواد الخام حيث نجد ان دول المتروبول مارست السياسة نفسها مع مستعمراتها . فهنا في كردستان نجد مع الأراضي الخصبة الملائحة للزراعة والعيام الوافرة والذهب الأسود - البترول - والثروات الباطنية بأشكالها المختلفة والطقس الملائم وغيرها من العوامل والشروط المتوفرة لجعل المناطق الكردية متطورة ومزدهرة . ولكن مع هذا نجد ان المناطق الكردية متخلفة جدا وخالية من المعامل والمطامع بعكس المناطق التركية والعربية والفارسية مما يؤثر بشكل مباشر على الوضع المعاشي ودخل الفرد ومستوى المعيشة في كردستان والتي تعتبر متدنية جدا بالمقارنة مع المناطق العربية والتركية والفارسية . وبهذا الصدد يقول أحد كبار المستشرقين السوفييت المختصين في المسألة الكردية الدكتور م. س. لازاريف ما يلي : " الوضع الاقتصادي والاجتماعي للكرد حين الكرد أسوأ بكثير من وضع العمال والفلاحين والحرفيين من الأتراك والفرس والعرب . ويتضح هذا ولومن الأرقام التالية : شكل دخل الفرد في كردستان إيران عام ١٩٧٥ (١٥٠٠ دولاراً) فقط في مقابل (١٣٤٠) دولاراً في إيران بشكل عام . وفي العراق المناطق الكردية تستلم أقل من ١٠ / ٠ من الأموال المخصصة حسب الخطة الموضوعة لتطوير البلد ، فمن أصل

هذا من حقه في تقرير مصيره بنفسه واقامة الدولة الكردية المستقلة بسبب التقسيم الاستعماري لكردستان . فمن المسلم به ان الشعب الكردي لم ينضم الى الدول المذكورة بحصص ارادته ، بل ان وطن الأكراد قسم بقوة السلاح وأرقيقت دماً عشرات الالاف وزهاق أرواحهم بوحشية لا مثيل لها . اذا لقد تم اغتصاب وطن الأكراد بالقوة حيث حرمت أمة الكرد من استعمال حقها في تقرير مصيرها بنفسها ولن يستعاد هذا الحق الا بالقوة والتضحية بالذات من قبل أحفاد الكريخ فهذا حقه الشرعي معترف به في كافة المواثيق والمعاهدات الدولية ذات الطابع الشامل . فنسذ قدم الزمان لم ولن تتغير القاعدة المعروفة والتي تقول : ان اخضاع شعب بالقوة لشعب آخر يعتبر استعماراً . فوطن الكرد وكردستان تعتبر مستعمرة حقيقية بكل معنى الكلمة . فلنتصفح ملفات التاريخ : احتل الاستعمار الفرنسي الجزائر بقوة السلاح واعتبر وطن الجزائريين مقاطعة فرنسية ما وراء البحار وجزءاً من الأراضي الفرنسية وبذل المستحيل من أجل فرنسة الجزائر ولى مدى مئة سنة وتيف نهب وسلب خيرات وموارد الشعب الجزائري الطبيعية واركتبت الجرائم الجماعية بحق الثوار الجزائريين والسكان العزل . فكردستان أيضاً احتلت بالقوة والدول الحالية تعتبرها جزءاً من أراضيها وسلامة على ذلك فكردستان غنية جدا بالثروات والمعادن والبترول ويتم نهب كل هذه الخيرات من قبل الطغمة الفاشية والديكتاتورية في انقرة وبغداد وطهران وتعمل هذه الحكومات ليل نهار من أجل تترك وتفرس وتعرب الشعب الكردي ومحاولة ثقافته ولغته ولابل في بعض الأجزاء يتم حرمان الكرد من الجنسية ويتم تفتيش مشاريع شونينية عنصرية مثل الحزام العربي و كذلك المشاريع الفاشية على الطريقة هتلرية ومعسكراته السنية الصيت مثل داخا ومايدانكا وشيلتافيا تسمى بالقرى النموذجية فسي جنوب العراق والقرى الاستراتيجية من قبل الاستعمار التركي في كردستان ، فهسي من حيث الجوهر تعتبر معسكرات اعتقال كبرى تمارس فيها شتى صنوف التعذيب والقتل ولعزيم من التوضيح نقول ان الأنظمة المحتلة لكردستان تتعامل مع وطن الكرد بالمنطق الاستعماري الكلاسيكي ، ففلا ان تعداد الجيش التركي يتجاوز الـ ٢٠٠ ألف جنسدي ولكن أتدرون عدد الجنود الأتراك في كردستان ؟ ان عددهم أكثر من ٥٠٠ ألف جندي . ان لم يكن هذا استعماراً فاذن يمكن تسميته ياترى ؟ هذا ماعدا قواعد وجيوش الحلف الأطلسي الموجودة في كردستان . ومن الجدير بالذكر ان هذه الحكومات ارتكبت في الماضي وترتكب اليوم جرائم القتل الجماعي بحق الشعب الكردي . ففي كردستان الشمالية الغربية ومنذ الانقلاب الفاشي في أيلول ١٩٨٠ ارتكبت طغمة أفريق الاستعمارية العشرية من جرائم الابادة الجماعية بحق المناضلين من كافة الأحزاب والمنظمات التقدمية فسي كردستان وخاصة من أعضاء وأنصار حزب العمال الكردستاني (PKK) . أما طغمة صدام حسين الفاشية فقد أزال الـ آلاف القسرى الكردية عن بكرة أبيها وقتلت العديد من أبناء الشعب الكردي . ويكفي ان نذكر فقط مذابح قلعة دزه وقصف معسكر زيوه في كردستان إيران والمذبحة الجماعية في سجن مد يسنة

السياسي الذي يعيش في ظل هذا الانسان أو ذاك ، هذه الأمة أو تلك . ان هذا المبدأ اليم تحول الى أحد المبادئ الأخرى في القانون الدولي ، أي فيما يعرف بـ (Jus Cogers) والذي يتطلب الالتزام به وتنفيذه من قبل كافة الدول في كل مكان انطلاقاً من المبدأ القائل : *Pacta sunt servanda* أي حسن الذمة والاخلاص في تنفيذ الالتزامات والتعهدات الدولية . في ضوء ما قبل أعلاه وانطلاقاً من تلك الحقوق الآتفة الذكر والمثبتة في مجموعة كبيرة من المواثيق والاتفاقيات الدولية لنا مطلق الحق ان نطالب ياترى ماهي الحقوق التي تتمتع بها أمة الكرد عاممة والانسان الكردي خاصة ؟ ان الاجابة الكاملة والواقعية على هذا السؤال تحتاج الى مجلدات ضخمة مكتوبة بحروف دموية وتشتمل على الخروقات وجرائم القتل الجماعية والاستهتار بأبسط القيم ومبادئ الحق والعدل والانصاف فيما يخص حقوق لابل وجود الانسان الكردي . وهنا سنكتفي فقط ببعض الأمثلة من الواقع العملي والتي تدحض وتبرهن زيف دعوات الحكومات المركزية المقتسمة لوطن الكرد كردستان بأنها تضمن الحريات والحقوق الأساسية لكافة مواطنيها بغض النظر عن انتماءاتهم السياسية والقومية . فالمادة الأولى من ميثاق الأمم المتحدة تؤكد على أنه من جملة الأهداف التي تسعى لتحقيقها هي : " تطوير العلاقات الودية بين الأمم على أساس احترام مبدأ المساواة وحقوق الشعوب في تقرير مصيرها " . أما المادة الأولى من الاتفاقيتين الشهيرتين حول حقوق الانسان لعام ١٩٦٦ وهما : ٦٠ - الاتفاقية الدولية عن الحقوق الاقتصادية والاجتماعية والثقافية للانسان . فنقول ما يلي : " ان الشعوب كافة تملك الحق في تقرير مصيرها بنفسها واستناداً الى هذا الحق فهي حرة ان تقيم لنفسها شكل التنظيم السياسي من أجل تأمين تطورها الاقتصادي والاجتماعي والثقافي . ان الشعوب قاطبة من أجل تحقيق أهدافها تستطيع بكل حرية لتصرف بمواردها وثرواتها الطبيعية " . قبل ان نبين الى أي مدى تلتزم الحكومات التي تضطهد أمة الكرد بنصوص مواد الوثائق الدولية المذكورة نود التأكيد على ان ميثاق الأمم المتحدة يعتبر من الناحية القانونية الدولية ، اتفاقية دولية متعددة الأطراف و لهذا كزماً على كل الدول الأعضاء في الأمم المتحدة (عدد أعضائها في الوقت الحالي ١٥٩) ان تلتزم بنصوص الميثاق وتنفيذه في المجال العملي وبما يخص الاتفاقيتين المذكورتين حول حقوق الانسان فان السدود الغاصبة لوطن الكرد قد صادقت على الاتفاقيتين وتعمدت الالتزام بموادها ، ولكن ماذا تسرى في مجال التطبيق ، هل يتمتع الشعب الكردي والانسان الكردي بهذا الحق الشرعي ؟ الجواب سيكون بالنفي حتماً . فمن المعروف ان الشعب الكردي محرم الى يومنا

أخصص قديمها فعلاً ووضع بذور المقاومة الثورية كهروهم من الوياء - خاصة ممثلي الطبقات والفئات المختلفة في مجتمعنا - حتى يمحوون هذا التنامي الذي على شكل بذور المقاومة .

هنا يكمن المعنى التاريخي العميق لمقاومة حزب العمال الكردستاني في السجون وعلى رأسها سجن ديار بكر . فالحزب هنا هو كفارة مئات السنين من تاريخنا ، وهي كذلك مواجهة ناجحة وعظيمة فالذي فقدناه شعبنا خلال مئات السنين من تاريخه كسب هناك . ربما نخرج نتائجه فوراً لكن غداً سيرى مصادر أعظم القوى والأكثر تطوراً . وستكون المقاومة المبنية على هذه الأرضية سنداً للقوات التي لا تهزم . لا يمكن التفكير بأن بني البشر يطورون مقاومة أكثر من هذه في وسط متخلف التفاوت . وتم تحقيق النجاح في ذلك حسب مقاييسنا ومن المسلم بأنه أقوى مصادر دعايتنا . لقد سحقت جميع هذه الانتفاضات في جبال وطننا الشاهقة ، في سهوله ، في قراه ومدنه أيضاً ولم يتم اختيار طريق الاستسلام في أي وقت من الأوقات . واليوم يتم الدفاع عن فكر الحزب ورايته ولا يمكن التراجع عنها أبداً . . . ولم يتردد مقاوموا حزب العمال الكردستاني من سكب دماءهم رغم هذا التفاوت في القوى من أجل شجرة الحرية التي ستنمو فيها بعد . ولن يستطيع أي مشوه ان يمحي قيمة ومعنى وعمق هذا الدم الذي سكبته اعداد غير قليلة من خيرة ابناء شعبنا .

*** يتبع في العدد القادم ***

دفاعية من جديد بقيادة حزبه بشكل أكثر وعياً وتنظيماً . باختصار كنا مضطرين لمبايعة استراتيجية استقلالية وحماية الوجود الوطني بخصائص مقاومة شعبنا ومذكرات المقاومة العصرية . إذا قبل الحزب استراتيجية كهذه التي تعني المقاومة من قبلها ، بات لزاماً على ذلك الحزب ان يجسد المقاومة في ذاته ، عدا ذلك كل المواقف الأخرى تعني الزيف المكشوف والسخرية من حقائق شعبنا وعصرنا .

هذه هي المهمة التي كان تكوين وإيجاد حلها شرطاً وفرضت نفسها عام ١٩٨٠ . في نفس الوقت كان يجب انجاح الحرب في الجبال والسجون والخارج . ويجب الا ينسى باننا كنا نعاني من تفاوت كبير بين القوى . ولكن هناك حقيقة ثابتة في التاريخ العسكري وهي مقاومة البذرة الصغيرة جداً في البداية ستعرض جيشاً ضخماً للهزيمة في النهاية . وأوضح امثلة على ذلك ، فيتنام وكوبا والعديد من الحروب الطبيعية ، ومعروف تماماً بأن شعبنا لم يكن قادراً في أي وقت على محاربة القوة التي امامه بجيش قوي . كان سيظهر ليحارب بجيش صغير ومقاومة موحدة . وكقانون للطبيعة والمجتمع كل شيء يمينا أولاً فترة الرشيم . اما التوجه إلى الوجود القوي فيكون فيها بعد ، هكذا تكونت النظم السياسية في تطور البشرية الاولى إلى القبائل وبعد ذلك تصل هذه التجمعات إلى تكون الشعب والامة . ومقاومة الشعوب أيضاً تبدأ بمجموعات صغيرة كتلك . ولا تحمل - أية كذبة ينطقها الذين لا يريدون ان يصبحوا بذرة ثورية - محل هذه الحقيقة .

فالذين يهربون من التوجه إلى الحقيقة المحملة بالمرارة من أعلى رأسها إلى

* ١٠ كانون الأول - اليم العالمي لحقوق الانسان *

مبدأ الدفاع عن حقوق الانسان في القانون الدولي المعاصر والمسألة الكردية

" وجهة نظر قانونية دولية "

بقلم : باثي ريزان
الاتحاد السوفيتي

العالمي لحقوق الانسان الذي اتخذ من قبل الجمعية العمومية للأمم المتحدة في ١٠ كانون الأول ١٩٤٨ ، ولهذا يجري الاحتفال بهذه الذكرى التاريخية في كل سنة وفي اليوم العاشر من شهر كانون الأول . ومن هنا فان لهذا اليوم مدلول سياسي وقانوني واجتماعي كبير . فهو انجاز التعبير بثباته تقدم كشف حساب من قبل كافة الدول الأعضاء في الأمم المتحدة بصدده احترامها وتنفيذها لكافة تعهداتها

وواجباتها الدولية فيما يخص مسائل حقوق الانسان الأساسية : مثل - حق تقرير المصير الحق في الحياة ، حق العمل ، حق التعليم بلغته الأم ، حق الطباية ، حق كل شعب أو أمة في استغلال مواردها الطبيعية وثرواتها بنفسها ، الحق في عدم التعرض للفرقة العنصرية على أساس العنصرية أو الجنس ، أو الدين أو المعتقدات السياسية أو الانحدار الطبقي والاجتماعي ، الحق في التطور الثقافي والروحي لهذا الشعب أو ذلك ، الحق في التطور الشامل وغيرها من الحقوق الأساسية والضرورية والتي يجب أن يتمتع بها كل انسان على وجه المعمورة بغض النظر عن النظام الاجتماعي و

سلطة الكادحين في روسيا ، فان حقوق الانسان اكتسبت محتوى مادياً وحدداً ، وتجلت بأشكال شتى مثل : حق العمل ، حق التعلم المجاني ، حق التقاعد والضمان الاجتماعي ، حق الطباية المجانية وغيرها من الحقوق الديمقراطية التي تم تشييدها في الدساتير والتشريعات السوفيتية وكذلك في قوانين وتشريعات الدول الاشتراكية الأخرى ، و باختصار ان حقوق الانسان في الدول الاشتراكية تجد لها ضمانات قانونية ودستورية وليس فقط يتم مجرد الاعلان في مرسوم أو قرار غير مقرون بضمانات حقيقية ، تستوجب التنفيذ والتطبيق ، أي أن الفاصل الزمني والمسافة بين الاعلان عن حق ما وتطبيقه في المجال العملي شبه معدوم بعكس ما هو معمول به في الدول الامبريالية

حيث أن الفاصل الزمني في أغلب الأحوال شيء مطلق . ان الانتصار المسلح للشعب المحبة للحرية على الفاشية والنازية في الحرب العالمية الثانية لعب دوراً حاسماً وجوهرياً في تكريس هذا المبدأ في مجموعة من الاتفاقيات والمعاهدات الدولية ، وعلى رأسها ميثاق الأمم المتحدة في المواد رقم (١ ، ٥٥ ، ٧٣ و ٢٥) الاعلان

(كل انسان يجب أن يمتلك كافة الحقوق والحرية الواردة في هذا الاعلان بدون أي تمييز سواء على أساس العرق ، لون البشرة ، الجنس ، الدين ، المعتقدات السياسية وغيرها ، الا انحدار القوي أو الاجتماعي ، الوضع المادي أو الطبقي .) - المادة رقم ٢ من الاعلان العالمي لحقوق الانسان لعام ١٩٤٨ -

ان الجذور والبيدات التاريخية لمبدأ احترام حقوق الانسان الأساسية والدفاع عنها ، تعود الى عصر الثورة الفرنسية الكبرى التي اقتلعت جذور النظام الملكي الاتعاطي وهيئات الارضية الاقتصادية والسياسية لتوطيد سلطة البورجوازية الضاعدة على المسح السياسي . فالثورة الفرنسية الكبرى لعبت الدور الريادي في شاعة ونشر أفكار ومفاهيم ديمقراطية مثل الحرية والمساواة والاخاء وكان من أولى مراسيمها اعلان حقوق الانسان والمواطن . ولكن من الموضوعية بمكان يجب الاعتراف أن تلك الأفكار والمبادئ السامية لم تجد طريقها الى التطبيق أو انعكاسها لها في الواقع العملي الا بشكل جزئي . ومع طلائق (أفروا) وانتصار ثورة أكتوبر الاشتراكية العظمى ١٩١٧ التي أقامت

مرحلة معينة في الحاضرات ، نقلت الى المدن الكردستانية في اعوام ١٩٧٦ - ١٩٧٧ .

لقد خلقت النقاشات والدعاية لسنة أو سنتين تطورات كشكل عدة مجموعات وتطور الفعاليات السياسية والروح الوطنية ، وعلى هذا الاساس وصل إلى الاعلان الرسمي لحزب العمال الكردستاني (PKK) ومع اعلان (PKK) سُطِرَتْ صفحة نجاح تاريخية للتوجه الى الوطن والحقيقة القومية والنهوض القومي .

معروف جداً ، عندما كتب حزب العمال الكردستاني هذه الصفحة التاريخية ، اضطر إلى الصراع مع الهجيات التي جاءت من عدة جوانب ويتفاوت كبير في موازين القوى . في الفترة التي كان لا يزال بذور الوهم في ارض الوطن جديداً ، واجهت هجيات العدو بشكل لا يتسع لاي قاعدة عسكرية أو سياسية والأكثر من ذلك بشكل مخالف لقوانين الاضطهاد والاستغلال التاريخية . وتمت المواجهة وسط تفاوت مدهش في موازين القوى . وفي فترة صفي فيه الاستعمار الكلاسيكي ، وسيطرت الديمقراطية والاشتراكية والسلام في جزء كبير من العالم ، بتطور خوض الحروب اليومية والنجاح في سبيل ذلك في البقاع الأخرى . فكيف سيتم توضيح هذه الهجيات التي قلبت حتى جميع اشكال الاضطهاد وقوانين الحروب التاريخية رأساً على عقب ؟ واضح جداً بأنه لم يكن من الممكن وصف ذلك إلا بسياسة لا يطبقها الا طبقة رجعية بند وجود مثلتها في العصر والواقع هي كذلك . لقد هاجم للمستعمرون الأتراك أولى آمال شعبنا وأول برعم لحزبنا بشكل ملائم لتاريخه . وكأنه بذلك أراد ان يعيد التاريخ نفسه . وهنا يستطيع ان يسأل اليس خطاه الظهور وسط وفي فترة يوجد فيها هذا القدر من التفاوت الكبير بين القوي ؟ لا !! مثلما تنمو نبتة صغيرة داخل صخرة مشقة وتخرج للوجود . كذلك لو أخذ بعين الاعتبار كوننا أقدم شعب على ترابه ، فتحتنا على شكل بذور رغم الرياح العاتية اعتياداً على جذورنا القومية . فتفجرنا للراعم وبحسنا عن طرق الحياة لم يكن خطاي في أي زمن ، حين توجد الفرصة والامكانية أينما وكيفها وبأي شكل كان فليكن كنا مضطرين إلى خروج حتماً . هذا هو طريق الحياة العظيمة ، هذا هو أوضح قانون من قوانين الطبيعة . فقبول الهزيمة دون قتال كأعشاب يابسة ، رجعية وفناء حتمي ، لم نقبل ان نكون شعباً يغني كأثر بقايا أصل الكثير من الحيوانات والنباتات . لم نستطع قول : ليكن شعبنا أحد الشعوب المراد أمهاتها من على وجه البسيطة . لهذا السبب كنا سنشقى التربة طمأ ، جوعى ، محتضنين أعنى الرياح ونفتح اعيننا على الحياة . لكن اذا كنا لانريد التبعية اماسا هبوب الرياح ، اي اذا كنا لانريد ان يحل بنا عواقب العديد من الشعوب ، كان يجب الحفاظ على هذا الافتتاح المتشكك في الاستقلال والحرية وخلق الارضية الملائمة والتغذية اللازمة والجو المطلوب ، باستخدام كل امكانيات عصرنا وشعبنا وتحقيق النمو الحتمي لشجرة الاستقلال والحرية ، من اجل الدفاع عن هذه الاصالة نهضت وانتشرت حركة حزب العمال الكردستاني في اعوام ٧٩ - ١٩٨٠ حيث وصل الاضطهاد إلى اعلى درجاته ، وكل هذا هو ذو معنى .

حين هاجم علينا الجيش التركي جاعلاً كل امكانياته الرجعية ، الداخلية ، والخارجية ، سنداً له لم تكن بالطبع تاكيد قبل كل شيء لشعبنا ، ومن الاساس لم تكن سنترك امان شعبنا في الاستقلال والحرية ، ولم تكن لتتجرد منه . لذلك كان لابد من الارتباط بهذه القيم في السجن وعلى الجبال وفي الخارج الى آخره . اي كان لابد ان يكون الموقف المبداي بهذا الشكل . ثانياً : ان وجودنا الحزبي الذي يشكل مع هذه المبادئ كلاً واحداً . كان يجب علينا ان نخوض من اجله حرب الحماية على اساس القيم التي ظهرت بهذه المبادئ . اي أنه بإكساب استراتيجية الدفاع التي يعيشها الشعب الكردستاني منذ سنوات مضموناً ثورياً وتحولها من جديد في يومنا هذا إلى استراتيجية هجومية لحركة تحررية . لذلك كان لابد من فعل كل شيء .

إذا كان انطلاقاً الحزب من المفاهيم الثورية خالقة القومية على اسس جديدة خصوصاً ، يجب فهم مسألة الدفاع والمقاومة التي يعيشها شعبنا منذ مئات السنين إلى الآن بجوانبها القوية والضعيفة بشكل ، في هذه الحالة على الحزب اخراج الاستراتيجية بالجمع تجارب حروب المقاومة الوطنية التي انتهت إلى النصر المؤزر ، والاحساس الدفاعي التاريخي لشعبنا بشكل يتلائم مع حياته وخصائص مقاومته ، مثلما يعني هذا احياء وتنشيط الحزب ، يعني أيضاً تحول شعبنا إلى منظومة

الكردية الى الحاضرات وتعرفوا على الفكر الثوري ، والذي حصل هوان ظهور البذور الشابة أدت الى نقاشات عن الحقيقة القومية والاجتماعية نتيجة هذا التطور . وظهر حزب العمال الكردستاني على اساس هذه الحقيقة التي تشكل على اساسها العديد من المجموعات أيضاً

ان المسائل القومية والاجتماعية التي نوقشت في عام ١٩٧٠ بالحاضرات التركية . كان من غير الممكن عدم تطبيقها على المسألة الكردستانية أيضاً . كذلك لابد من ادخال المسألة الوطنية في جدول أعمال النقاشات في فترة معينة كذلك . والذي حصل هو رغبة حقيقة الوطن الكردستاني بوضوح أكبر في فترة النقاشات الأولى . كنتيجة طبيعية لفترة الفعاليات الفكرية التي يمكننا اطلاق اسم فترة تشكل المجموعات الايديولوجية ، والتي تبدأ زمنياً من عام ١٩٧٠ ، تعمقت هذه النقاشات خصوصاً في الفترة التي كان الشباب الكردي الذين يعيشون في ظروف صعبة ، ويبحثون في المدن عن مخرج لتحسين ظروف حياتهم ، لم تكن مساعيهم لاجل إيجاد مخرج فردي بل كان التوجه إلى الحقيقة القومية وعلى هذا الاساس خلقوا فكراً موحداً لتحريرهم القومي والاجتماعي . هذه السنوات هي في منتهى الاهمية بالنسبة لحركتنا ، لانه في هذه الفترة التي أصبح فيها انكار الحقيقة القومية قاعدة ووقود الطبقات المضطهدة المخولة لتحقيق التحرر الاجتماعي ، وعملت الطبقات الحاكمة بالعمالة والحيانة القومية حتى النخاع - عادت ثلة من المثقفين الشباب إلى الوطن من جديد . كانت ذلك عملية تاريخية صعبة لاجد الحدود ، وتطلبت تضحية وشجاعة كبيرتين . هناك حاجة ماسة إلى خصائص كائني درجات التضحية وإبداء أقصى حدود الشجاعة للاقدام على عمل تاريخ كهذا ، أي التوجه إلى اعظم فكر للانسانية والوطنية . وواضح بأنه لا يملك هذه الخصائص إلا اشخاص مرتبطين بوطنهم وشعبهم أوثق ارتباط ، وهذا ممكن فقط بالتعرف على الافكار الأكثر ثورية . أما إمكانية حصول ذلك فلن تكون الا بعلم الماركسية اللينينية . وفرضت نفسها حقيقة الارتباط للاحدود بالطبقة العاملة ، كون اختيار الفكر باسلوب ثوري لن يكون إلا هكذا . وتم تناول الحقيقة الطبقة والقومية بالاسترشاد وبالماركسية اللينينية أي كانت الظروف الموجودة . لذلك فالعودة إلى الوطن من جديد كان لا مفر منه بالنسبة للمثقف كان واضحاً أن مسألة المقاومة الوطنية الملحة للشعب ستبقى في الحاضرات سنوات طويلة دون حل ، وكان لابد من نقل الفكر والتنظيم الثوريين إلى الجماهير ليكونوا قوة ملموسة قبل فوات الاوان لم يكن هناك اي مفر من المهمة التاريخية لتناولها بهذا الشكل وأدخالها إلى الحياة مقابل كل المصاعب . انها الحقيقة كون هذه الخطوة ستكون بمنتهى الصعوبة نظراً لحقائق تاريخية وقومية واجتماعية عميقة كهذه وتبعاً للصعوبات المزروعة امامه من الاضطهاد والعمالة الساعية لتحقيق الابادة القومية أيضاً .

لقد حظيت هذه الخطوة الصعبة في تاريخ حركة حزب العمال الكردستاني خلال فترة خمس سنوات الواقعة بين اعوام ١٩٧٣ - ١٩٧٧ . في هذه الفترة أريد تطبيق الماركسية اللينينية بشكل مستقل على واقع الوطن . وتشكلت على هيئة مجموعة ايديولوجية مشتركة . وبدأت العودة إلى الوطن بقناعة تامة وإيمان راسخ لاداء المهمة التاريخية في نقل النتائج المكتسبة ، اي نقل الاسس التي ترى طريق تحرير الوطن إلى الشعب . ويجب ألا ينسى أن هذه المرحلة هي إحدى أصعب المراحل فالشعور القومي ضعيف جداً في الوطن . والشعب المقتلع من واقعه القومي لدرجة بعيدة يخاف من مقاومة جديدة . لهذا السبب ربما قابل بشكل سلبي الذهاب إليه . والاستعمار التركي من جهة أخرى سحق بمختلف اساليب الاضطهاد ومن أسطها إلى اعقدها . لقد تم العودة إلى الوطن من جديد في هذه الظروف فانتقال عناصر محدودة جداً من اللاجئين في الحاضرات الى الوطن واضعة المصالح الشخصية جانباً إنما هو عمل تاريخي .

وأهم نتائج هذه العودة هي نقل الماركسية اللينينية إلى أرض الوطن وجعلها موضوع نقاش واسع في مدتها وقرائها وكذلك نقل الفكر الثوري من الحاضرات التركية إلى الشعب للدرجة كبيرة . كان يتطلب في معركة نقل الفكر الثوري ليصبح ملكاً للشعب ، وتعريف المثقفين الأكثر بظفة بشكل خاص بهذا الفكر وتوجيهه فيما بعد إلى حركة المجموعات . على هذا الاساس فقط كان يمكن أن يتطور النهوض السياسي . هكذا كان يمكن تحقيق التحول الى حزب . أولى هذه المجموعات وضع اسسها في عام ١٩٧٣ وأعطى ثمارها عام ١٩٧٦ ، وبعد ان وصلت إلى

شكل احياء وعزيمة شعب أنسي العالم ودفع إلى الظلمات والالام الكبيرة - بالعصر - ونفت عليه النظام الامبريالي الذي يعيش وضع الانهيار بيد الدولة التركية الاستعمارية الحقد الذي تكنه للانسانية ، وجمع فوقه خصائصه الاكثريجية وقذارة . لذلك فاستيعاب ظهور حزب العمال الكردستاني PKK ضروري من اجل معرفة حقيقة كردستان وكذلك استيعاب كردستان ضروري من اجل معرفة حقيقة حزب العمال الكردستاني .

حزب العمال الكردستاني هو تفتح بذور الامال الخفية داخل شعب يواجه الاعماء . وشجرة استقلالنا وحررتنا لم تكن شجرة شامخة تطول السناء . كان التمسك بالاستقلال والحرية على شكل بذرة مخفية في القلوب وعلى قمم الجبال . كيف كان يمكن ان تنبت هذه البذور تحت الرياح العاتية التي لم تنقص عنها ابداً ؟ حزب العمال الكردستاني يمثل شكلاً واحداً لهذا التفتح ، نيا في امكنه وأزمته لن يصدقها العدو أو يحظر بياله . لقد ظهر كأعظم شكل وأكثر تعبير عن رغبة شعبنا في البقاء كقومية والحفاظ على آماله في الحرية . واندھش العديد من الأوساط لذلك ، سواء الاستعمار أو ممثلي بعض الطبقات المحلية المختلفة واعطي هذه الإطالة أسماء مختلفة وهاجوها بأشكال متنوعة . إلا أنهم لم يحسبوا حساب ان الشيء الذي يحضر هو الكائن بذراً . لم تكن تستطيع زرع شجرة استقلالنا التي سنتمو فيها بعد على شكل شتلة . ففي البداية لم يكن ممكناً دخول شعبنا إلى العصر بكل شخصيته وبشكل وقوة كبيرين . وكان شعبنا قد نسي نفسه ولا يمكنه الاعتراف باسمه وتم ايصاله الى حالة يكره فيها ذاته ، وكان في وضع نسي من قبل العالم بأسره ، سواء البشرية التقدمية أو الامبريالية التي لم تكن تريد قبول وجود هذا الشعب وكانت تنكره باستمرار . والنظر بشك وتردد كان شكل المفهوم المسيطر . هذه الحقيقة لم يعشها أي شعب آخر . وواضح تماماً بأن بذرة الثورة كانت ستواجه اعادة قاسية وكانت ستعاني مصاعب هذه الظروف . وتوسع الامبريالية والاستعمار ويمثلي طبقات مخلفات العصور الوسطى لطمس هذه الحقيقة ومهاجمتها . حينها لو توجه هؤلاء إلى حقيقتهم وقاسوها بمقاييس العالم سيرون بوضوح في اي وضع مشفق متواجدين هم .

اذا كان ممثلي البشرية الآخرين غيرنا يريدون فهم لماذا اظهرنا فجأة كحركة قوية ، يجب ان يعملوا على ادراك حقيقتنا باحساس أكثر . وليس هناك ما يلام عليه نمونا هنا وهناك كبذور مبعثرة وبراعم صغيرة مخفية . حزب العمال الكردستاني هو عملية ازهار هذه البذور المخفية في منحدرات الوطن الوعرة وآراضي الجرداء كالنباتات الجبلية بما يتلاءم مع خصائص شعبنا . اجل لقد قال البعض عن هذه الأزهار بأنها نباتات سامة ، والآخرون قالوا إنها الشوك . لكن شعبنا أرتضى بها أزهاراً لتاريخه في يومنا وبشكل يتلائم مع خصائصه ، واستنشق أريجها وأختارها جزءاً لا ينفصل عنه . هذه هي الحقيقة ويمكن فهم صعوبة ما لا يتعمنه من الاضطهاد على يد العدو منذ الفترة الاولى لتفتح الأزهار .

ان اخراج بذور لإستقلال والحرية الكامنة في كردستان إلى الملأ كان مرتبطاً وكما حصل في العديد من الدول المستعمرة تلاحرى بعلم الماركسية والاحتكاك الذي سيتم مع حقيقة التحرر الوطني لشعوب العالم . وقد أظهر تاريخ حركات التحرر الوطني العالمية أيضاً ، بان خلق حركات المقاومة القومية كان على اساس تجمع معين للمثقفين المهاجرين الى حضارات الدول الاستعمارية وإيجادهم ايدولوجية وسياسة من اجل وطنهم ، وتشكيل اولى مجموعاتهم والتحول إلى الحقيقة الوطنية والالتحام مع الوطن . هذه القاعده السارية المفعول بالنسبة للعديد من حركات المقاومة الوطنية وإن بأشكال مختلفة ، هي سارية المفعول بالنسبة لكردستان الشالية الغربية الرازحة تحت سيطرة الاستعمار التركي أيضاً .

بعد سحق عصيانات اعوام ٢٥ - ١٩٤٠ وفي الوقت الذي اعطت سياسة الاعماء القومي والصحراء واستقلال التي فرضت على كردستان وتطورت باستمرار نتائجها الاكثر سلبية ، وقيل ان هذه السياسة قد حققت النجاح خاصة بعد السنينات وفي فترة انكار الحقيقة القومية لدرجة هامة يمكن التوصل إلى انه وجد الحفرية العموره والايديولوجية والسياسة الثورين بشكل أكثر في جامعات المدن ، مراكز الصحافه وشارع النقاش ممكناً للتوصل إلى نتيجة معينة لكيفية الالتحام مع هذه الحفرية واراد شارع الاستعمار التركي قد فتح المدارس لفرض ثقافته ولغته بالارتباط مع سرارده لجمهور القومي ، وكنتيه هذه السياسة انتقل فئات معينة - ولو بأعداد قليلة من ذلك .

الماضي القريب . لو أخذ بعين الاعتبار في كردستان الموجودة في فترة نضال التحرر الوطني أن الاخطار الأكثر جدية الموجهة الى حركة مقاومتها في البقاع الخارجية ، تظهر من تلقاء نفسه أهمية استيعاب وتعريف الاستعدادات والجهود التي تبذلها القوي الموجودة في البقاع الخارجية وماهي وجهتها .

تستمر اليوم ممارسات الابادة والتهجير والاسكان الاجباري للاستعمار التركي في كردستان ووصلت الى ذروتها . والآن حيث نهض الوعي الوطني التحرري في كردستان ووصل الى مستوى نضال التحرر الوطني ، تمارس سياسات التهجير والبطش التي طبقت على يد القوي الاستعمارية على مدى التاريخ بالجملة اليوم على يد البرجوازية التركية الفاشية . فإخضاع الشعب للاستعمار الاجباري على مستوى قانوني في أولى سنوات الجمهورية ، وأنزل من الجبال إلى السهول وهجر الى الحضرات الأوروبية والتركية يتحقق اليوم بمستويات أعلى . والشعب الفقير الذي أخذ كل أشيائه حتى كيس الطحين الذي يملكه ، أعلن بيعة الى الصحارى الغربية بشكل متزايد ، وحتى يجي هؤلاء الكادحين الى الوطن لرؤية عائلاتهم تقابلهم عملية بطش تامة . وتقام القرى الاستراتيجية ، لقطع روابط الشعب مع النضال التحرري ويجبر عنوة الشعب المجمع من المناطق الجبلية على العيش في القرى الصغيرة المصطنعة والمحاطة بحصار عسكري .

وخلال ذلك يتم تهديد الجبل الشاب ويرغم بالوعيد وأنواع الاضطهاد العاري على ترك الوطن والذهاب إما الى الحضرات التركية كازمير واستنبول أو الى أوروبا . والبرجوازية التركية التي تستغل كل الثروات والمياه والحاصلات الزراعية الكردستانية بجنون ، تسرع في انشاء السدود والمزارع . . . الخ لاستخدامها لانعاش اقتصادها من جهة ، وتحتل الاماكن التي تقام عليها هذه المشاريع ويسكن الشعب في داخل تركيا من جهة أخرى . وفي يومنا تجري أعنف وأكثف أعمال التهجير في تاريخ كردستان . اذ يجهد من اجل اخلاء كردستان بوسائل العنف الاقتصادي والسياسي والعسكري ، بينما تواجه كردستان حركة الاخلاء هذه . يتم تنفيذ المخططات المشتركة على الصعيد الدولي لتركز عصابات الثورة المضادة وإسكان الرجعيين الافغان في السنوات الاخيرة خصوصاً في المناطق التي تأصل فيها النضال هي أوضح الجهود المبذولة في هذا المجال . ويندر الاشارة الى شعب تعرض لممارسات البطش والابادة وعمليات التهجير كهذه في التاريخ ، ويجب على الشعب الكردستاني إدراك الرد المطلوب لممارسات القوة المعادية التي يواجهها والناعبة من طبيعتها الشرسة وعداوتها المستميتة للشعوب .

شعب لا يزال يرمي من قراه بعد اخلائه في أحضان التشتت والسفالة وبيع كالعبيد في كافة أنحاء العالم ، ويمرر من المذابح تحت التعذيب والظلم كل يوم ، ويقتل المثلين الناطقين باسم مصالحة الحقيقة في غرف التعذيب ، ويرغم على خيانة نفسه بالعنف اليومي المستمر والتشويش ، يجب ان ينفذ صبره أمام كل المساعي السرية والعلنية للتعتيم والتشويش على فكرة التحرر الوطني . لأنه لا يواجه التهجير من أرضه فقط بل يواجه حتى على أرضه أشنع الممارسات والمهجرات مثل تغريبية عن روعة الحقيقة وعن أرضه ومصالحه . من هذا المطلق يجب النظر الى اقتراحات التي تريد البرجوازية الصغيرة - الاصلاحية العميلة فرضها على شعبنا في احضان الاشتراكية الديمقراطية في أوروبا على أنها أخطر موقف بالنسبة لوجود شعبنا والحكم عليها بالشكل المطلوب . وواضح تماماً أن الاصلاحية والعمالة المراد فرضها بدعم أوربي والسعي لحجب المسؤولية لدى الكادحين المتواجدين خارج الوطن تجاه وطنهم وشعبهم ، لن ينحصر في نتيجته هزيمة الثورة في كردستان لا بل ستفتح الطريق أمام نتائج توصل وجودنا القومي إلى درجة الاعماء .

٢ - ولادة حزب العمال الكردستاني PKK والتوجه إلى الحقيقة القومية

وسياسة التحرر الوطني

ظهر حزب العمال الكردستاني في الوقت الذي وصلت فيه شعوب العالم الى استقلالها الواحد تلو الآخر وتنامى بناء الاشتراكية بكل عظمتها ، والتي تمثل الخصوصية الأكثر تطوراً للبشرية تجاه النظام الامبريالي المنهار بكل نفسه ، وعلى

في أوروبا، عن سبب وجودها خارج الوطن، هل تجري استعداداتها في الخارج على أساس ايديولوجي - سياسي ثوري، أم دخلت في خط ايديولوجي سياسي يتناسب مع كل أشكال العمالة؟ كيف تجسد ادعاءاتها في النضال ضد الفاشية؟ إذا كان سبب التواجد في الخارج الاستعداد للثورة، أليس ضرورياً خوض نضال عنيد ضد كل أشكال المفاهيم والنهوج الاصلاحية المساومة العميلة؟ إذا تمت المعالجة على أسس ثورية وطورت الثورة البروليتارية في كل الظروف، يجب أخذ سياسة لينين في أوروبا عام ١٩١٠ أساساً لذلك؟ ومن هنا يمكن أن تلعب أوروبا مهمة احدى المختبرات لتطوير الثورة. يكفي تحليل سنوات الانتحاء الى أوروبا بشأن الموقف الثوري السوجب تحمّاه ونحن نستخرج الموقف الثوري من هنا. وبأخذ النهج الايديولوجي - السياسي المستقل للبروليتاريا أساساً. ونقيم ضد كل أنواع الآراء والمواقف الاصلاحية المساومة العميلة التصوفية على أنه الموقف الثوري الواجب اتخاذه.

إنها نتائج الهجرة من الوطن لاسباب اقتصادية وسياسية يؤدي الى نقاط مختلفة حسب مستوى التطور القومي والاجتماعي والثقافي للشعب المضطر للهجرة وحسب الطبيعة الطبقيّة للحركة وهذا الوضع واضح تماماً خصوصاً بالنسبة للهجرة السياسية، وتاريخ كردستان القريب مليء بالدروس الهامة من هذه الناحية.

أذات المنظر الى تطورات الاجزاء الاخرى الى جانب التطورات الحاصلة في كردستان الشمالية - الغربية الراضحة تحت سيطرة الاستعمار التركي التي تطرقنا اليها باختصار، سيري بشكل أفضل أمام أي النتائج فتحت الحركة اللاجئة والطبقيّة التي تقود هذه الحركات - الطريق - فذهاب القوى المقاومة الى الاتحاد السوفيتي بمسيرة طويلة - نتيجة انهيار جمهورية مهاباد بعد انسحاب الجيش الاحمر - وعودتها الى الوطن من جديد خلق تأثيرات ايجابية حقاً. وحادثة الهجرة هذه التي تحققت من منطلق أنه لا يمكن لبنية مادية ضعيفة حقيقة، الصمود أمام الهجمات المضادة للثورة وفكرة حماية القوى الموجودة، لعبت دوراً هاماً في بقاء المقاومة القومية. إلا أن وضع الطبقة القائدة للحركة المتخلفة جداً عن العصر، عرقل تطور المقاومة بشكل صحيح وعلى أسس توصلها الى النتيجة الصحيحة. لذلك وصلت الطبيعة الطبقيّة لهذه الحركة الى درجة العمالة، فالبرزاني الذي قاد المسيرة الطويلة الى الاتحاد السوفيتي، لجأ في السنوات الاخيرة الى أمريكا، ويمكن الاستنتاج أن تطور المقاومة غير المعتمدة على قاعدة القوى الذاتية للشعب بل على الدعم الخارجي، سمة التجائية نظراً لاحدى ضرورات طبيعة الحركات الاقطاعية والبرجوازية الصغيرة. ومعروف تماماً ما أدت إليه اللجوء الى الامبريالية من نتائج مدمرة بالنسبة للحركة الكردية وفي كردستان الشمالية الغربية يمكن رؤية النتائج التي ستفتح الطريق امامها بوضوح لكون الحركة حركة لاجئة والسمة التجائية. وتشكل أمثلة على ذلك الأحداث التي تمت معاشتها في كردستان الجنوبية والشرقية في الفترات القريية الماضية. واعتاداً على التناقضات الموجودة بين النظامين العراقي والايرواني، لجأت الحركة الكردية في ايران الى النظام العراقي ولجأ الاكراد في العراق الى ايران. وإياً كانت سمة هذه الحركات فلتكن، فالتجاهها الى تلك الانظمة أدى الى ظهور جمهير احتوائية لاجئة ذات تأثير تحريبي لا بعد الحدود. وكما ترى من هذه التطورات المعاشة، ان الالتجاء يفتح الطريق أمام تشكيل سياسة مرتبطة وبعدها تقوم الحركة الوطنية بالتحول حسب مصالح هذه الانظمة. وبناء على ذلك تم تمزيق وحدة المقاومة الوطنية وعرقلة تطورها وكذلك عدم الصمود داخل الوطن واللجوء الى خارجة والاحتشاء بالقوى المعادية التي يجب عدم اللجوء اليها في أي وقت لأنها معرضة لخطر التحول الى أدوات لتطبيق سياسات العدو. ويمكن رؤية النتائج المدمرة التي سيفتح الطريق امامها من التطورات الجارية في المرحلة الراهنة، والحقائق المعاشة في كردستان الشرقية والجنوبية اليوم، تبين مدى أهمية المسألة من هذه النظرة. هذا حدث هام لا بعد الحدود يظهر ضرورة التفكير في هذا الوضع باهتمام وحتمية اختيار السليبيات الناجمة عن الالتجاء وخصوصاً لدى الملتجئين لأجل الاستمرار في وجودهم على أساس المقاومة الموجودة في الوطن مضطرين لاعادة النظر في وضعهم قبل فوات الأوان والاتبان بالحل الصحيح، اذا كانوا سينفذون الانطلاقة حقاً، تُكن أين وكيف يجب تحقيقها. فهي ذات أهمية بالغة جداً.

لأجل استيعاب الخروج من الوطن الذي ربما تضطر اليه كل حركة ثورية تقريباً واستيعاب نتائجه بشكل جيد يتطلب إلقاء نظرة ولو محدودة على التاريخ وكذلك

واستهان بالمراث الثوري، الذي دافع عن الحركة على شكل منظمة خارج الوطن. ومع تسليط بعض القوي الضوء الأخضر لتطوير اسلوب العمل والبرنامج الموجه الى اوربا تماماً، ووفق ذلك تريد فرضه على الكادحين باسم الثورة. ولكنه واضح بأن هذا الوضع أي قيام مجموعة نفذت ذخيرة الثورية باعدادها لامكانيات العيش خارج الوطن عدا عن مساعيها في ايجاد نظرية، لذلك تشكل خطراً جدياً على الثورة التركية، وبامتلاكها للأساليب التخريبية التي خلقتها الامبريالية والبرجوازية الفاشية الاستعمارية في أسسها التنظيمية، ومن هذه الأرضية التي تعيش واقع الشتت والانانية والتصلب البرجوازي - الصغير توجه منها الهجمات الى الثورة ككل واحد. من اشكال تصفية الثورة. حتى مجرد نظرة عابرة الى التاريخ القريب للبرجوازية التركية والحركة اليسارية، ستظهر بوضوح الى ما يستهدف تحقيقه في أوروبا حول بعض الاوساط «الديمقراطية» التركية والمجموعات «اليسارية».

معروف تماماً ما حل بالحزب الشيوعي التركي في سنوات تأسيس الجمهورية التركية. لقد خرج زعماء الحزب الشيوعي التركي في هذه السنوات بعد ان أيد قسم منهم الى خارج الوطن. هذا الحزب صاحب التاريخ البالغ ستون عاماً مكث في الاتحاد السوفيتي سنوات طويلة، وانقطع ارتباطه مع الطبقة العاملة خلال فترة الانتحاء، يعتبر احد أكثر الأمثلة واقعية لرؤية النتائج السلبية التي خلفها الانفصال عن الحركة الطبقيّة. وكيف يضع الانفصال عن الحركة الطبقيّة، الحواجز والعراقيل أمام الحركة الثورية وكيفية تبديد حتى الامكانيات الثورية التي قدمتها الدول الاشتراكية نظراً لوضع الحزب الشيوعي التركي الذي لم يتخلص من كونه حركة لاجئة منفصلة عن الطبقة العاملة، فان الدور التخريبي الذي لعبه على الطبقة العاملة التركية لا يستهان بها، يرى هذه النتائج السلبية من خلال المثال القريب المذكور اعلاه. وما لاشك فيه أن التنظيم البعيد عن حركة الطبقة العاملة في الوطن، لن يكون له أي دور ثوري، أياً كان اسمه وكذلك لن يكون علاقته مع الدول الاشتراكية مبنية على اسس سليمة، ومثال الحزب الشيوعي التركي الذي يعاني من وضع سلبى داخل الوطن وخارجه، يجب الايقبل من قبل القوى التي تدعي الثورية. لهذا فالتيارات والمفاهيم التي تنصح بالانفصال الروحي الى جانب التنظيمي والنضال عن الوطن اليوم في وضع لا يجتاز هذا المثال، وأوروبا التي يمكن جعلها مصدر قوة للثورة، يراد جعلها بقعة لتخريب الثورة بالمفاهيم التي تطور من قبل هذه الاوساط ويراد تجريد الكوادر والجمهير من أسلحة الحركة الثورية والتنظيم قوة المعنويات ووحدة الارادة وماشابهها. بإرسال كلمات عدم الايمان بالثورة اليهم، على القوى الثورية والجمهير رؤية هذا الوضع كخطر جدي موجه ضد الثورة والزحف عليه.

هذه الأمثلة ليست غريبة على تاريخ الثورة العمالية، وإن كان للحدث جوانب خاصة بظروف تركيا إلا أن الحقيقة الكامنة في اساسه هي الطبيعة الطبقيّة لهذه القوى، وكحقيقة على ذلك نستطيع رؤية التطورات المشابهة عن قرب في الوضع الذي تعانيه الثورة الفلسطينية. ويعتبر تطوير المقاومة خارج الوطن بشكل أكثر، أو عدم اتخاذه الدخال أساساً لها هي من الأسباب الأساسية للسليبيات التي تعانيها الحركة الفلسطينية. واليوم تواجه المقاومة الفلسطينية التساؤل فيما اذا كانت ستحافظ على نفسها أم لا، فإذا لم تحل هذه المشكلة بشكل ايجابي لن تنحصر النتائج في انحلال حركة المقاومة الفلسطينية. لا بل سيواجه الوجود القومي الفلسطيني الاخفاء أيضاً. وهذه الحقيقة تؤكد أن كل القياادات الطبقيّة اللابروليتارية ترسل الحركة في الخارج الى حشود واسعة من اللاجئين والافتقار الى أساس ايديولوجي ثوري بطور الاتباط والعمالة. وبشكل ممارسات لينين العملية للأعداد للثورة البلشفية خارج الوطن، ووضع المشقيين والحركات البرجوازية الصغيرة خلال هذه الفترة الفرق الاكثر وضوحاً في هذا المجال. ويمكن اعطاء أمثلة متعددة عن ذلك في التاريخ. ومن أقرب الأمثلة التي تم التعرف عليها الدراما التي عاشها الفلسطينيون والأرمن، فما عاناه الشعبان خلال التاريخ مرتبط بشكل مباشر بالقيادة الطبقيّة، وإن كان لوضع الفلسطينيين بعض الاختلاف، إلا أن الطبقات، قائدة حركات هذا الشعب أوصله الى مستوى الفناء بمساوماتها وعدم كفاءتها. وتبعثر القومية الأرمنية في كافة أنحاء العالم مرتبط عن قرب بوضع برجوازية طاشناق. اذا كان الامر كذلك. يجب مسألة القوى اليسارية التركية المتجمعة

رجعية المنطقة والامبريالية وسيلة هامة من أجل تخفيف أزمتها . وتلعب البرجوازية التركية الاستعمارية ، ورجعية المنطقة ، والامبريالية شتى الالاعيب على هذه القوة العاملة التي تشكل بالنسبة لهم منبعاً لا ينضب ، بينما تسعى البرجوازية امتصاص العملات من الكادحين الذين بعثرتهم خارج الوطن ، تسعى من جهة الأخرى تطوير مفهوم الملكية مع الشركات الرأسمالية التي تؤسسها ، وتخفيف حدة النضال الطبقي داخل الوطن . أما الامبريالية فتمتصع بامكانية الاستغلال المباشر لكادحي الاناضول وكردستان ، ولتخفيف حدة النضال الطبقي في الداخل تقوم باختلاق التناقضات المزيفة لتحريك سياسة فرق - تسد . والامبريالية التي نظرت منذ البداية إلى هذه القوى العاملة الرخيصة بعيون جائعة تكاد تبتلعها ، تلجأ اليوم بسبب مآلئها من أزمتها اقتصادية خانقة إلى العديد من الوسائل بدءاً من إصدار أقصى القوانين ضد الشغيلة الأجنبية وحتى محاولة ارجاعها . إلا انه من الواضح بان الامبريالية تشعر بحاجة مستمرة إلى الأيدي العاملة التي تكلفها رخيصاً . والبرجوازية التركية الاستعمارية بسياساتها الموجهة لعرض الكادحين وبيعهم دون خجل في الاسواق العالمية . فمعروف بان الطبقات الحاكمة التركية قد ارسلت الشعب بهدف السلب والنهب كجنود الى صحارى اليمن . وان سيول الجنود في الماضي تحولوا الى سيول من العمال . والبرجوازية التركية ترسل الناس أيضاً إلى هذه الأماكن اليوم ولكن بهدف بيعهم ، وتركع ساجدة امام الامبريالية سعياً منها لابقاء العمال ، مقابل سياسة الامبريالية الرامية الى اخراج فئات معينة من العمال . وتوجه نداءات عديدة للعمال ، فهي تقترح من جهة انسجامهم مع المجتمع الذي يتواجدون فيها لمرحلة رجوعهم ، لانهم من الجهة الأخرى ، قول : أن الشيء الوحيد الذي ينتظرهم في حال رجوعهم هو الاضطهاد والسفالة للاحدودة . ليس هناك مشاكل بالنسبة للبرجوازية التركية لتحسين حياة وظروف عمل الكادحين الاثراك والاكرد والذين يتواجدون في السوق العالمية ، وحتى تنظيم علاقاتهم العائلية . وعلى الرغم من قيامها بدعايات مكثفة لحل المشاكل ، ولكن بيدوجليا بأن تطرقها إلى ذلك لا يتعدى كونها ديساغوجية . ويسعى المستعمرون الاثراك الفاشيست لتمام هدف فصل الكادحين وخصوصاً الكردستانيين في هذه الاماكن عن حقيقة الوطن والقومية تحت السيطرة الامبريالية المباشرة فهذا الحدث الذي لم يتم داخل حدود الجمهورية التركية ، يراد انهاء في المتر وبولات الأوروبية التي تتمتع بخصائص متقدمة جداً بالنسبة للبنية الاقتصادية والاجتماعية والثقافية الكردستانية ، ويجبر الكادحون المتقلعون عن حقيقتهم القومية والاجتماعية والمتر وكين لقدومهم بشكل مستمر للصحراء والغرب والانفصال عن شخصيتهم القومية هذه تحت اسم الانسجام مع المجتمعات الأخرى . فالكادحين المتر وكين بين نارين ، يعيشون أزمة عميقة لتركهم وجهاً لوجه مع خيانة أنفسهم في المحاضرات الأوروبية من أجل الامبريالية والبرجوازية الاستعمارية ، اما المباعون إلى الصحارى العربية كالبييد مقيدين من أطرافهم الأربعة - المحرومين من كل الضمانات بوتيرة متصاعدة بعد الستينات ، بالنسبة للعمال اضافة لتعرضهم الى استغلال مكثف ، جعلتهم يقفون وجهاً لوجه مع افتقاد شخصيتهم مع حشد القوى اليسارية التركية في أوروبا بعد الثمانينات ، اكتسبت هذه القضية مستواً جديداً لما تتمتع هذه البقعة من أهمية . ومعروف تماماً انه أضيف في هذه السنوات إلى الهجرة لأوروبا لأسباب اقتصادية ، لجوء سياسي مكثف ، والامبريالية والبرجوازية الفاشية الاستعمارية اللتان تعرفان جيداً الدور الذي ستلعبه البقاع الخارجية في تميمع الثورة ، أرادتا تنفيذ ما عجزت عنه في تركيا ، وخطت في ذلك خطوات لا يستهان بها . اتخذت الحركات التي اضطرت الخروج من الوطن امام الهجرات الشرسة المضادة - للثورة أوروبا أساساً لها ، وتجمعت في هذه البقاع البعيدة جداً عن ساحات النضال ، اضافة لتشتتها التنظيمي ، وحرمانها من النهج النضالي الذي يحقق التطور للثورة . كل هذا تظهر لوحة سلبية لأقصى الحدود . فبعض هؤلاء الذين يلعبون دور ممثلي الطبقات اللابروليتارية ، قد احتضنوا علناً نظريات ادارة الظهور للثورة ، وسعوا لإيجاد حجج واهية للشطب على مسؤولياتهم تجاه الشعب ، ومشروعية حياة الانتجاع . واسطع مثال على ذلك الوضع الذي وقع فيه دورجي - ايشجي * الذي قطع ارتباطاته مع الوطن ،

دورجي - ايشجي : العامل الثوري هي منظمة عميلة اتخذت بحارة النضال التحرري الكردستاني وسيلة لها .

لقد تحولت المخططات السافرة للبرجوازية التركية الموجهة الى كردستان ، الى أشكال أكثر خبثاً في فترة تحولها إلى برجوازية احتكارية على اساس التعامل مع الامبريالية . فقد انتشر حقن الكهالية في ادماغة الاجيال الشابة بواسطة المؤسسات التعليمية والثقافية بشكل كبير ، وشكلت البرجوازية - الصغيرة الكردية المتولدة بشكل مرتبط مع رأسمالية الاستعمار حلقة اجتماعية لسياسة الصهر القومي ، وجلب الرأسمال - الاستعماري عند دخوله ، الانحلال في البنية الاجتماعية القديمة ، وبدأت تتصاعد هجرة اليد العاملة من الريف الكردستاني إلى المدينة . امتصت دماء كردستان فطرة تلو الأخرى عند نهب ثرواتها الطبيعية والثقافية دفعت في فترة الفناء هذه الى حالة جشة هامة جفت عروقها من الدماء . في نفس الوقت اعتبرت كردستان التي تشكل مصدراً لليد العاملة الرخيصة وطاقاتها البشرية أساساً في تطوير الرأسمالية الاستعمارية . وأقتلع الملايين من الناس من أراضيها وشغلوا في أرخص وأتفه الأعمال في المتر وبولات التركية . لم تتردد البرجوازية التركية في بيع أعداد منها تصل الملايين الى البرجوازية الامبريالية كعبيد بغية اخراج اقتصادها المتفاقم من أزمتها . وبعثرت أعداداً تشكل قومية مقدرة بخمسة ملايين من الشعبين الكردي والتركي في كل ارجاء العالم بدءاً من استراليا الى السعودية ومن أوروبا حتى الدول الاسكندنافية . فيندر وجود استغلال واضطهاد طبقي بهذا القدر في يومنا .

حقاً ان التخريبات الرأسمالية الاستعمارية في كردستان عميقة جداً . فمعنى الرأسمالية التركية بالنسبة لكردستان هو امتصاص وصهر الوجود القومي . وان هجرة الأيدي العاملة الكردستانية الى بقاع عديدة من العالم وفي مقدمتها الى تركيا وماتمخض عنه من نتائج هي دليل على ذلك . خاصة حادثة الهجرة التي تم معاشرتها في فترة ما بعد عام 1960 بشكل واسع بالنسبة للكادحين الاكرد ليست مجرد انفصال جسدي فقط عن كردستان . لقد وجدت البرجوازية الاستعمارية حادثة الهجرة هذه بمهارة فائقة في المجالات الاقتصادية والسياسية والثقافية بسياساتها المدمرة . فلم يقتصر اساليبها في ابعاد الملايين عن وطنهم لأسباب اقتصادية ، واقتلاعهم من ترابهم ، بل امتدت هذه الاساليب إلى ازالة الوعي الوطني من روحهم ورؤوسهم . وخاصة أن الوطن يمثل كل شيء بالنسبة لشعوب العالم ، في كردستان تم ابعاده إلى درجة الانعدام . لقد طورت اللامبالاة تجاه الوطن ، وعمي الاحساس بالمسؤولية لدرجة هامة تجاه الشعب . فالكادحون الذين سلبت منهم كل الامكانيات الاقتصادية لمعيشتهم ، وبعثروا في جهات العالم الرابع ، وفضلاً عن هذا تم ايقاعهم في وضع يتناقض مع مصالحهم . وجعلت اللامبالاة تجاه الوطن حدثاً طبيعياً . وتم تحريك المصالح الشخصية والعائلية باستمرار ، ودفعت الجماهير المتقلعة من ترابها وثقافتها الى خيانة وطنها وجهدها وكل مصالحها الحقيقية . هذا لا يبدو كذنب ، لان الامبريالية والبرجوازية الاستعمارية التركية أبلت الكادحين خطأ كهذا خارج ارادتهم . هذا الواقع المرفوض اليوم من قبل الكادحين انفسهم ، تراه بعض السياسات اليسارية أساساً مادياً للانفصال عن الوطن وتطور اعتياداً عليه نظرياته فهي تدير ظهراً للمهام الثورية . نحن نقيمه على أنه وضع يجب عدم قبوله ، ونقول العكس من ذلك يجب تحويله الى أرضية للمقاومة الثورية .

ان حادثة الانفصال عن الوطن لأسباب اقتصادية ، والتي تعتبر احدي أكبر أحداث الهجرة في تاريخ كردستان ، يجب أن يقيمه الكادحون الذين يرون نتائجها المرة في حياتهم بأفضل شكل . لقد اخرجت البرجوازية التركية الشعبين التركي والكردستاني للبيع في الاسواق الامبريالية . فجعلت من الكادحين الذين ينظر اليهم كمصدر للحصول على العملة الصعبة لاجتياز ازمتها الاقتصادية الخانقة كموضوع للتجار وفق أكثر الاشكال دناءة . ففي الداخل تنزع آخر لقمة من افواه الجماهير الشعبية الخاضعة للظلم الاستعماري الفاشي ، وحكم عليها بحياة لانطاق اوصلتها إلى الهيمار . لا يزال ينتظر بسبب هذه الظروف القاسية التي لا تحتل أكثر من ستائة الف شخص دور السفر الى خارج الوطن . ويخضع الكادحون في السعودية وليبيا وماشابهها من الدول لاضطهاد عبودي تماماً . ويجب التطرق الى موضوع إخراج الكادحين بشكل واسع وعرضهم في الاسواق العالمية وفق اوجه متعددة تنظر البرجوازية التركية الى هجرة العمال كوسيلة هامة لتخفيف اعباء ازمتها الاقتصادية ، وخاصة في سياسة الابادة القومية التي تستمر في بذل جهود أكثر لادخالها إلى الحياة في كردستان ، وفي تغريب الكادحين عن وطنهم ، كذلك تراها

حول الخروج إلى خارج الوطن والمرحلة الجديدة لحركة مقاومتنا !!

بدايته في العدد السابق

ب- ممارسات الاحتلال والاسكان الاجباري للجمهورية التركية والمقاومة ضدها !

العدوم من جهاته الأربعة . وعلى هذا الاساس فإن علاقاته المادية متخلفة جداً وانه على النقيض منها يواجه اضطهاداً لا مثيل له . فإذا كان الامر كذلك فكيف يمكنه المقاومة في هذه الظروف ؟ نظراً لكون امكانيات الانفتاح على الخارج محدودة جداً ، ولعدم قدرته على صياغة نفسه وابتعاده عنها ، فإنه لن يرضخ لمطالب القوة الغازية السياسية والاقتصادية والاجتماعية والقومية والثقافية ، وسيختار الانسحاب إلى الجبال كطريق وحيد مقابل تبني أكثر درجات التخلف الإنساني كشكل للحياة . وقد حقق الشعب الكردي الهجرة تجاه هجمات الاستعمار الضارية ليس على شكل الانتشار في الخارج ، بل بكم الامام في قلبه واللجوء إلى الجبال الوعرة والطبيعة الوحشية . وهذا ايضاً هي حرب المحافظة على الذات وان كان بشكل متخلف وبدايي جداً .

لقد رأت البرجوازية التركية الاستعمارية منذ البداية الخطر الذي سيظهر تجاهها في المستقبل في هذا الشكل من مقاومة الشعب الكردي الذي وجد روحه الحقيقية ووجوده في الجبال النائية . ويرى بجلاء انه لم يكتفي بسحق الانتفاضات التي عمت كردستان في اولى سنوات الجمهورية وذلك بقتل مئات الآلاف ، بل تم اخضاع لباقي لعمليات الاسكان الاجبارية . اقتلاع الشعب من طبيعته التي تعتبر بالنسبة له المصدر الوحيد لقوة وامكانيات المقاومة ، ونقله إلى بنية قومية غريبة وتركة للصحراء ، هي احدى اكثر سياسات المستعمرين الاتراك ذناء وخسة . جعلت الجمهورية التركية بقيادة م . كمال المذابح والإبادة كقوانين لها ، بينما اسكنت وبالقوة العشائر المقاومة في الاماكن المختارة للمركز في تركيا ، وانزاهها من الجبال إلى السهول وفيها بعد جعلت من ممارسات التهجير مستمرة . وبينما اعتبر اخلاء الجبال الطريقة الاولى لكسر مقاومة الشعب ، فرضت في المرحلة الثانية سياسة صهر نشيطة وباساليب متنوعة . وبشكل مرتبط مع استراتيجية خلق قومية واحدة ضمن الميثاق - المللي ، واعتبرت بدءاً من المذابح العلنية والاخذ وسائل الاسكان الاجباري ، وحتى مساعي فرض البنية الثقافية للقومية الحاكمة بواسطة المؤسسات التعليمية والثقافية الاستعمارية وسائل مشروع ، وازادت تحويل كردستان إلى جثة هامدة .

معروف جيداً ان هدف الغزوات خلال التاريخ كان اقتسام الغنائم . لكن لم يلاحظ أبداً إيجاد ما هو مخفي على شكل بذرة في التراب وبذل الجهود من أجل القضاء عليه . فهذه هي بالذات احد ابتكارات الطبقات الحاكمة التركية . لقد حاولت باستمرار من اجل سحب واقتلاع بذور الحرية المخفية في التراب والقلوب بشكل سافر . ولكن الشعب الكردي الذي لم يستطع ان يطور حركة تحرر وطني قوية يتلائم مع متطلبات العصر حتى الماضي القريب إلا انه أخفى اشواقه الوطنية في قمم الجبال وفي قلبه . وقد أحس المستعمرون الاتراك بمرارة الخوف من هذه البذور الكامنة في التراب ، وبهذا استمرت الجندرية حتى يومنا هذا بممارسة الاضطهاد والوحشية ، واكثر ألوان التعذيب سادية بحق شعبنا .

لقد حاولت البرجوازية الكيالية ايصال ممارسات الاضطهاد والصهر الجارية على قدم وساق في كردستان منذ القرن العاشر إلى نتيجة قطعية . لقد مارست مذابح فظيعة متحججة بالعصيان الناشبة في كردستان ، وحاولت شن الغزوات العسكرية المتكررة في الفترة ما بين الاعوام ١٩٢٠ - ١٩٤٠ من اجل خلق قومية واحدة ، اضطرت من الجهة الاخرى اخلاء كردستان بقوانين الاسكان الاجباري وكنتييجة لذلك هجرت الى المناطق الداخلية آلاف العائلات اثناء عصيانات ديرسم وأغري وما شابهها . لم تكف بإبادة قادة العصيانات ، بل بالاضافة الى ذلك اتبعت سياسة نشر شعب مناطق العصيانات في الاناضول بهدف الوصول إلى ازالة الشعب الكردي . فلم تعترف بأي قانون لاجل فرض سيطرتها المطلقة ضمن الميثاق - المللي (القومي) . لقد اصيحت قوانين الاسكان الاجبارية الصادرة ، وحظر اللغة والزي ، وقانون التجنيد ، وبنادق الجندرية ، النهب والسلب وشابهها من وسائل البطش والصهر القومي التي يمكن تعداها اسلحة مستمرة في يدها .

ان البرجوازية التركية تعتبر احدى الطبقات الماهرة في ممارسة الابادة والمذابح بحق الشعوب وطردها من اوطانها . وفضلاً عن هذا ، فان البرجوازية التركية هي طبقة تصاعدت على هذا الاساس . وقد اعتمدت انتظامها في هيئة الدولة على اصرار الشعب الرومي في الغرب والارمن والشعب الكردي في كردستان عبر مذابح رهيبه . فقد عبرت هذه الطبقة عن نفسها منذ سنوات تأسيس الجمهورية بمعاداة الشعوب . فأباد الشعب الرومي في الغرب ، ورمت بالآلوف منه في البحر . وكذلك ابعد الارمن الذين لهم دور هام في تطور الحضارة ونهب كل ثرواتهم ، وأجبروا على هجرة بمئات الآلاف وهذا اقتلعوا من وطنهم . فالشعب الارمني الذي قضى على مقاومته بعنف الابادة القومية المنظمة للطبقة البرجوازية التركية باشر بحركة هجرة الى كافة انحاء العالم بغية الحفاظ على حياته ، وفقد في هذه الهجرات آلاف الناس حياتهم نتيجة المرض والجوع والتعرض للهجمات .

اختارت البرجوازية التركية مع ولادتها نفس سياسة السلاطين الموجه ضد الشعوب والمنظمة خلال مرحلة معينة ، وواصلت الغزو والنهب التي اختارت السلاطين كنظام للدولة ، واصلتها الى درجة عالية . من هذا المنطلق تعتبر الجمهورية التركية كتلة مكثفة من العداوة ضد الشعوب . وتعتبر افضل طبقة نفذت سياسة الابادة على الاطلاق . والمذابح والابادة التي مارستها في التاريخ القريب بحق الروم والارمن والاكرد تشكل اوضح الامثلة على ذلك .

إن الظلم الذي طبقتة الجمهورية التركية على الشعوب في سنوات تأسيسها ، كان في درجة يدهش حتى أكثر القوى بطشاً في التاريخ . لقد اتخذت البرجوازية التركية هدف خلق قومية واحدة ضمن الميثاق - المللي ، العنف المكشوف كنفطة لاساس تحريكها ضد الشعوب . رغم نجاحها في هذه السياسة على الشعب الرومي والارمني ، لم تحقق نفس النجاح على الشعب الكردي . لم تستطع السياسة الوحشية التي نجحت على الشعب الارمني ، تحقيق نفس النتائج لاسباب عديدة منها جغرافية كردستان ، والجبال العالية الملائمة للمقاومة ، والخصائص القتالية للشعب الكردي . . . الخ . لقد انفجرت خلال السنوات حركات عصيان شملت كافة ارجاء كردستان وأنسجت العشائر الكردية التي لم تقبل السيطرة البرجوازية التركية إلى الجبال واستمرت في مقاومتها . فالجمهورية التركية التي تأسست على قاعدة اباد الشعوب وصهر التجمعات القومية العديدة في أراضي اناضول ، شكلت خطراً جدياً كصاعقة بطش بالنسبة للشعب الكردي ايضاً . التشكل القومي الاجتماعي في هذه السنوات لم يكن بالقوة التي تخوله للتصدي لهذا الغزو البربري . فالشعب الكردي الذي ترك متخلفاً جداً عن الحضارة كان في وضع العزلة عن العالم . وان تطوره المادي ضعيف جداً ، واما القوة الغازية التي زحفت عليه كانت مجهزة لأبعد الحدود . وانه يواجه عدواً يعترم ابادته كالمشعبين الرومي والارمني . بالاضافة إلى ان امكانياته ومستوى تطوره الاجتماعي متخلف كثيراً عن هذه الشعوب ، فالشعب الارمني الذي بنى جسراً مع العصر قدر له أن ينتشر على وجه الارض بهذا الشكل أوداك ، والشعب الرومي قدر له أن يذهب إلى اليونان التي بجانبه ، وهناك العالم الذي سيحافظ على حيويه وآمال الفلسطينيين . أما الشعب الكردي الذي قطع صلته مع الحضارة ، يترصص به

Alikariya Diravî a Kedkarên Welatparêz Ji Bo Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan:

-1.517.329 00 DM.-

Qempenya bêşê, ku bin şîra "Hertişt Ji Bo Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan" hat meşandin, û bi têkiliî û alikariya kedkarên Kurdistanî pêkhat, gihî armancên xwe. Bivê gava xurt û serxwe, yekcarîdîn mêtîngêrên Tirk û zulamên wan yê ji herbabêti, ketine nav taya mirinê. Mîna roja 16'ê Mijdarê 1985'an, di "Şeva Berxwedana Netewî a Kurdistan" de hate duxuyanîkirin, hetta niha 1.517.329 00 DM. pere, û gelek tiştên giranbuha, yê weke zêr-video-kamera-parqe ûhw... gihane ber destê komîta bêşê. Encamên qempenyê, ku alikariya kedkarên Kurdistan yê welathêz ji bo têkoşîna ténin zman, bili her-cure derew û demogojîyan, pêre ji ténin zman, ka gelê me çuqas li dermafê rastiyan hişyare û rastiyan dibîne!

Domana bicihanîna qempenyê de, ku ser bîngeha bawerîya li derheqê hima zikmakî û li gora hoyên piştdayîna gel dihat pêşvebirin, dorên bivehrexebatkarên-reformîst û sosyal-şoven, xebatekî dijwar û dorfireh li dijî qempenyê bikaranîn. Gava hinek ji wan dan nasdan ku "ewan ji qempenya bêşê" dane destpêkirin, hinek ji bi azînen derew û demogojî, xebitîn ku têkiliî û alikariya karkerên niştîmanxwaz bidin rawestandî. Bersîva pêşîn ji bo wan keftûlaftên xwe, ku dixwestin nav refên dorên welatperwer ji bîden gerandin, rastûrast û bi terzekî hişk, şexsem ji karkeran girtin. Rind tégîhiştne ku, wê karkerên Kurd bili her reşkirin û derewê, alikariya têkoşîna bikin. Evan hêzan, propaxendên mêtîngêrên faşîst yê nola "hatin qedandin", "hatin tunekirin", "4-5 pêxas û zigurt mane" ji xwe re bîngeh girtin û civanokên nola "li Kurdistanê şer tune", "hîma PKK nemaye", "endamên PKK giş ji hev belavbûne" belavkirin. Ev hêzên hanan, van daxwaz û niyetên xwe yê bêtixupbêrumet û, lê hewqasî ji bêmeji û tûtal bi demogojîyên renga-reng ji xwe re bîngeh girtin; banga karkeran kirin, daku alikariyên xwe pêşkêş nekin, fîdekari şanî nekin. Û bangên xwe de,

vê yekê digotin karkerên Kurdistan, "ji bona tiştên vala, xwe neavêjin nav agirî"(!) Ji alîkî rojnamên KT yê weke "Milliyet" de, gava propaxendên nola "Apo jiyaneke luks dije", "bi tomojîla Mercedes digere" dihatin belavkirin, ji aliyê din jî, hêzên reformîst û sosyal-şoven dest dabûn hev, û ji enîkî din propaxendên KT tekuz dikiran.

Gotînen ku ji hêla "Milliyet" û pênûsên (qelemên) MÎT'ê hatibûn rijandin, di destê van hêzan de bi rengekî şermûzartir li dijî Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan bi azînen bêşeref hatin bikaranîn û wusa xwestin, encaman bi dest bixin. Kêliya weşanên KT de, Evren û Ozal jî yek devê "alîkariya kêrikaran nekin" bang dikiran, evan hêzan jî—weke ku ji mêj endamên vê koma bangê bîngêrî dikiran û mîna marekî karûbarên xwe pêkdianîn. Evan hêzan wê bangê qerîn dikiran: "Jiyana wan biqasî çend-rojên maye. Bi pêkanîna çend-livbazîyan, dikarin çî bîdest bînin. Binêrin, an jî hêla dewletê tén girtin, an jî tén kuştin" û bivî riknî, dixwestin bawerî sist û tenik bikin.

Di demekî de, ku ji hêlekê KT û zurna wê weşanên Tirk, jî hêla din jî van hêzan ev xebatên dijî dimeşandin, qempenyê bi serkeftîni pêşve çû. Alîkarî û fîdakariya ku karkeran dan diyarkirin, hemû leyistokên dijminan mehkum û tengzar kir.

PKK hêj di salên nuh derketî de, ser bîngeha hima gel a zikmakî bilind bû. Piştî xwe neda tu hêz û kanîkî din. Bi xebatên komeke jî şoreşvanan pêşve ket. Sala 1978 bû Partî. Îro jî bîngeha PKK, piştgirtîna gelê Kurdistanê. Mîna rêxistinên din, ku alîkarî ji hêzên biyanî girtin, PKK tucaran alîkarî negirtiye. PKK ne hêzeke ku dixwaze bi hevkarî û alîkarîya hêzên biyanî pêşve biçe û jiyana xwe bajo. Heke kaniya PKK derxistbe holê gel be, û PKK grêdana xwe bi gel re pêkani be, hingê hima ku wê jiyana PKK bidomîne jî, wê gelê Kurdistan be. PKK, a ku ji hêzên biyanî yê derveyî welat alîkarîki piçûktirîn jî negirtiye, hetta iro pêş-

veçûna xwe ser bîngeha hima xwe a zikmakî ango bi piştdayîna gel, bicîh aniye. Encama vê taybetîyê ye ku, PKK iro gihaye vê merhelen pêşveçûna xwe û wusa zexmûxurt bûye.

Li bervaşa hêzên kevneperestên-nîjadperest û burcuwazên-piçûkên reformîst, PKK hêj dema ku toven wê hatibû avêtin, li hemberê êrîsan rawesta û konevaniya xwe a biserxwe û bêgrêdan da paldan û wusa pêşveçûn şanî kiriye. Hêzên kevneperest û burcuwazên-piçûkên nîjadperest, ku mecala ser piyan mayin di xwe de nikarin bibînin û —mîna meriv bejê destê wan de qopal nine û ser piyan dihejin—, timûtim xwe pêşkêşî hêzên emperyalîst û dewletên kedxwar yê renga-reng kirine û wusa dixwazin jiyana xwe berdeham bikin. Ev meylên hanan, ku xwe li ser hima gel a zikmakî pal nadin û tim bi alîkarîya derveyî dixwazin ser piyan bimênin, şûna rêzaniya rizgarixwazîya netewî, bihevrexebatkarî û rêvemayî pêşve dibin. Nexasim, ji ber van pêwendî û tekiliyên xwe, ev nîjadperestên kevneperest û reformîst, nikarin xwe jê rizgar bikin ku, nebin duvîka vê an wê heza derveyî. Ji ber ku ev hêz, bi rîya diravî (maddî), aborî ûhw... bi hêzên biyanî ve hişk hatine grêdan, nikarin jî platforma ku hêzên biyanî danîne, xwe derxînin der. Lewma meriv xweş û bi hesanî dikare tégîhîje, çima hêzên burcuwazên puçûkên reformîst bo xulamtiya jî Swed'ê re pêşîya hev direvin û xebatekî jir û jêhatî di vê barê de pêktênin. Dîsa ne pir zehmete ku meriv sedema vê yekê peyda bike, ka çima ev hêz bo fireqekî şorba nîskê, temamî hebûna xwe derdixin bazirganiyê.

Li hemberê van hînkaranê bêsecer, karvaniya (pratîka) PKK, ku kete 8 salîya şerê xwe, hînkareke eşkereye, ku hima kakilkî a serbixwe, birêve birîye û derxistye holê. Ev yek tê wê manê ku, atîya gelê me a biserxwe û azad, ji niha wê hatiye parastin.

Qempenya bêşê, a ku ser wê baweriyê hat destpêkandin, bo ditîna

Livbazîyen Tolhildana Şoreşgerî Bi Pêşveçûn Domdikin

Êrişek çû ser qerekol û girtîgeha Kixî

Roja 05.11.1985'an refek ji şervanên HRK êrişek bicihanin. Yekitiyên dijmin, yên ku xwestin liberxwe bidin, gelek mirî û brîndarên xwe paş xweve hiştin.

Têkoşerên HRK, piştî vegirtina bajêr, bicihanina propaxendên konevani, belavkirina belavokan û daleqandina dureşme û pelikan, bexusar û hundabûn xwe kişandin kozên xwe yên parêzgehi.

Bilî hercura qomplo û êrişên mêtîngeran, livbazîyên me yên rizgariya netewî behtir pêşve dikevin û berdewam dikin; derbên xedartir li

dijmin dixin û bilind dibin. Hemû azî-nên "Cenga Taybetî" yên bikartên, bi kiryarên me yên serhildan û hilpişkinî yeko yeko têk diçin.

Daxwazên mêtîngeran, ku bawer dikiran bin sext û zoriyên erdnîgarî (coxrafi) û xwerûyê (tebietê) wê şoreşger mihên payizê de bikevin nav zehmetiyan û bên bêtesirkirin, bivê gavê qorên wan de man. Gava bi livbazîyên Çalê (Çuqurca), Licê, Çatak, Mutkê, Dêrsim ûhw. payhev bicih hatin, hîmûhêza berxwedanê carek din hat îspatkirin, dijmin jî necar ma behtir dest bavêje teqtiqa xwe pa-

ku şoreşger, welatperwer û pêşverû bo bilindkirina têkoşinê xebatên jirtir wê bikarbênin jî, taybetî û granbuhatîkî di xwe de hildigre. Xebatên qempên-yê, ku bi giyaneke sosyalîst hat meşandin, jî hêla karên kedê û fidekariyê jî, gelek minakên hêja û berez, derxistin ronahiyê.

Di bajarên, ku xebatekî zexm pêşve çû û gelek malbat hatin vexwendin de, alîkarî û fidakarî jî bilind bû. Lê di bajarên, ku şoreşgeriya xwedî-kemasi xwe da nişankirin de, ev yek teniktir bû. Heke xebatekî diwartir û hişyartir bihata meşandin, pir eşkere ye ku, wê encamên mezintir bi dest biketan. Ev rasti, xwedî-derfet bû. Rastiya ku, qempenye jî ber xwe hêj

berdewam kir û gelek kedkar jî ber xwe alîkarîya xwe pêşkêş kirin, wê encamê derdixe pêşîya çavan. Daku xebatekî şoreşger, a zexmtir bê ajotin, giringe ev kemasi bîn rakirin.

Daku hîma kakilkî behtir hatîgihîştî bibe û ev şerê rizgariya netewî behtir xwedî bike û ev hîm, amadê têkoşinê bibe, divêt xebatekî çetintir û jêhatitir bireve bikeve. Tenê li ser vê bîngêhê, armancên tîm daxwaz kirin, dikarin bîdest bikevin.

Nexwe, bi fidekarîkî mezin-bawerî-izm û wêrinê, giringe em delametên xwe bicih bînin. Em perpirsiyariya xwe, li pêşberê gelê xwe, şehîdan, şoreşê, Partiyê û hemû rêhevalên xwe, bikarbînin.

*Bijî Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan!

Xebatkarên Komîta Qempenya Alîkarîya
Bi Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan Re.

rastinê.

Dîroka serboriyê de Kixî, bi avahîkî fireh beşdarî û tîkîlî rabûn û serhildana Palu-Gênc-Xani (Daraxinê) bibû û îro jî li vê heremê, giyana welatperwerî xurt û serxwe ye. Taybetî piştî gava 15'ê Tebaxê pêde, bi dorfirehkirina xebatên şoreşgerî, karûbarên rizgarkirina netewî li vê dorhêlê behtir pêşveçûn.

Daku mêtînger, pêşîya pêşveçûnê li vê heremê bikaribin bigrin, jî alîkî xebatên dij-gerilla (kontr-gerilla) dorfireh kirin, jî aliyê din jî çetên milîs yên noker û bihevrexebatkar sazîkîrin û xwestin vanan, li dijî têkoşinê rakin. Karûbarên ser vê bîngêhê, taybetî di vê demajoya em tî de dijîn de, tîm ramankirin ku, behtir bîm dorfirehkirin.

Lewma, kiriyara ku bin van hoy û şeweyan de li navça (qeza) Kixî bajarê Çebexçûrê (Bingolê) pêkhat, ta bê gotin, tîdayikî giring û giranbuhaya şanî dide; manekî kur di xwe de hildigre. Ji hêlekê derbên pir gran li xebatên pêşvebirina bêbextî û qomployan ket, jî hêla din jî ev livbazî, bawerîya gel li dermafê şoreşgeran jîdand.

Têkoşerên HRK, domana êrişê de deriyên girtîgahê vekirin û qereqola cenderman bîdest anin (teslîm girtin). Rastiya ku şoreşger tu xusar negirtin û derbe li wan neket, hîmûhêza berxwedanê jî jî alîkê berçav dike, jî aliyê din jî yek cardin tîrs herikî rih û kezêbên dijmin. Bilî vê jî, bêçaretîya hêzên artêşa (ordî) Tirk ku bin navê "Mehmetçikên qehreman" tîm şanîkîrin û forta wan tî belavkirin, dîsa zelal di vê bûyerê de hat temaşekirin. Kiriyara ku zmanê gel de qulibî destanekê, pêşveçûna xebatên rizgarkirina netewî jî lezand.

Tê saloxdan û agahdarîkîrin ku, şervanên HRK vê rûdanê de, 2 leşker tunekirine û leşkerên hêsir ketine, dîsa azad kirine. Perê jî, qerdiyan û leşkerên serê xwe li dijî têkoşeran rakirine, hatine girtin û bêtesirkirin.

Livbazîyên me yên serhildan û berxwedanê, yên seranser Kurdistan zivirandine û pêşve diçin, jî niha û pêde jî wê hebûnê xwe berdewam bikin û hemû leyistok, dekûdolabên mêtîngeran bi şarezayî û hostayî tîkbîbin û wê bizanibînan wanan pûçbîkin.

Derbên Giran Li Leyîstokên Mêtîngeran Bo Avakirina Heremên tampon Ketin:

HÊZÊN RÎZGARÎYA KURDÎSTAN LÎ QÎREXA TIXUBAN AVÊTÊN SER QEREQOLA ÇALÊ

15 Leşkerên Xweragirtin Hatin Kuştin Gelek Leşker û Serleşker Ji Dîlî Ketin

Roja 22'ê Mijdarê, hêzên HRK avêtin ser qereqolekî li qirexa tixuban, li navça Çalê (Çuqurca) bajarê Çolamêrgê (Hekkarî). Bêhtirî 200 leşkerên qomando û serleşker xwe li vira bicih kiribûn û senger girtibûn. Yekîtîyên HRK, bi çekên gran avêtin ser qereqolê û piştî dora wê girtin, banga "xwe bi dest dayinê" li leşkeran kirin. Dora 15 kesan ji leşkerên qomando ku xwe li diji bangê ragirtin, hatin kuştin. Serleşkerên qereqolê û serbazên din yê xwe bidest dan hêsîr hatin girtin. Yekîtîyên HRK, piştî dest danin ser gelek çek û muhîmatên leşkerî pêde, xwe ji xopanê dur kirin.

Şaxên weşan û rojnamên Tirkîye rûdan piştî rojekî, bi rengekî ku qonaxên bûyerê veşêrin û xwe ji bédengbûnê xelas bikin, duxuyankirin. Belê, bilî hemû giftûgrifta xebatên niximandinê, disa ji nunerên mêtîngerîya faşîst necar man, eşkere bikin ku 9 leşker bûyerê de hatine kuştin.

Ev êriş ku hêzên şoreşgerîya rizgariyê yê gelê me bicihanin, weke li seranserê Kurdistan, li navnetewan ji hilmekî fireh rakirin. Serî de BBC, li kêleka gelek saziyên weşanî yê emperyalîst yê giring, taybetî li Rojhelata-Navînî, gelek şaxên weşanan û rojnamên resmî an niv-resmî, û rojnamên demokrat û pêşveçûyî bi pêwîstî li ser bûyerê sekinin.

Belê, çuqas bixwazin bê niximandinî jî, "ê din tîr nikare bikeve turê û lê bêtin..." Rastiya ku têkoşina me a rizgariya netewî û şoreşgerî, bilî her babê konevaniyên pikolî û tunekirinê yê ku rejîma mêtîngerîya faşîst bikartêne, li ser bingeha kiryarên bivî rengî pêşveçûna xwe dimeşîne, helbet hima PKK ku pêşkêşîya vê têkoşinê dike, راستiya xeta wê û pêşveçûna têkoşinê li ser rîya serfirazî û zaferê, eşkere datine holê. Bin hoyên iroyî gava meriv meyzedike ku sazîkirina raberîkî ji hêla partiyên xulam yê grêdayî cunta ji bi rengê şerazayîkî pêwîst tê derivandin (bi tu rengî, rejîm ji xwe re hedef negre jî) û disa şiyandina çend-heb rojname ji

hêla çepê reformîst bo bikevin Tirkîye, mîna xebatekî gelek mezin û giring tê şanîkirin, hingê ji xweve tê fahmkirin, ka kîjan têdayî ev bikarîna kiryan û gav-gav pêşvebrîna berxwedana çekdarî hene; berî gişan jî, ev xebat ser axekî mîna Kurdistan, ku eşkere bûye qada cengê tê meşandin, hewceye neyê ji bir kirin.

Nexasim livbazî, derî vê jî tedayîk û manek di xwe de dibîne.

Gava mêtîngerên faşîst, daku Bizava me a Rizgariya Netewî ji hemû cîgehên b.zivirênin li du hin plan û azinên xayirî ne digeriyan û li ser vê rîyê hin gavên berçav avêtibûn, ev êriş şoreşgerî li diji qereqola Komara Tirk li Çalê pêk hat. Meriv dikare bêje ku, livbaziya Çalê, bersiva gelê me û Tevgara me a Rizgariya Netewî li diji plan û keftûleştên dijmin yê qels û bêrumete.

Kêliya cunta faşîstî Tirk, li pêşberê têkoşina me a rizgariya netewî ku bi gava 15'ê Tebaxê destpêkirbû bi lez bilind bibe, kete nav tengezarîyê; disa dest avêt dekûdolabên xwe yê dîrokî û xwest tevgerê ji hundurî piperçiqênê, ango hin hêzên ji Kurdistan baje ser tevgerê daku têkbibe. Xwest bi rîya van hêzên Kurdistanî tevgera me li Kurdistanê Başur û Rojhêlat birabirine (tecrît bike) û bo pêkanîna "qeyişeke spi" li qirexên "tixuban" daku bizava me bizivirêne, xwe amade kir ku, hin kirinan pêkbêne. Bivê daxwazê komara Tirk, pêşî peymanek bi karbidestîya paşverû a Îraqê re îmezker, ji bona li herdu hêlên "sinor" bikaribe hetta 30 km xwe bi hesanî bitevgirîne. Nexasim li ser vê bingehê, Gûlana 1983'an de erîşek li diji Kurdistanê Başur ceriband û xwest alema gişîya navnetewan hîni van kirinên xwe yê bêdestur (qorsan), bike. Tali xwest paymanên bivî avahî, pêşî bi Îranê re û piştê bi Suri re, grêbide. Lê belê ger sazumana Îranê û ger jî a Suri, nexwestin eşkere xwe nêzîkî tevkarîkî bi KT re, bikin. Komara Tirk bi aqil dayîna mamhostayê xwe, ango emperyalizma Emrîkî, hê jî dixwaze bi van

sazumanan re, ger heta merhelekî bi sinor jî be, li hevhatinek pêkbêne û di vê barê de xebatên dijwar bikartêne.

Li kêleka van rastîyan, Komara Tirk hêvî û omîdên xwe yê bingehî behtir bi hêzên bihewrexwebatkarên Kurd re ku bi wan re şirikayî karûbarên milîsî pêkbêne, grêdaye; zeltir bêgotin, hêviyên xwe bi meyla bihevrexebatkar a li Kurdistanê ve grêdaye.

Lewma KT, granî û lez da xebatên bivî rengî. Gava em ketin dawîya sala 1984'an, cunta faşîstî Tirk lê gerîya ku bi hin hêzên kompradorên eşîrvanî kevnepêrest (feodal) re, li navênda Kurdistan û bi taybetî jî li Kurdistanê Başur, grêdanekê pêkbêne. Cunta faşîstî Tirk, taybetîyên bihevrexebatkari yê rayên wan dirêjî dîrokê dibin û xebat û pêwendiyên ku hetta iro domdikin jî anî berçav û ser vê bingehê ev grêdan û tîkîlî jî xwe re kire daxwaz. Li gora erk û hedefên xwe xwest hin şer û pozberî derxine holê; ango li gora rewşa hêzan, ka bi çî avahî milîsî, sixurî an tevkarî dikin, hin soz û vaadên renga-reng pêşkêş kir.

Li kêleka alikariya dewleta Tirk a kifş û xuya, li navênda Kurdistan hin planên bo zexmkirina aborî jî birêketin û bona vê yekê sermîyan hate lihevkomkirin û pêşkêş kirin. Bivê karûbarê ku ger bi rengekî dorteng jî hatibe bikaranîn, xwestin bingehên sosyal (civakî) yê rejîma 12'ê Êlûnê ku qels û melul bibûn, disa xurtbikin û destekên KT jî nuhve de avabikin.

Grêdayî vê konevaniya KT, xebatekî din a ku bi dest hatibû girtin eve; hin rihetî û derfetî, pêşkêşî hêzên hêlwestên (muhalîf) Îraqê û bi taybetî jî PDK-Îraqê kirin, û bivî avahî wan hêzan bike hacetên (leyîstokên) azîne û planên xwe.

Nexasim KT, rastûrast piştî gava 15'ê Tebaxê pêde, destpêkir ku bivê daxwazê gelek xebatên ji gelek hêlan bi dijarî birêve bibe. Cunta faşîstî Tirk, jî alîkî daku ev hêz li diji têkoşinê pê re hevkarî bike, bi rêya weşanên xwe tehdît kir, wêna raberî û pêşangi

kir; ji aliyê din jî, ji bin destan û bi riya hin pêvendî û xulamên xwe, daku ev hêz jî bibe şirikê planan, hin derfetên rihetkirinê û alikariya maddî vaadkir. Tevli hin protoqolên ku CUD li ser civinên bihev re ku KT û hêzên hêlwestên Îraqê çêkirine, girtiye û gelek dokuman ketine destê me. Ji van delîlan tê fahmkirin ku KT, ger bi rêya nunerên xwe û ger jî bi rêya qasidên xwe hin hevpeyvîn û civinên li qirêxa tixuban, bi wan re pêkaniye. Karbidestîya mêtîngerîya faşîstî Tirk, li ser bîngê cerb û tecrubên xwe yê dîrokî, li kêleka keftûleştên xwe yê leşkerî xwestîye Tevgera Rizgariya Netewa Kurdistan a pêşvedîçe, bi taybetî bi van dekûdolabên xwedî şerm û fîhêtî bixeniqîne. Û ji bona van daxwazên xwe yê gemar û kîret, bêtîrs û bizdan xwe helifandîya ku hêzên ji xwere dibêjin, kominîst-sosyalîst-welatperwer û demoqrata jî, ji xwe re bike hacet û leyîstok. Çawa diwêre vê yekê bicih bêne? Lê çi feyde ye ku, em dibînin ev hêzên van navan li xwe dikin, qebul kirine bi hezekê faşîstî mêtînger re, ku ger li Rojhelata-Navîn û ger jî li cihanê taybetiyên wê nasîn, li ser bîngê daxwazên wê, rûnîn ser masê û hevpeyvînê bikar bînin. Bi berdêla mafê derbasbûnê, temîn kirina erzaqê, derfetên bicihbûn û xwe veşartinê, û bi berdêla ku KT alaqa xwe ji wan neynê û çavên xwe ji bona xebatên wan bimîçîne, bazarê (bazirganiyê) li ser Tevgera Rizgariya Netewa Kurdistan bicih tînin û dikin. Rewşekî bi şerm û eyba mezin, şanikirine. Hêzên CUD, ger bi dev û ger jî bi gotin û tewrên xwe, diderivînin ku hevpeyvînê bivî rengî bi KT re bicih anîne. Ji hêla din jî, mîna me li jor gotî, dokumanên nivîstî yê li ser van hevpeyvînan destê me de hene.

KT, bi rengê gava pêşemîn, berî van hêzan lihevhatînek (peymanek) bi sazmana Îraqê re pêkani. Lê belê Îraq, ji ber şerê bi Îranê re, nekarî daxwazên peymanê bimeşîne. Li gora peymanê, divî bû heremekî tampon hatta 30 km. li dora "sînoran" bihata avakirin. KT li gora vê peymanê vanên jêrîn daxwaz dikir: "*Nehêlin PKK bikevê mesafekî hetta 30 km. ji tixuban dur*", "*destur nedin ku li heremên ku cîranê tixubên Başûr'in PKK kiryanan bicihbêne û nehêlin li ser axa bakur livbazîyan bikar-bêne*", "*pêwendiyên xwe bi PKK re qutbikin û destur nedin, xebatê pêşve*

bibe". Daku ev hêz vanan biderivînin, gelek vaad û xebatên jir û jêhatî bikarhatin.

Hêj ji me re rind ne diyare, ka hêzên hêlwestên Îraqê çuqas ji van daxwazan qebûl kirine an qebul nekirine. Lê belê tişteki eşkere û nas heye. Ji dema destpêka mihên sala 1985'an pêde, hin giftûgirek li pêşberê tevgera me hatin derxistin û telkîn li me hatin kirin. Li gora van telkînan, divî bû em xwe ji "sînoran" 15 km. dur bikin û li tu derê "sînoran" li ser axa Kurdistanê Başûr neman; divî bû em jî vê heremê derbasî Kurdistanê Bakûr nebiban an venegeyran; divî bû em li ser axa Kurdistanê Bakûr li dora "tixuban" tu livbazî pêkneanîbana û li heremekî bi sedan km. destê xwe grêdaba. Daku ev yek bicih bêtin, ev gotinên jêrîn ji me re hatin gotin: "*CUD biryar girtiye, em nikarin li dijî erîşên KT birawestînin û xwerabigrin, û divê PKK jî biryarên hatin girtin benê berçav û biderivîne*".

Partiya me, birûbawerîya bi tehluke a li dermafê vê tewrê, xusar û zirarên ku vê birûbaweriyê jî dirokê ve daye gelê Kurdistan û tîkoşînê, bi rengekî dostanî anî zman. Dijmînahîya KT a kur, a li dijî gişanî gelê Kurd û li dijî tîkoşîna gelê Kurd, a li dijî hemû hêzên demoqrata û sosyalîst anî zman. Û ji van hêzan xwest ku, dev ji hevpeyvîn û lihevhatinê bi dijmin re, yê li ser vê bîngê berdîn. Ji van hêzan xwest ku, pêwendiyên stratejîk, nekin goriya hin pêwendiyên tektîk yê teng û bitixub. Ji vanan, xurtkirina piştgirtina bo tîkoşîna berxwedana gelê me, daxwaz kir. Xwest bi wan bide tîgîhiştin ku, herbabê zor û zehmetî, her-curê tengasî tenê bi vê rêyê dikarê bê binkeftî kirin; KT tucaran nikarê tîkoşîna me li erdê bixwe; û bona xeletiyên dirokî di sa tekerrur nekin, ev hêz, gelek bi bal xwe bitevgirînin û tewreki dilsoz deynin holê. Xwest bi wan bide tîgîhiştin ku, bin van erk û hoyan de, wê tevgera me hetta jê tê wê alikariya tîkoşîna li Başûr bike; bona vê yekê wê fidekarî û hevkarî timûtim birêve bibe. Belê, Partiya me eşkere kir ku, "bi dijwari li dijî avakirina 'heremên spî' li dora 'sînoran' e, û wê li hember raweste". Bi zmanekî zelal û bi rengekî hevaltî eşkere kir ku, vê daxwaza me bi wan bide tîgîhiştin; Partiya me, nahêle ku ev heremên hanan bibin "heremên spî", wê van hereman biqu-

libîne "heremên sohrik". Bilî vê jî, di navbera PKK û PDK-I de protoqoleke hevkarî, dostanî û piştgirtinê ji heye, ku hatiye duxuyanîkirin û berî niha bi demekî kin de, ji hêla nunerên herdû partîyan yê bilind, domana hevdiîneke de carek din hatiye teyid kirin. Li gora vê protoqolê herdû hêz; girînge li dijî xebatên KT, ku dixwaze li vir "heremên tampon" avabike, birawestînin. Herdû hêz, serî de li dor û qiraxên tixuban, li herdû perçên Kurdistanê li dijî mêtîngerên faşîst yê Tirk û Îraq, tewreki dij-empyralîst, dij-mêtîngerî û dij-faşîstî deynin holê û tîkoşîneke şirikî bilind bikin. Partiya me bi gelek rengan, xwest bi vê hêzê bide fahmkirin ku, tevgera me grêdayî û sondxwarê vê protoqolê ye û tîkoşîna xwe ser vê bîngê pêşve dibe. Bilî van pêşketinên negatîf, PKK hêj jî li gora daxwaz û hoyên protoqolê xwe dide bizavdan. PKK hêj jî xebatên dilsoz birêve dibe, daku pîrsgîrekê derketin ronahiyê û çuyîna negatîf a hêlwestên (muhalefetên) Îraqê, li ser bîngê dostanî û hevaltîyê bikaribe helbike û pergalan jî holê rake.

Lê çi mixabe ku ev hêz, encama pêşveçûna tîkoşîna şoreşgerî û hatîhejandina berjewendên meylên kompradorên-kevneperstên êlûşîrvanî, bersivên positîf nadin Partiya me. Bilî balkişandin û xebatên me yê dilsoz, îsrar dikin hin daxwazan bi me bidin derivandin, ku kanîya wan KT'ye. Taliya vê tewrê, Bihara sala 1985'an de 8 qadro û şervanên Partiya me bi xîzî kuştin. Di sa rastûrast grêdayî vê bûyerê 15'ê Tebaxê 1985'an de hogîr Hamît AVCI ku qadrokî hêja e Partiya me bû, taliya qomplokî xayîn û kemîneke bêbext, hate şehîd kirin. Weke em dibînin, bi delîl û îddiyayên bêrumet bona pêşangî û raberî kirina PKK, hin qempanyen xîzî tîn meşandin; ev yek jî, encama vê yekê ye ku, ev hêz bivî an biwî avahî, ketina bin emrê KT de.

Lê rastîkî hatî jî bîr kirin an bi tu rengî ditîna wê nayê xwestin heye. PKK berî her tiştî, xwe li ser hîma xwe a zîkmakî paldide û bawerîya xwe tenê bivê hîmê tîne. PKK bîza-veke ku, li ser hîma gel a bêtixup derdikeve rê û vê erkê jî xwe re bîngê digire. Pêşveçûna xwe a dirokî û karûbarên xwe, li gora vê hîmê birêve dibe. Helbet gelek buhatî û hêjabûn dide

Dûmahîk B. hêjmar 18'an de

8 Saliya Şer a PKK Bilî Hemû Qomplu û Êrişan Bi Gîyana Livbazîya Milîtan Hat Pîrozkirin

Roja 16'ê Mijdarê 1985'an li Almanya Federal bajarê Koln, ji ber 8 saliya damezrandina Partiya Karkerên Kurdistan (PKK), şevêki bi navê "Şeva Berxwedana Netewî a Kurdistan" hat sazîkirin. Şev, bi rengekî militan û dilê şa derbas bû. Nêzîkî 10 000 kedkarên ji Kurdistan beşdarî bûn. Şev, ifadekî girsegirbûna PKK danî holê. Hebûna me a gelerî, ji temana 7'an hejta 70'an di şevê de hate zmên.

PKK, a ku bi gavên 15'ê Tebaxê û mihên Biharê behtir xurtbû û sala 1985'an quliband sala gav avêtinên şoreşgerî, 8 saliya damezrandina xwe bi rengê sembolekî gewre a berxwedana militanî jîya. 8 saliya PKK, a ku bin hoyên gran û zehmet, dixebite, li dijî herbabê qomployên dijmin têkoşinê pêşvedibe û ji alîkî din, dixebite, êrişên hêzên bihevrexebatkar, noke, provaqator û qomplovan têk-bibe, pêşî li Kurdistan, li Rojhêlata-Navîn û Ewropa jî, bi rengê civinên militan ûhw... bi rengê kiryarên şahiyê, tê pîrozkirin.

Roja 16'ê Mijdarê, bi hezaran kedkarên Kurd xwe li eywana "Sporthalle-Koln" civandin. Şev, bilî qomplu û êrişan bi serkeftinî, bi avahîkî jîr û jêhati dawî pêhat. Ji destpêka şevê ta taliya şevê, duruşmên awazî hatin bangkirin. Karkerên Kurdistan bi duruşmên xwe, bawerî û grêdana xwe li dermafê Têkoşina Rizgariya Netewa Kurdistan ku bin pêşengîya PKK pêşve diçe û derbên gran li mêtîngeran dixebite, anin zman.

Berî ku şev destpêbike, bi hezaran kedkar tevli malîyên xwe, kal-civan, jin-zaro; hinek jî bi cilên netewî eywan dagirtin. Eywana şevê, bi alên PKK-ERNK û HRK, bi wênayên şehîdên berxwedana netewî, bi posterên serokê netewî, rêheval A. OÇALAN û mamhostayên çîna proletarya yên mezin, Marx-Engels û Lenin, bi şîarên "Em bi hemû şahîya xwe a şoreşgerî, PKK a ku dikeve 8 saliya şerê xwe, slav û pîroz dikin" û "Bijî rihê êriş û berxwedana 15'ê Tebaxê", û bi gelek duruşmên din yên têkoşinê û berxwedanê, hatibû xemi-

landin. Vexwendî û karkerên beşdarî şevê bibûn, duruşmên mîna "Bijî Serok APO", "Bijî PKK", "Bijî ERNK" û "Bijî HRK" bangkirin û carek din eşkere kirin ku, wê xwedî li Partiyê û tekoşina berxwedanê, derkevin.

Piştî sekna biranînê ji bo hemû şehîdên şorêşê yên cihanê pêde, koma stranan dest bi bernama (berpêşa) şevê kir. Pêşî xoşxana "Enternasyonal" hat xwendin. Paşê strana bi navê "Slav li Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan -ERNK" hat xwendin. Ev stran gelek çu xweşa vexwendîyan, û koma stranan bi deqîqan dengê kutana çepikan sehkir.

Mesaja sekreterê gelemperîya PKK û serokê netewî a rêheval A. OÇALAN, ku ji ber 8 saliya damezrandina PKK, gihandibû gelê Kurdistan, leqayî duruşma "Bijî Serok APO" bû. Banga serokê netewî a bi rengê "ji niha û pê de, serî de ez, hemû militan û sempatîzan, em soz didin ku, emê têkoşinê behtir bilind bikin", leqayî çepik û duruşman bû, destekekî dijwar û zexm girt. Karkerên Kurd bi bal guhdariya mesaja serokê netewî kirin. Ev mesaj dida xuya kirin ku, girsên gel yên hêjmarê wan bi hezarane, wê ji niha û pede bighije milyonan. Gava filma perwendekirina têkoşerên HRK hat şanîkirin, hemû vexwendî rabûn ser piyan û bi duruşma "Bijî HRK", eywana şevê reilandin.

Li kêleka axafên bi zmanên Tirkî, Elmanî û Kurdî, ku pêwistî û tedayîya rojê dianîn zman, stran-dilan-leylan û xoşxanên hozan û dengbêjan yên şoreşgerî û netewî jî, timûtim leqayî duruşman çepik kt tanê bûn.

Koma folklor û govendê a Hunerkom leyistokên gelê Kurd yên renga-reng pêşkêş kir. Koma govendê ji zarokan ta bighije birê kalan, ji 7 salî ta 70'an, xwe rêzûref kiribû û govendên xwe pêşkêş kir. Ev yek jî xweş dida nasîn, ka çawa têkoşina me, bûye malê gelê Kurd. Govendên gelêrî, bi lexistina def

û zurnê, bi lexistina kemeçka Kurdî domkirin û ji hêlekî jiyana gelê Kurd a bi jan û sotin, ji hêla din jî berxwedana leheng anin zman.

"Koma Berxwedan" li kêleka şanîkirina perçeyên folklorî, berpêşa xwe, bi helbest û stranên şoreşgerî pêşkêş kir. Gava "Koma Berxwedan" stranên xwe dixwend, heyecana vexwendîyan giha bilindahiya xwe. Hemû kesên beşdarî cejnê bibûn refbiref, leqbileq komik çêkirin û li her derê eywanê, dest bi govendê kirin. Ji hêlekê govend dikşandin, ji hêla din duruşme bang dikiran û ji hêlekê jî keyfxweşbûn û dilxwaziya xwe li derheqê cejnê qêrîn dikiran.

Gava encamên qempenya bêşê hat nasdan, karkerên Kurd, peyva xwuyakar, bi duruşma "Bijî Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan" qutkirin. Mîna ku soz û peyman didin, ku wê tim û tim piştgirtin û alîkariya Bizava Rizgariya Netewî bikin û bin ala ERNK yekitiya netewî bi rengekî xurt avabikin, duruşmên xwe bang dikiran.

Perçên şîno (tiyatro) yên ku zinata mêtîngeran û li dijî vê, têkoşina şervanên HRK û berxwedana wan dianî zman, carnan bi dilşewatî, carnan bi henek û ken û carnan jî bi dilfirehî û geşî, bersiv girtin. Kedkarên ji Kurdistan, tirs û bizdana "mehmetçikên qehreman"(!) carek jî, ji şîno temaşe kirin û jîyan. Di perça ku xwînwarên mêtînger "dihatîn şenqîrîn" de, serleşkerê yekitiya HRK, "em çî ceza bidin van bêşerefan" got. Karkerên Kurd giş bi yek devê, "wanan bidin berfîşekan" lê zivirandin. Bivê bûyerê, gelê me disa wûya kir ku, dixwaze bersiva her gunehên li dijî gelê me bê dayin. Bi vê hicetê, vê daxwaza xwe carek din anî zman.

Kiryara şevê, bi duruşma "Bijî Partiya Karkerên Kurdistan" dawî pêhat. Disa em gihane wê biryar û baweriyê, ku PKK dilê gelê me de ciheki kur girtiye. Dil û mejiya gelê me de, jiyana xwe zinde kiriye.

*Bijî Berxwedankarê Militanî, Pêşenga Me a Bi Şan PKK!

DERÎYÊ ZÎMANÎ

Sersala Homer û Nazê

"Tenê tişteki ji dîroka mirovatîyê xweş têgihêştîme, ewe ku gelên bîndest nabêjin, ku dema têkoşîna çekdarî bo azadî û serxwebûna me nehatiye, bo me vehes û amadekarî pêwîstî. Di dîroka mirovatîyê de vehesa gelan tune bûye û amadekarî bo têkoşîna çekdarî di xebata mirin û mayîne de berdewam kiriye... di nêva şerê çekdarî de xebat bo koçbereke hêjatîr û bilindtir bûye. Şerê gelê Vîyêtnam ji me re nişaneke dîrokî ya mezine."

Simo di quncîkekî maxê de gotina xwe birrî, dest avête turîkê titûn û cigareka xwe zirav pêça.

Ji aliyê di ve jina xwedîyê malê Meyro got:

"Îsal ji di ser me re û di ser gelê Kurdistanê re sersal bi koletî û bîndestî derbas bû. Ez nîzanim wê çend salên din zordarî û setemkarî perdeyên tariya xwe bi ser çavên me de berdî!"

Cengo li koma cotkaran temaşe kir, dûmanê cigaran di ser wan re weke mijê sibê rawestî bû, ronahîya çirê kêmbûbû, kes nedipeyîvî, lê gişan bi teviya hiş û ferê xwe guhdarî dikirin. Hemî westîya bûn, jar û zer bûn, didan ketî bûn û por sipî bûn, çavên wan ên reht li tîvingên Simo û Cengo yên li pêşa wan bûn.

Simo cigara xwe dikişand, li çavên wan dinêrî, kesekî ji wan şor nedikir lê xweya bû, ku ewan hej gotînen wî dikin...

Mirovekî pîremêr piştî xwe dabû diwarê rex pixarê, bizotên agirî bi maşeyeke darî tevdiyan û dilivandin, demê wî yê sipî û pan, li ber agirê bi tînsor bûbû.

Simo gote pîremêr:

"Apê Xizir! çima tu şorê nakî?!"

Xizirê pîr serê xwe rakir, berve wî nêrî û hûrik-hûrik got:

"Ezê çî bêjim, kurê min!? Ji berê zûde dinya wilo ye, maf bê darê zorê naye qedandî... Kurekî min di şerê Kurdistan'a başûr de şehîd bû, yê di ji di bendexaneyên faşîstên Tirk de darvebû..."

Mela Evdîselam (Nacî) berî niha bi pêncî salî, di bangê Hişyarkirinê de gotêye:

"Ciwanan pêkve hûn harkin

Tivingên xwe li mil barkin

Bikin mafê xwe deêwayê...

Bibêjin em qebûl nakin

Ji kes re em xwe kêmbûn nakin

Eger em biçne bombayê..."

Heviya min ewe, ku hûn bêtir rêz û hêzên Kurdan berve xwe binin, û gotînen Nacî ji bîra nekin... Bila xwedê hevalê we be..."

Mirovekî çil salî got:

"Heya zarowên me ji girtîne..."

Simo gotê:

"Bo girtîna Homêr û Nazê em dikin hêrîş bikin, tenê ji me re zanîbin ku ewan di kijan zîndanê de girtîne."

Yekî di yê jar û nexweş got:

"Na... na... bihêlin bila ewan ji fêr bibin lêdan û îşkencê... Berî ku min bigirin hindêk tîrsa min ji hebû, lê niha nema ez ji hebs û zîndanê ditîrsim."

Cengo gote wî:

"Raste, lê ewan zarone..."

Di wê demê xurteki çekdar derbazbû hindir û got:

Simo rabe! Heval li hêviya me ne..."

Simo û Cengo bi lez rabûn, tîvingên xwe li mil barkirin, destên gundiyan yeko yek hejandin, ku herin.

Pîremêr Xizir destê xwe da ser milê Simo û got:

"Xwedê tev karê we be... Welat li hêviya w..."

Simo ramûsî çavê pîremêr û çû.

***

(Bernav-Pronoun)

Bernav di zîmanê me de (7) curene:

1) Bernavê kesok:

Rast: Ez Tu Em Hûn Ew

Ewan.

Tek) Ez Tu Ew

Kom) Em Hûn Ewan

Tewandî: Min Te Wî Wê

Me We Wan.

Tek) Min Te Wê (Mê) Wî

(Nêr)

Kom) Me We Wan

II) Bernavê Nişandinê (Nîmandîne):

A) Nêzik:

Ev Ew (Tek): Vî Vê

Evan Ewan (Kom): Van Wan
B) Dûr:

Eva Ewa (Tek): Wî Wê

Evana Ewana (Kom): Vana Wana

III) Bernavê Pêgehê:

êku aku (Tek) evêku evaku
ewêku ewaku

ênku êdku (Kom) evênku

evêdku ewênku ewêdku

(Em dikarin wan cuda binivîsin, wek eva ku ewê ku)

Êku hatiye Homêr e

Evê ku hatiye Homêr e

Ewê ku hatiye Homêr e

Aku hatiye Nazo ye

Eva ku hatiye Nazo ye

Ewa ku hatiye Nazo ye

Enku hatine mêrin

êdku hatine mêrin

evênku hatine mêrin

ewên ku hatne... H.D.

IV) Bernavê Pîrsyar:

Kî kijan... H.D. (Binêr Pîrsiyarê)

V) Bernavê Nediyar (Nebendî-Gum):

Hiç Gişt Hemo Her Tev Kes

Herkes Hin Yek Hinek Pir

Çend Gelek

Gi... H.D.

VI) Bernavê Arzoyî:

A) Nêr: ête êmin ewî ewê

êwe ewan ême

B) Mê: Ate Amin awî avê

awe awan ame

Lê gava dawîya navan tîpeke dengdar be, li cî ye (ê, a) evin:

A) Nêr: Yê Te Yê min Yê wî Yê

wê Yê wan Yê me Yê we

Wek: çiya yê Agri

şe yê min: (şe yên reş-pîranî)

B) Mê: Ya te Ya min Ya wî

Ya wê Ya me Ya we

Ya wan

Wek: Gemî ya mezin

diyari ya cejnê:

(diyariyên nû-pîranî)

VII) Bernavê Xweyî:

Tek) Ez bi xwe Ew bi xwe

Tu bi xwe

Kom) Em bi xwe Ewan bi xwe

Hun bi xwe

Tek) Min bi xwe Te bi xwe

Wî bi xwe Wê bi xwe

Kom) Me bi xwe Wan bi xwe

We bi xwe

Lenin'in "Sol" Komünizm, Bir Çocukluk Hastalığı adlı kitabından alınmıştır.

BOLŞEVİK BAŞARISININ TEMEL KOŞULLARINDAN BİRİ

Sanıyorum, artık bugün, Bolşeviklerin, Partimiz içinde en sert ve demir disiplin olmadan, ya da işçi sınıfı kitlesinin bütününden, yani geri tabakalara önderlik etme yeteneğinde ya da onları birlikte sürüklemeye yeteneğinde olan işçi sınıfı içerisindeki bütün düşünen, namuslu, fedakar ve etkin unsurlardan tam ve eksiksiz destek sağlamadan, değil iki-buçuk yıl, iki-buçuk ay bile iktidarı tutamayacakları, herkesçe bilinmektedir.

Proletarya diktatörlüğü, yeni sınıfın, daha güçlü bir düşmana karşı, devrilmesiyle (tek bir ülkede bile olsa) direnme gücü on katı artan ve gücünü yalnızca uluslararası sermayenin gücünden, uluslararası bağlantılarının gücü ve dayanıklılığından değil, aynı zamanda alışkanlık kuvvetinden, küçük üretimin gücünden alan burjuvaziye karşı verdiği en kararlı, en acımasız bir savaş anlamına gelir. Ne yazık ki, küçük üretim hala dünyada yaygın haldedir ve küçük üretim, sürekli olarak, her gün her saat, kendiliğinden ve yığın halinde kapitalizmi ve burjuvaziyi doğurmaktadır. Bütün bu nedenler, proletarya diktatörlüğünü gerekli kılmaktadır, ve proletaryanın burjuvazi üzerinde zaferi, inat, disiplin ve sağlam ve eğilmez bir iradeyi gerektiren, uzun, inatçı ve kıyasıya bir ölüm-kalım savaşı olmadan mümkün değildir.

Yineliyorum; Rusya'daki başarılı proletarya diktatörlüğünün deneyimi, düşünme yeteneğinde olmayan ya da soruna eğilme fırsatı bulamamış olanlara bile, proletaryanın mutlak merkezîyetçiliği ve sert disiplininin burjuvazi üzerindeki zaferinin temel bir koşulu olduğunu açıkça göstermiştir.

Bunun üzerinde sık sık durulmaktadır. Ne var ki, bunun ne anlama geldiği ve bunun hangi koşullar altında mümkün olduğu üzerinde yeterince düşünülmemektedir. Sovyetlere ve Bolşeviklere sunulan övgüler, devrimci proletaryanın gereksindiği disiplinin Bolşevikler tarafından niçin kurulabildiğinin nedenlerinin derin bir tahlili daha sık eşlik etmiş olsaydı, daha iyi olmaz mıydı?

Siyasal bir düşünce akımı olarak ve siyasal bir parti olarak Bolşevizm, 1903'ten beri vardır. Yalnızca Bolşevik-

lik tarihi, varlığının bütün dönemi boyunca, en zor koşullar altında, proletaryanın zaferi için gerekli olan demir disiplinini niçin kurabildiğini ve onu sürdürebildiğini doyurucu bir biçimde açıklayabilir.

Ortaya çıkan ilk sorular şunlardır: Proletaryanın devrimci partisinin disiplinini nasıl korunmaktadır? Nasıl denetlenmektedir? Nasıl güçlendirilmektedir? Önce, proletarya öncüsünün sınıf bilinci ile ve onun kendini devrime adanmasıyla, onun sağlamlığı, özverisi ve kahramanlığı ile. İkincisi çalışan insanların en geniş yığınlarıyla, başta proletarya ile, ama aynı zamanda çalışan insanların proleter olmayan yığınlarıyla, belirli ölçüde bağ kurma, en yakın ilişkiler sürdürme, ve -eğer dilerse- onların içinde erime yeteneğiyle. Üçüncüsü, bu öncü tarafından uygulanan siyasal önderliğin doğruluğuyla, geniş yığınların, doğru olduklarını kendi öz deneyimleriyle görmeleri koşuluyla siyasal strateji ve taktiklerinin doğruluğuyla. Bu koşullar olmaksızın, görevi burjuvaziyi devirmek ve toplumun tümünü değiştirmek olan gerçekten ileri sınıfın partisi olma yeteneğindeki bir partide, disiplin sağlanamaz. Bu koşullar olmaksızın, disiplini yerleştirmek için yapılan bütün girişimler, kaçınılmaz olarak başarısızlığa uğrar ve lafbeliği ve soytarılıkla sonuçlanır. Öte yandan, bu koşullar birden ortaya çıkmaz. Bunlar ancak uzun çaba ve çetin deneyimlerle yaratılırlar. Bunların yaratılması, bir dogma olmayan, ancak son biçimini gerçek yığın hareketinin ve gerçek devrimci bir hareketin pratik eylemi ile yakın ilişkisi içinde alan, doğru devrimci teoriyle kolaylaştırılır.

Bolşevizm, 1917-20'de, görülmemiş zor koşullar altında, en katı merkezleştirmeyi ve demir disiplini başarı ile kurabilmişse, bu gerçek yalnızca Rusya'nın bir sürü tarihsel özelliklerine dayanmaktadır.

Bir yandan, Bolşevizm, 1903'te marksist teorinin son derece sağlam temeli üzerinde kurulmuştur. Bu devrimci teorinin doğruluğu, ve tek başına

onun doğruluğu, yalnızca 19. yüzyıl boyunca dünya deneyimi ile değil, aynı zamanda, özellikle Rusya'daki devrimci düşüncenin arayış ve yalpalama deneyimiyle, yanlışlarıyla ve hayal kırıklıklarıyla kanıtlandı. Aşağıyukarı yarım yüzyıl boyunca -yaklaşık olarak, son yüzyılın kırklarından doksanlarına kadar- Rusya'daki ilerici düşünce, en vahşi ve gerici Çarlığın baskısı altında, büyük bir şevkle, doğru devrimci teori aradı, Avrupa ve Amerika da bu alandaki her türden "en son bulguları" olağanüstü bir dikkat ve titizlikle izledi. Rusya, Marksizme -biricik doğru devrimci teoriye-, yarım yüzyıl boyunca geçirdiği eşi görülmemiş sıkıntılar ve fedakarlıkların, eşi görülmemiş kahramanlıkların acıları içinde, inanılmaz enerji, feragatli araştırma, inceleme, pratik deneyim, hayal kırıklığı, doğrulama, ve Avrupa deneyimiyle karşılaştırma yoluyla ulaşmıştır. Çarlığın neden olduğu siyasal sürgünler sayesinde, devrimci Rusya, 19. yüzyılın ikinci yarısında hiç bir ülkenin sahip olmadığı kadar, dünya devrimci hareketinin biçimleri ve teorileri üzerinde son derece yararlı bilgiler ve zengin uluslararası ilişkiler sağladı.

Öte yandan teorinin bu kaya gibi temel üzerinde yükselen Bolşevizm, deneyim zenginliği yönünden dünyanın hiç bir yerinde eşi olmayan onbeş yıllık (1903-17) bir tarih pratiği yaşadı. Bu onbeş yıl boyunca, hiç bir başka ülke, bu devrimci deneye, hareketin -legal ve illegal, sessiz ve fırtınalı, yeraltında ve açık, yerel çevreler ve kitle hareketi, parlamenter ve terörist- birbirini izleyen hızlı ve değişik biçimlerine yaklaşık da olsa bir deneyim yaşamamıştır. Hiç bir başka ülkede, böylesine kısa bir dönemde modern toplumun bütün sınıflarının mücadelesinin, ülkenin geriliği ve Çarlık boyunduruğunun şiddeti yüzünden görülmemiş bir hızla olgunlaşan ve Amerika ve Avrupa'nın siyasal deneyimlerinin uygun düşen "en son bulgularını" en istekli ve en başarılı bir biçimde özümleyen bir mücadelenin böylesine zengin biçimleri, zengin çeşitleri ve yöntemleri biraraya toplanmamıştır.

Nisan-Mayıs 1920